Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIII. Ч. 79. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 26-го КВІТНЯ 1956. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, APRIL 26, 1956. No. 79. VOL. LXIII.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОТИ ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ НА ЦІЙ СЕСІЇ КОНГРЕСУ

ЯКЩО БУДЕ ПОДАТКОВА НАДВИШКА, ТО ЇЇ ТРЕБА ЗУЖИТИ НА ЗМЕНШЕННЯ ФЕДЕРАЛЬНОЇ ЗАБОРГОВАНОСТИ

Вашингтон. — Президент Айзенгавер і провідні республіканські конґресові політики почали акцію в тому напрямі, щоб протиставитися змаганням демократів до того, щоб вже на цій сесії Конґресу ухвалити зменшення прибуткових податків. Демократи хотіли б зменшити податки ще в цьому виборчому році, щоб здобути собі прихильність виборців. Справа зменшення податків є другою проблемою, побіч фармерського законопроєкту, яка буде предметом боротьби між двома партіями в Конґресі. Президент спершу обговорював цю справу з республіканськими конґресовими провідниками, а пізніше її обговорювали також по зборах всіх республіканських членів Політичного Комітету в Сенаті. Республіканці здають собі справу з того, що це незручна позиція Айзенгавера в цьому році не погоджуватися на зменшення податків. Але Президет вже давніше заявляв, що, якщо буде бюджетова надвижка, то її треба ужити на зменшення федерального заборгування, щоб не допустити до інфляції долара, і щоб не збільшувати федеральних боргів. Ще не знати, що робитимуть демократи після цієї заяви уряду, що зменшення податків в цьому році неможливе. Спікер Палати Репрезентантів Сем Рейбери давніше заявлявся за тим, щоб ще на цій сесії Конґресу зменшити прибуткові податки. Президент передбачав в січні цього року, що бюджетова надвишка виноситиме тільки 200,000,000 долярів, тепер оцінюють, що вона дійде до двох більйонів долярів в фінансовому році, який кінчається 30 червя 1956. Демократи вже давніше заявляли, що якщо надвишка в бюджеті становитиме більше як півтора більйона долярів, то треба зменшити прибуткові податки тим, які найменше заробляють. — Республіканський сенатор Дріджес заявив, що податки можна б зменшувати аж тоді, коли надвишка в бюджеті виносила б принаймні 3,000,000,000 долярів. Бріджес заявив, що і Президент і секретар скарбу Джордж Гомфрі заявили, що на першому місці стоїть справа збалянсованого бюджету. Але в політичних колах заявляють, що не всі республіканські сенатори і конґресмени погоджуються зі становищем уряду в цій справі.

Видавці часописів нарікають на збільшення коштів друку

Ню Йорк, Н. Й. — В Ню Йорку відкрито 70-ту річну конвенцію Американських Часописних Видавців і в першому дні нарад делеґати нарікали на те, що кошти видавання часописів постійно зростають. Наради відбувалися в трьох групах. До першої групи належали видавці часописів, які друкуються в скількості до 10,000 примірників; до другої від 10,000 до 50,000, а до третьої понад 50,000. Ричард В. Слокум в групі понад 50,000 примірників сказав таке: „Кошти видання часописів збільшуються, і немає джерела, щоб їх покривати. Кожного тижня треба думати про ощадності, щоб продовжувати видавництво без зменшення рівня часописів і без погіршення часописних прикмет". Про те саме дискутували і в інших групах. Інший видавець часописів, які появляються в меншому числі, нарікав на те, що ті часописи не можуть користати з нових машин, як це дістся в інших промислах. Представник часописів, які появляються в скількості до 10,000 примірників, нарікав і на те, що не дістають потрібної скількости паперу і через те мають трудності в безперебійному видаванні часописів.

Айзенгавер підписав закон про збільшення платні резервістам

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер підписав закон, згідно з яким кожний вояк, який відбуває шестимісячну військову службу в резерві, діставатиме місячно не 50 долярів, як було досі, — а 78. Одночасно проголошено Тиждень Військових Резерв, під час якого в цілій країні має відбутися кампанія за збільшення кількости резервістів. Досі по 78 долярів діставали тільки ті вояки, які служили при війську повні два роки. Вояки могли б служити по 6 місяців в резерві, а пізніше впродовж сімох років і 6-ох місяців по два останні дні в тижні мали би відбувати військовий вишкіл. На відкритті „Тижня Військових Резерв" відбулися в столиці і більших містах країни прийняття-збори, в яких брали участь вищі урядовці, військовики та резервісти.

В АМЕРИЦІ

● **25-річна жінка** Кармен Медіна народила четверилта — двох хлопців і двох дівчат. Діти народжувалися що дві хвилини і важать два і три фунти. Їх примістили в інкубаторах. Це перші четверията в Ню Йорку від 1952 року. Кармен Медіна рік тому народила двійнята, і тепер має вже шестеро дітей. Вона замужем від 1947 року. Її чоловік заробляє на тиждень лише 40 долярів. Народження четверят трапляється на мільйон народин. Двоє з цих четверят померли першого дня після народин.

● **30-річний акробат, японець** Такео Усуї в нюйоркському цирку впав на землю з висоти 30 стіп, але, на щастя не покалічився. В цирку під час вистави було присутніх 8,000 глядачів.

● **Внаслідок** невиходу робітників до праці через хвороби і з інших причин, американський промисл втрачає щороку коло 500,000,000 робочих днів.

● **Президент Айзенгавер** дістав грамоту про наділення його званням почесного члена Американського Товариства Інженерів-Механіків. Президент з приємністю відзначив, що його прізвище в грамоті було написане правильно. Деколи, — сказав президент, — моє прізвище пишуть без одного „е", але це тому, що майже всі називають мене „Айком" а не Айзенгавером.

● **У найбільшій в світі** департаментовій крамниці „Мейсі" в Ню Йорку закінчився страйк вісьмох тисяч працівників, який тривав 13 днів. У перший день після закінчення страйку в цій крамниці був дуже великий рух

● **На північних передмістях** Ню Йорку 23 квітня падав сніг, і зовсім не можна було пізнати, що це — весна. Сніг хутко розтанув, бо незабаром після того, як він випав, почався дощ.

● **Французька медична** сестра Женевієфа Ґолярд - Тероб, яку називають „ангелом Дієнбієнфу" закінчила шестимісячні студії в Ню Йорку. Вона вивчала справу допомоги воєнним інвалідам, щоб вони могли бути корисними для громадянства. Женевієфа Ґолярд заявила, що зробить усе, щоб такі самі курси заснувати в Парижі.

● **Федеральний суд** в Ню Йорку склав 12-членне жюрі для суду над 7 другорядними комуністичними провідниками: Блейк Черні, М. Бахраном, Ф. Файном, А. Трехтенберґом, С. Стайном, В. Норманом і Дж. Джексоном. Суд триватиме коло пів року.

АЙЗЕНГАВЕР ГОЛОСУЄ В ПЕНСИЛВЕНІЇ

Президент Айзенгавер, як теперішній мешканець Геттисбурґу, віддає свій голос у президентських правиборах, що відбулися в Пенсилвенії.

Мале число виборців брало участь в правиборах в двох стейтах і на Алясці

Ню Йорк, Н. Й. — У правиборах, які відбулися в стейтах Пенсилвенія і Массачусетс та на території Аляски, мале число виборців прийшло до виборчих урн, щоб віддати свої голоси. Ці правибори мають тільки значення для того, щоб зазначити, якою популярністю втішаються окремі кандидати. В Пенсилвенії від республіканців кандидували президент Айзенгавер і сенатор Вільям Ф. Новленд, бо він не мав часу відкликати своєї кандидатури після того, як Айзенгавер заявив, що буде кандидувати. Досі немає повного вислідку правиборів і тому не можна подати, скільки голосів в Пенсилвенії дістали окремі кандидати. Найбільше число голосів дістав президент Айзенгавер (понад 708 тисяч), за ним іде Стівенсон, а після того Кіфовер і Новленд. Немає також кінцевих вислідів із правиборів в стейті Массачусетс, де від республіканців кандидував Айзенгавер, але виборці віддавали голоси і на віце-президента Ніксона та губернатора Гертера. Демократи голосували на Стівенсона, МекКормека, Кіфовера і Кеннеді. На Алясці виборці віддали свої голоси на Айзенгавера, Стівенсона і Кіфовера.

Найвищий Суд має вирішити, чи робітничі спілки можуть давати фонди на виборчу кампанію

Вашинґтон. — Найвищий Суд ЗДА має вирішити важливу для зорганізованого робітництва справу, чи професійні робітничі організації можуть своїми фондами підтримувати кандидатів на конґресменів і сенаторів та кандидата на президента. Ця справа виринула з зв'язку з тим, що в 1945 році Спілка Об'єднаних Автомобільних Робітників, очолювана Волтером П. Рутером, дала гроші на телевізійну програму, яку передавали демократи в стейті Мішиґен. Цей крок заскаржено тоді до суду на основі федерального закону про підкупні дії. Але федеральний суддя Френк А. Пікард звільнив спілку від оскарження, визнавши, що в цьому випадку не можна застосувати закон про підкупні дії. Тепер ця справа опинилася перед Найвищим Судом ЗДА.

Республіканці висловлюються за створення земельного банку і за негайне виплачування зачетів фармерам

Вашинґтон. — Після конференції провідників республіканської партії з президентом Айзенгавером, що відбулася у вівторок ранком, республіканські конґресмени і сенатори відбули спільне зібрання, на якому вирішили боротися на терені Конґресу за прийняття законопроєкту про заснування земельного банку з початковим капіталом у висоті 500,000,000 долярів, з якого мали б бути виплачувані вже найближчим часом зачети на допомогу фармерам. Про таке рішення республіканців подав до відома провідник республіканської меншости в Конґресі конґресмен Джозеф В. Мартин, молодший. Цю акцію трактують політичні обсерватори як намагання республіканців перелицитувати демократів, які висловилися ще перед республіканським зібранням за створення земельного банку із капіталом 1,200,000,000 долярів завданням якого було б давати допомогу фармерам. — Пропозицію республіканців виплачувати із асиґнованих урядом грошей на земельний банк зачети для фармерів вже тепер — перед виборами в листопаді цього року демократи трактують, як намагання республіканців здобути прихильність американських фармерів і їх голоси для Айзенгавера.

Опубліковано книжку про громадську діяльність д-ра С. Демидчука

Ню Йорк. — Тут у В-ві „Карпатська Зоря" появилась книжка: „Півсторіччя громадянської праці д-ра Семена Демидчука". Книжка має 120 сторін друку і кілька ілюстрацій в тексті та охоплює матеріяли з „Вечора споминів" на цю тему, що відбувся з кінцем вересня м. р. в Літ.-Мист. Клюбі в Ню Йорку, як і ряд оригінальних автобіографічних нарисів на загальному, суспільному тлі. Книжку вперше представлено на зустрічі запрошеного гурта громадян і представників української преси минулого вівтірка, 24 го квітня, в домівці Т-ва „Дністер". Зустріч, на якій був приявний д-р С. Демидчук з дружиною, головною радною УНСоюзу панею Марією Демидчук, та сином Василем і невісткою, відкрив коротким словом власник В-ва д-р Василь Вереш, після чого промовляли коротко ред. Василь Мудрий, ред. А. Драган, п. Ю. Ревай, інж. М. Клецор, ред. Вол. Душник і його дружина Марія, гол. контролер УНС п. П. Кучма, п. Іван Галичин, п. Лехіцька та інші.

ДОЛЛЕС ОБСТОЮЄ, ЩО ЗАХІД ВИГРАВ ХОЛОДНУ ВІЙНУ

ПОТВЕРДЖУЄ ПЛЯН ЩОДО РЕОРГАНІЗАЦІЇ НАТО

Вашинґтон. — Державний секретар Доллес потвердив на своїй пресовій конференції у вівторок 24 квітня ц. р., що Рада міністрів закордонних справ 15 держав-учасників Організації Північно-Атлантійського пакту, яка зійдеться наступного тижня в Парижі, займатиметься проблемами реорганізування характеру тієї великої міжнародної спілки вільних народів. Правда, державний секретар не котів входити в подробиці, якими справами буде займатись змінене НАТО, але признав, що поруч із зберіганням свого найбільшого зацікавлення військовими справами, члени НАТО кластимуть більший натиск на співпрацю політичну й економічну. Він пояснив потребу зміни характеру НАТО конечністю пристосування НАТО до дещо зміненої міжнародної ситуації, при чому підкреслив, що НАТО належить до роду організацій, які „ростуть" а не „засихають". Відповідаючи на запити журналістів щодо відомих змін у совєтській тактиці, Доллес висловив переконання, що замирення Москви з Тітом, розв'язання Комінформу та признання большевицькими диктаторами, що „різні шляхи" ведуть до комуністичної цілі, мусять відбитись на більшому усамостійненні сателітних держав від московського диктату та на тамошньому зрості національно-політичних амбіцій. Доллес підтримував теж свою давню тезу, що Захід радше виграв, а не програв, холодну війну, бо вислідом холодної війни є поменшення небезпеки гарячої війни та примушення Москви вести ліберальнішу політику. Державний секретар не відповів безпосередньо на запит щодо можливостей відвідин Хрущова й Булґаніна в ЗДА, зате зауважив, що ті совєтські диктатори мабуть самі втратили зацікавлення у відвіданні ЗДА після сумного досвіду з своїми відвідинами в Англії. Хоч небезпека війни в Европі зменшилась — казав державний секретар — проте комуністичний Китай все ще не відмовився від уживання сили для здійснення своїх цілей і тому Корея Формоза і В'єтнам все ще є небезпечними для миру міжнародними пунктами. Що торкається виміни туристів з Совєтами, то Доллес звернув увагу, що „лібералізація" тієї політики не може йти так далеко, щоб вона не відбилась некорисно на ситуації малих держав, виставлених на більший натиск збоку Совєтів, — під чим Доллес розумів небезпеку заливу тих країн совєтськими аґітаторами. Доллес признав, що ЗДА були б раді бачити Еспанію в складі НАТО, але тому, що між членами НАТО є різні погляди на це, то ЗДА не можуть натискати на інших членів.

Араби вбили 4 жидів-інженерів

Єрусалим. — Авто із чотирма інженерами-жидами попало в засідку недалеко кордону Йорданії і всі чотири згинули від скорострільного вогню. Слідчі з Перемирчої Комісії ОН, які негайно виїхали на місце цього нового „інциденту", ствердили, що в засідці брало участь коло 20 осіб. Сліди їх втечі вели на територію Йорданії. Ізраїльські офіційні кола твердять, що це вбивство є ділом нового наїзду арабських „самогубних загонів", цим разом від сторони Йорданії, дармащо єгипетський прем'єр Гамаль Нассер запевнив, що ніяких більше наїздів отих загонів не буде. Ізраїльський прем'єр Бен Ґуріон, промовляючи на з'їзді сіоністичної партії, закинув З'єдиненим Державам і Англії, що вони ізолювали Ізраїль від найбільших західніх ринків продажу зброї та перестерігав, що вільний світ „перейма величезну моральну відповідальність" за нещастя, що може виникнути з воєнного наїзду збоку Єгипту на Ізраїль. Тим часом генеральний секретар ОН Гаммершилд осягнув від Сирії згоду на дальше перемир'я з Ізраїлем та нараджується з королем і прем'єром Йорданії в цій самій справі. Не вважаючи на його ніби успіхи — напруження на Середньому Сході, стверджують закордонні журналісти, не зменшилося, а в Ізраїлі панує загальне переконання, що Єгипет пляново приготовляється до війни.

Затоплення совєтського кружляка привело до димісії адмірала Кузнєцова

Москва. — Закордонні кореспонденти одержали щойно тепер досить суперечні повідомлення про те, що ще в жовтні мин. року затонув, наїхавши на міну, великий совєтський кружляк „Новосибірськ" і що при тому згинула майже уся залога корабля. Згідно з іншими вістками, ця катастрофа сталася на Балтійському морі серед совєтських мінових піль. Затоплений кружляк був колишнім італійським воєнним кораблем, що його одержали Совєти після закінчення другої світової війни в рамцях воєнних репарацій. Згаданий кружляк затонув майже з усією своєю залогою зараз після того, як взяв участь у перегляді совєтської фльоти. Ця катастрофа була безпосередньою причиною димісії головного командувача совєтської фльоти адмірала Ніколая Г. Кузнєцова, про яку було офіційне повідомлення в дні 7 квітня ц. р. Останній офіційний виступ Кузнєцова відбувся в жовтні минулого року на параді у Севастополі. Він був членом центр. комітету комуністичної партії, але на 20-му з'їзді комуністичної партії Совєтського Союзу його до комітету вже не переобрано, а замість нього єдиним представником совєтської фльоти в цьому комітеті залишився адмірал Сергей Г. Горшков, якого після димісії Кузнєцова призначено головним командувачем совєтської воєнної фльоти.

Одесити прийняли розвінчання Сталіна з ентузіязмом

Одеса. — Кореспондент „Ню Йорк Таймсу" Джек Реймонд повідомляє у своїй кореспонденції, що він відбув розмови з посадником Одеси Григорієм Ладвіщенком та редакторами одеських газет Іваном Коледою й Іваном Кігітозим і вони заявили йому, що населення цього українського чорноморського порту прийняло вістку про розвінчання Сталіна з ентузіязмом і що, зокрема задоволені одеські комуністи звільненням з в'язниці і реабілітацією старого большевицького діяча Одеси якогось Вайґера, засланого в 1937 р. з наказу Сталіна. В розмовах з Реймоном одеські редактори і посадник Одеси підкреслювали ще своє задоволення з того, що совєтський уряд залишив ізоляційну політику Сталіна і намагається встановити дружні взаємини з іншими народами світу, що виявилося вже й у тому, що тепер більше закордонних кораблів причалює до совєтських портів. Одеса нараховує сьогодні коло 700,000 населення і є одним з найрухливіших совєтських портів.

ВІДВІДИНИ ХРУЩОВА В АНГЛІЇ СТАЮТЬ ЩОРАЗ БІЛЬШОЮ КОМПРОМІТАЦІЄЮ

Лондон. — З кожним дальшим днем візита Хрущова й Булґаніна стає щораз очевиднішою їх невдачею і компромітацією — такий загальний тенор англомовної преси. Останні довгі наради поміж англійськими й совєтськими державними діячами, які відбулись у вівторок 24 ц. м. в палаці президії ради міністрів на Давнінґ Ст., знову за закритими дверми, скінчились — твердить преса — повною невдачею. Іден рішуче відмовився послабити союз Англії з іншими державами НАТО та виламатись із солідарности щодо заборони продажу стратегічних товарів. З другого боку він мав натискати на большевиків в тих пунктах, об які розбилась минулорічна Женевська конференція. Якщо остаточний комунікат згадуватиме про „успіхи" цих Лондонських нарад, то ті „успіхи" будуть торкатись хіба тільки деякого поширення англійсько - совєтської торгівлі та ствердження „готовости мирної співпраці" Совєтів, без конкретизації, в чому та співпраця може проявитись. Назверх невдача останніх розмов показалась на похмурих обличчях Хрущова й Булґаніна, коли вони вийшли з будинку прем'єра А. Ідена і мерщій всіли до авта. Іден цим разом не потурбувався навіть, як це буває згідно з дипломатичним протоколом, — вийти до дверей і попрощати „гостей" перед їх від'їздом. Заява Хрущова, що Совєти матимуть внедовзі керовану далекосяжну ракету, виповнену водневим вибуховим матеріялом, як також груба й брутальна реакція Хрущова на просьбу англійських соціялістів звільнити з совєтських в'язниць 200 соціялістів, зробили найпоганіше враження, цілком протилежне до того, що його хотів був викликати Хрущов. Англійські політичні кола й публічна опінія обурені спробою шантажувати Англію погрозами вжити проти вільного світу водневої ракети, а ніякий англієць не всилі зрозуміти, як найвищі державні „достойники" можуть настільки „забутись" і втратити панування над своїми нервами, щоб виголошувати грубі промови на бенкетах, уладжених в їх честь господарями. У самій Москві мабуть зрозуміли, що Хрущов пересолив, бо в офіційному тексті промови Хрущова змінено її текст і сказано, що Хрущов ніби тільки зазначив, що СССР „не стоїть позаду" західних винаходів в ділянці водневої зброї. Зрештою, у ході дальшої візити, обидва большевицькі диктатори коротко відвідали палату громад і палату лордів, прислухуючись короткий час тамошнім дебатам. Їх поява не викликала збоку послів ані лордів ніякої приязної, не то сердечної реакції.

Стассен розмовляв з Хрущовим про роззброєння

Лондон. — Головний делеґат З'єдинених Держав на конференції Підкомісії Об'єднаних Націй для справ роззброєння в Лондоні, Гаролд Стассен, мав довшу розмову з Нікітою Хрущовим про справи роззброєння. Ця розмова відбулася з ініціятиви Хрущова й була несподіванкою для самого Стассена. Большевицький міністер закордонних справ Андрей Ґромико віднайшов Стассена в юрбі відвідувачів на вечірньому прийнятті у вівторок 24 ц. м. і запровадив його до Хрущова. У розмові, відбутій у бічній кімнаті, взяв участь також англійський амбасадор у Москві Вільям Гейтер і ще один високий урядовець англійського міністерства закордонних справ, зате не було там Булґаніна. Про зміст розмови нема у пресі відомостей, крім повідомлення, що Стассен негайно вислав широке звідомлення про свою розмову президентові Айзенгаверові. Однак, англійські політичні кола, мовляв, ставляться дуже скептично до будь-якого позитивного висліду з цієї останньої розмови Стассена з Хрущовим, як взагалі з нарад із большевиками про роззброєння, бо вони приходять до щораз глибшого переконання, що большевики „в теперішній стадії" взагалі не хочуть ніякого роззброєння.

Нова Зеляндія протестує проти продажу американського масла в Европі

Вашинґтон. — Амбасадор Нової Зеляндії сер Леслі Монро заявив у державному секретаріяті, що ЗДА демпінґують ціни на молочні продукти в европейських країнах. Населення Нової Зеляндії, — сказав він, — невдоволене з того факту, що ЗДА „зробили інвазію своїм маслом" в країни Західньої Европи, внаслідок чого у Франції, Західній Німеччині, Португалії та інших країнах немає попиту на новозеляндське масло. Амбасадор нарікав на те, що ЗДА щораз більше посилюють свій продаж масла закордоном. Спочатку ЗДА продавали масло по нижчих цінах тільки в тих европейських країнах, де панував голод, але тепер ця акція поширюється на всі держави.

В СВІТІ

● **Грецькі революціонери** на Кипрі невдоволені з політики грецького уряду, який боронить вимоги кипрських греків щодо права самовизначення, у практиці об'єднання з Грецією, але не хоче зривати з НАТО і Англією. Боротьбу проти „угодівства" уряду в Атенах вони довели то того, що міністер закордонних справ Теотокіс подався до димісії. З цього, очевидно, користають тільки комуністи які об'єднуються з безкомпромісовими націоналістами, щоб повалити прозахідній атенський уряд.

● **У Мюнхені** розпочалась однотижнева конференція фахівців з 15 країн-членів Північно-Атлантійського пакту в справі керованих ракет. Таким чином уперше прибули до Німеччини на ділові наради також ті німецькі вчені, які під час війни продукували для Гітлера ракетні стрільна „Ф 1" і „Ф 2", що ними обстрілювано Лондон, а після війни почали працювати для ЗДА, вдосконалюючи ідею далекосяжної керованої ракетної зброї.

● **На Філіппінах** вибух грошовий скандал у зв'язку з одинокою жінкою-парляментаристкою, секретаркою Паціта Мадріґаль Гонсалез. Їй закидають зловживання державними фондами, призначеними на суспільні цілі, коли вона була адміністраторкою суспільно - допомогової програми. Окрема комісія оскаржила її в фальшуванні розрахункових документів на 157,000 долярів.

● **Князь Віндзорський** (кол. король Едвард VIII) і його дружина прибули з Ню Йорку до Парижу. Вони мають під Парижем віллю, де думають провести найближчий рік.

● **У Голляндії** приготовляються до маніфестаційного похорону тіла Леона Юнґшлеґера, високого старшини голляндської армії за другої світової війни, що його індонезці два роки тримали у в'язниці, а 16 місяців судили ніби за державну зраду. Він помер за тиждень перед проголошенням присуду. Його тіло перевезуть літаком з Індонезії до Голляндії.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОДНОБІЧНА ОЦІНКА

Це цілком зрозуміло і природно, що теперішні події в Совєтському Союзі і в совєтській внутрішній та закордонній політиці, зокрема посмертне розвінчання Сталіна, викликають найбільше зацікавлення в усьому світі та безліч коментарів і оцінок. Природно й зрозуміло, що в цих коментарях і оцінках може бути багато всіляких недотягнень і перетягнень, можуть бути всілякі фантазії, диктовані звичайною людською погонею за сенсаціями, з одного боку, а інклінацією до пророцтв і відгадування майбутнього, з другого боку. З такими недотягненнями й перетягненнями, цілком природними у вільному світі, де існує свобода думки і вислову, треба завжди рахуватись.

Очевидно, що від'ємний вплив таких недотягнень чи перетягнень в оцінці поодиноких актуальних подій на публічну опінію залежить великою мірою від того, хто їх допускається. Бо коли таку неточність в один чи другий бік висловив звичайний собі обиватель, чи написала в більше або менше вірогідній формі та чи інша газета, то це є лише ще одним голосом, який губиться у величезному хорі інших. Інша справа, коли свою думку висловлює людина на відповідальному становищі, коли вона цей свій голос піддержує авторитетом свого становища. В цьому конкретному випадку маємо на думці п. Аллена Доллеса, шефа американської розвідки, який говорив на тему теперішніх подій в Совєтському Союзі 13-го квітня на зібранні Ради Світових Справ у Лос Анджелесі. Цю його промову надрукував тепер у цілості тижневик „Ю. С. Нюз енд Ворлд Ріпорт'' у виданні на 27-го квітня.

До загальних міркувань п. Доллеса не можна мати багатьох застережень. Він, з безперечним знанням численних фактів та з великою логікою, з'ясовує ті внутрішні й закордонно-політичні причини, які могли вплинути на теперішню акцію совєтської „колективної диктатури'' з Хрущовим і Булганіним на чолі проти їхнього мертвого вже тепер учителя і майстра впродовж двох десятиліть. При цьому п. Доллес зовсім не грає ролі всезнайка, на яку мав би право чи не більше, ніж будь-хто інший. Навпаки, він скромно заявляє вже на початку, що відносно „мало подій розвивається в передбачуваному напрямку''. Він теж знаменито знецінює вартість виступів теперішніх совєтських колективних диктаторів проти їхнього попередника. Хрущов, Булганін і компанія щойно тепер засуджують Сталіна за його злочини, але й то не за всі. Чому вони не зробили цього раніше? Вони пояснюють це тим, що за таку спробу могли б дістати кулю в потилицю. Це цілком зрозуміле виправдання, але воно, вважає п. Доллес, не є достатнє для тих, що мають претенсії на провідників. Провідник бо не може страхом за власну шкіру виправдувати свою згоду, а тим більше участь у злочинах. Вільний світ будує своє майбутнє на великих традиціях і на пам'яті великих мужів, що ці традиції *творили. Що залишається тепер для большевиків, коли ж самі диктатори признають*, що їхній попередник був злочинець і творив злочинні діла.

Це цілком правильна і логічна оцінка, і так само правильні й логічні аргументи, які наводить шеф американської розвідки, як можливі причини та цілі того, що діється тепер в Совєтах. А все ж таки оцінка і аргументи п. Доллеса є однобічні, головно тому, що він цілком ігнорує в усьому тому комплексі таку важливу й підкреслювану іншими відповідальними мужами проблему, як національне питання. Що більше, для п. Доллеса існують в Совєтському Союзі тільки росіяни, або — „совєтські люди''. Правда, в одному місці він згадує, що Хрущов з доручення Сталіна від 1935 року „організував і переводив чистку в Україні'', але чистив він там... „росіян''. Також за один з найбільших злочинів Сталіна та його „соратників'', включно з Хрущовим і Булганіним, п. Доллес вважає „свідоме вимореня голодом російського селянства під час колективізації в 30-их роках''.

Очевидно, що всяка оцінка будь-якої ситуації в Совєтському Союзі, в якій поминається та плутається наявну там завжди національну проблему і ігнорується ролю та аргумент поневолених Москвою не-російських народів, буде завжди неповною і однобічною. Це тим прикріше, коли така однобічність трапляється у виступах такої відповідальної і авторитетної людини, як шеф американської розвідки, на інформаціях якого уряд мусить у великій мірі базувати свої політичні плянування. Тим часом, цитований епізод у п. Доллеса не є одинокий, бо тільки недавно в конґресових протоколах опубліковано цілий ряд листів та інтерпеляцій конґресмена Майкела Фігена саме в справі подібного іншого виступу п. Аллена Доллеса, які він майже зігнорував. Добро країни вимагало б виправлення такого роду недотягнень.

МІЖ КАПІТОЛЕМ І БІЛИМ ДОМОМ...

ЗБРОЯ В РУКАХ ПРЕЗИДЕНТА

Демократи, які у виборчій кампанії називають Айзенгавера „парт-тайм'' президентом, через його часті відпочинки після недавньої недуги серця, хотячи чи не хотячи, зіпсували йому відпочинок в теплій Джорджії. Не дали забути при партії ґольфа, що оце йдуть вибори, і хто хоче кандидувати, мусить готуватись до змагань. Може при тому й хотіли заперечити ту назву, яку дали демократичному 84-му конґресові республіканці, теж у виборчій пропаганді „бездіяльного конґресу''. В кожному разі немає сумніву, що виборча атмосфера багато заважила на тому, що Конґрес, скорим темпом прийняв 11-го ц. м. оспорюваний гаряче законопроєкт про допомогу фармерам. Ранком того дня Палата Репрезентантів проголосувала проєкт більшістю 257 проти 187 голосів і негайно переслала його до Сенату, а той, ще того ж дня пізнім вечером потвердив проєкт більшістю 50 голосів проти 35.

Президент, який активно опонував проєктові і висував свою концепцію елястичної допомоги, став практично перед необхідністю покласти вето. Щодо цього не було сумнівів, не зважаючи на те, що й ряд республіканців, а в тому числі й три губернатори, заявлялись за проєктом демократів, і не зважаючи на те, що Президент запозів ще старанно роздумати над ділом. Тож, граючи ще останні партії ґольфа і вдаряючи м'ячика то сильним розмахом, то з обережною застановою, він напевно не разправлявся в думках із демократами та їх законопроєктом по лінії — чи покласти вето, а радше — які політично виборчі наслідки матиме його вето.

Конституція передбачає вето як засіб контролі й балянсу між законодавчою владою (Конґресом) і виконною (Президентом). Формально Президент — це виконавець законів, які видає Конґрес: але, очевидно, він не може бути тільки сліпим виконавцем. Впродовж американської історії він вибився на провідника нації, на ініціятора законодавства і закулісного співтворця законів. Не тільки фармери, робітництво чи промисел мають свої „лоббі'' — закулісну машину в Конґресі, але в першу чергу має її Президент і його департаменти, хоч, очевидно, в іншій формі. Фактично, його найсильніша зброя в змаганнях з Конґресом — це його особистий авторитет, його вплив у власній партії, його популярність у виборців і т. і. Але формально основна його зброя — це вето.

Колись у старому польському сеймі існувало право вета („ліберум вето''), яке завжди могло повалити кожне рішення сейму одним голосом. Той, що зголошував вето, часто мусів стояти біля дверей сеймової залі, щоб, мерщій давши ногам знати, не наразитись на побої послів. Подібне нещасне „вето'' маємо і в ОН, де теж вимагають одноголосности п'яти постійних членів в Раді Безпеки. Там це традиційний засіб большевиків не допустити до рішення, яке в 100 відсотках не відповідає їх бажанню. Тільки що модерні дипломатичні звичаї не примушують ветуючого большевика втікати від побоїв колеґ. В обох цих випадках вето стало недемократичним засобом в демократичних установах. Президентове вето в ЗДА має інший характер. Передусім — це не є голос одного з голосуючих, а заява голови виконного уряду проти рішення законодавчої влади. Приймаючи законопроєкт, Конґрес може керуватись окресленими ідеями, засадами, чи, наприклад, чисто політично-партійними міркуваннями. Конґресмени можуть хотіти мати такий „вотінґ рекорд'', тобто виказ голосування, який подобається масам його виборців. В ефекті може пройти законопроєкт, який віддзеркалює популярні або й демагогічні кличі, але не надається до практичного виконання. А за виконання мусить братись Президент. Він же може мати інші ідеї, інші пляни, або прямо може бачити, що законопроєкт „не добрий'' з погляду практичного введення в життя. Тоді він протестує „ветом''. В старому польському сеймі і тепер в ОН вето остаточно провалює рішення. Президентове вето формально такої сили не має: воно тільки змушує Конґрес проголосувати проєкт ще раз. Але тому, що до поновного прийняття такого проєкту треба 2/3 голосів в обох Палатах, а це незвичайно важко осягнути, то практично Президентове вето означає відкинення проєкту.

Так і було з фармерським законопроєктом. Навіть демократи не сумнівалися, що вето повалить їх проєкт. Може вони й розраховували на виборчий ефект такої демократичної спроби заваленої республіканським Президентом. Треба сподіватися, що республіканська солідарність не захитана Президентовим ветом, і що республіканці виступлять активно й голосно із своїми проєктами, щоб приподобатись фармерському виборцеві. На всякий випадок фармерський законопроєкт і Президентове вето не скоро перестануть бути предметом виборчих кампаній.

Вето стає звичайно частішим засобом Президента тоді, коли він не є в повній злагоді з Конґресом, наприклад, коли конґресова більшість є в руках іншої партії як Президент (як саме тепер) — або коли Президент дуже незалежний і не в повній гармонії з власною партією.

Але вето дійшло тільки поволі до своєї теперішньої популярности. Перші президенти як Едемс, Джефферсон, другий Едемс, Вен Бурен і пару інших взагалі не мають вета на своїм рахунку. Президент Джексон, незалежний індивідуаліст, вперше воював ветом; Конґрес переголосував аж 15 ветів през. Джансона, який не міг знайти спільної мови з Конґресом після Громадянської Війни. Президент Клівленд, за вісім років урядування скористувався з вета аж 584 рази, але рекорд має Ф. Д. Рузвелт, який за 12 років один місяць і вісім днів свого урядування поклав вето аж проти 631 законопроєкту. Президент Труман виказується 250 ветами. Президент Айзенгавер має ще скромний рахунок: в попередньому, 83-му Конґресі, який контролювала його партія, він ужив вето тільки 10 разів; від січня 1956, коли зійшовся цей, 84-ий Конґрес на другу сесію, це вже друге Президентове вето в голосній справі: перше було проти законопроєкту про контролю натурального газу. Коли взяти на увагу, що в обох цих справах публічна опінія була сильно заанґажована і натиск заінтересованих груп був значний (у „газовій війні'' викрили навіть спробу підкупити сенатора), і що загроза втратити чимало виборчих голосів теж велика, то виглядає, що Айзенгавер діяв відважно. А чи доцільно з погляду виборчих інтересів? Можна думати надвоє. Він може втратити голоси тих, які були особисто заінтересовані в допомозі фармерам за взірцем демократів; але може й здобути голоси тих, які цінять відвагу й послідовність у голови держави.

БОРОТЬБА ЗА МИР НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

4-го квітня ц. р. Рада Безпеки одноголосно схваленою постановою делеґувала генерального секретаря Об'єднаних Націй Даґа Гаммершилда на Середній Схід, щоб він вияснив там усі можливості замирення між Ізраїлем та його арабськими сусідами і не далі як за місяць, отже до 4 травня ц. р., склав перед Радою Безпеки своє звідомлення, разом із рекомендаціями, що треба зробити, щоб замирення дійсно настало. Місія Гаммершилда була надзвичайно трудна з уваги не тільки на „принципово''-неґативне становище арабського світу супроти Ізраїлю, але й на формальне обмеження його способами запевнення перемир'я, а не миру. І якраз тоді, коли він поспішав на терен колишньої Палестини, з усім розмахом розпочато там новий „ланцюг акцій і контракцій'', як висловився сам Гаммершилд про провокаційні зачіпки й акти відплати, одні і другі, очевидно, политі кров'ю нових жертв цієї перманентної кривавої границі. За успіх Гаммершилда вважається те, що йому вдалося таки спонукати Єгипет і Ізраїль, щоб вони припинили взаємне провокування, але правду кажуть усі ті інтерпретатори, які прив'язують цьому дотеперішньому ніби успіхові Гаммершилда дуже невисоку вартість з погляду дійсного миру: бо ж привернено тільки той стан, який триває там сім років в перервах між „інцидентами'', і нема ніякої ґарантії, що найближча серія „інцидентів'' не почнеться завтра-позавтра, чи на другий день після того, як Гаммершилд відлетить із Палестини до Ню Йорку.

Але ніяка ситуація не триває в перманенції — без змін. І в боротьбі за мир на Середньому Сході, що її ведуть західні держави всупереч упертості найбільш заінтересованих в мирі сторін — жидів і арабів, — зайшла одна знаменна подія. Була нею заява Молотова, зложена напередодні виїзду Хрущова й Булґаніна до Лондону, про готовість Совєтського Союзу підтримати мирові зусилля Об'єднаних Націй щодо миру на Середньому Сході. Большевики так зручно склали цю заяву, що обидві сторони — і жиди і араби — прийняли її прихильно. Єгипетський прем'єр уважав, що істотною частиною цієї большевицької заяви було ще раз гостре осудження „імперіялістичної'' політики західніх великодержав на Середньому Сході проявлене ніби Багдадським пактом, що став червоною плахтою для Москви і Каїро (бльок Англії, Туреччини, Іраку, Ірану і Пакістану), — ізраїльський же прем'єр добачив у заяві Молотова відмову Москви від дальшого повного підтримування нею арабських, ворожих Ізраїлеві, аспірацій. Потакуюча відповідь Молотова на запити журналістів, що „миролюбне'' становище СССР до справи Середнього Сходу може стати доброю базою для англійсько-совєтських розмов у Лондоні під час перебування там двох „колективних диктаторів'', — викликала гостру реакцію збоку офіційної єгипетської преси: мовляв, Єгипет не може ставати предметом, над яким — в його відсутності — радили б чужі державні мужі, і він так само протестує тепер проти будь-якого вирішування долі Середнього Сходу в розмовах Ідена й Хрущова, як протестував проти таких розмов між Айзенгавером й Іденом у Вашингтоні.

Таким чином центром міжнародної уваги і чинником, від якого дійсно залежить дальший розвиток подій на Середньому Сході, став — Совєтський Союз. „Ню Йорк Таймс'' правильно підкреслює, що нема чого перестерігати СССР проти встрявання у справи Середнього Сходу і намагань „дістатись туди'', бо СССР вже „є'' там. Він є там не тільки внаслідок постачання зброї Єгиптові і перебування в Раді Безпеки ОН, але і внаслідок своєї упертої пропаґанди, яка відразу зорієнтувалась на антиколоніяльні й антиімперіялістичні настрої народів Близького та Середнього Сходу і — з успіхом — їздить на тому антиколоніяльному конику, що його Захід не зумів загнуздати. Розмови Ідена й Ллойда з Хрущовим і Булґаніним мають вияснити: чи Москва хоче далі підсичувати напруження на Середньому Сході, підштовхуючи Єгипет до воєнної авантюри, щоб потім підсилювати арабський фронт „добровільцями'', вербованими, вишколюваними й озброюваними на території совєтських мусульманських „республік'', — чи може Москва насправді злякалася, що та війна може розпалитись у світову, і готова відмовитись від дальшого підтримування арабського становища на терені Ради Безпеки та Генеральної Асамблеї Об'єднаних

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПАРАДНІСТЬ, ПОМПЕЗНІСТЬ, ПРИКРАШАТЕЛЬСТВО

У першій декаді квітня ц.р. відбувся в Києві „Другий з'їзд Спілки совєтських художників України''. Перший — варто пригадати для характеристики „бурхливого розвитку мистецтв'' в Совєтському Союзі — відбувся ще двадцять років тому — 1936 року, після ліквідації Москвою існуючих тоді на Україні мистецьких угрупувань і напрямків і після створення вже однієї офіційної Спілки совєтських художників України — в складі, як це стверджується і підкреслюється тепер в передових статтях совєтських газет з приводу з'їзду, єдиної Спілки совєтських художників СССР. Цих двадцять довгих років пройшли, як пише „Радянська Україна'' в передовій статті з приводу з'їзду (з 3 квітня ц. р.) „в умовах гострої і непримиренної боротьби з чужими, антинародними впливами, боротьби за встановлення і утвердження в творчості... художників методи соціялістичного реалізму''. Ведено цю боротьбу з наказу та за безупинними інструкціями компартії проти „буржуазних націоналістів'', які, мовляв, „робили все, щоб повести українських мистців по шляху занепадництва, безідейности, формалістичного трюкацтва'' і т. д.

Яких же успіхів добилися українські мистці за двадцять років в умовах большевицького режиму, „в складі'' єдиної „спілки совєтських художників СССР''? Якими досягненнями можуть вони похвалитися, подолавши впливи зліквідованих фізично (розстріляних або засланих) „буржуазних націоналістів'', який сьогодні балянс їхньої творчости?

Відповідь на ці питання дають статті совєтської преси і доповіді самих мистців і критиків, виголошені на згаданому „Другому з'їзді художників Радянської України''. І відповідь ця, як не можна краще, стверджує і з'ясовує, до якого занепаду дійшло українське мистецтво в умовах підневільного існування і „соціялістично-реалістичної'' творчости мистців.

Балянс, підведений „Радянською Україною'', органом центрального комітету філії московської комуністичної партії в Україні, Верховного Совєту і ради міністрів Української ССР, короткий і промовистий. В ньому говориться про: „проникнення в експозиції виставок і музеїв блідих, посередніх, а то й зовсім сірих, беззмістовних творів'', про „відставання нашого мистецтва від життя'', про те, що „ряд мистців з великим досвідом і талантом відірвались від життя'' і „нерідко просто плентаються в обозі подій'', що „провідні художники республіки'', створивши „у свій час значні і яскраві художні полотна'', „заспокоїлись на досягненому'', що „критики і мистецтвознавці здебільшого обмежуються поверховими оглядами виставок, окремих картин і активно не впливають на творчість художників'', що сама „спілка художників'' приділяє більше уваги „розв'язанню дрібних справ, далеких від творчости художників'' і т. д. і т. д. Коротко кажучи, балянс, не то що невеселий, але просто катастрофальний.

Ще чорнішу картину досягнень розмалювали самі мистці у своїх передз'їздових статтях і в своїх доповідях на з'їзді. „Заслужений діяч мистецтв української ССР'' Михайло Хмелько пише в „Рад. Україні'' (з 3 квітня ц. р.), що „образотворче мистецтво ще дуже й дуже відстає від завдань'', що „однією з неґативних рис нинішнього стану живопису є відхід багатьох мистців від роботи над тематичними картинами'', що їхні полотна „виконані стандартними, заяложеними прийомами, могли тільки дискредитувати і справді дискредитували важливу тему праці в образотворчому мистецтві'', що „неґативно відбивалося на розвитку українського образотворчого мистецтва, і особливо живопису, горезвісна „теорія безконфліктности'', яка привела до появи фальшивих творів, в яких замазувалися життьові конфлікти, а дійсність зображувалася в прикрашеному, підсолодженому вигляді''. Не краще було, — стверджує Хмелько, — і в інших ділянках мистецтва, наприклад, в мистецтві плякату, що ще й досі не звільнилося „від фотографічности, схематизму, сусальности'', чи в архітектурі з її „надмірністю і прикрашательством'', тією „еклектичною мішаниною з колон, пілястрів, карнизів, кронштейнів та ліплення''. Про важкий стан у мистецтві розводилася у своїй доповіді на з'їзді і відома малярка Тетяна Яблонська, говорячи про „бездумних і безучасних копіїстів'', про „надумані, дрібні сюжети і конфлікти в картинах образотворчих мистців'', про те, що „найбільш відсталим жанром в українському радянському живопису лишається портрет'' і т. д.

Коріння і причин такого фатального стану українського мистецтва під совєтським режимом і такого неґативного балянсу по двадцятьох роках ні офіційні чинники, ні самі мистці не пробують дошукуватися, ані їх з'ясовувати. Єдиного спричинника всього зла і єдиного козла відпущення вони знаходять нині в „культі особи'', значить у Сталіні, чи пак в тому, за чиїм „вдохновенням'' зліквідовано колись різноманітні мистецькі угруповання та напрямки і з наказу якого розведено горезвісний „соцреалізм''. Згадуваний вже Хмелько бідкається, що „великої шкоди завдав образотворчому мистецтву культ особи'', і що „протягом багатьох років значні сили радянського і, зокрема, українського мистецтва витрачалися на виконання творів, в яких окремі особи (читай: Сталін! — Н. В.) підкреслювалися з особливою парадністю, помпезністю, а народові — рушійній силі історії відводилася роль безликої юрби''. В цю ж саму ноту б'є і Яблонська, нарікаючи, що „на деяких картинах шкідливо позначився культ особи, і що „їм властиві надмірна помпезність та парадність''.

Дехто з мистців пробує шукати виходу в зближенні до народного мистецтва, у посиленні зв'язків з народом, але в цьому намаганні їх путає неминуче „соціялістичний реалізм'' — опудало, створене ще самим Сталіним. Про те, що єдиним виходом з занепаду, визначеного офіційно помпезністю, парадністю, прикрашательством і сусальністю, може бути тільки повна мистецька свобода — не договорює ніхто. Бо висловити це — значило б ударити по самій основі совєтського режиму і стати в ряди поборюваних і ліквідованих цим режимом „буржуазних націоналістів''.

Н. В.

ЛЕБЕДІ ПЛАВАЮТЬ...

Лебеді плавають, лебеді [плавають
В місячнім сріблі, в срібнім [саду...
Жду я на березі, жду [лебединої,
Дивної пісні я жду.

О, проспівайте, нечувано- [солодко,
Я ж проспіваю свою
Кров'ю гарячою, слізьми [невтішними
В дикім, далекім краю.

О. ОЛЕСЬ

О'Генрі

ЧАРОДІЙНІ ХЛІБЦІ

Міс Марта Мічелл тримала на розі маленьку пекарню (ту саму, знаєте? — де троє східців вниз і коли відчиняєш двері, деренчить дзвіночок).

Міс Марті стукнула сороківка, на її рахунку в банку лежало дві тисячі долярів, у неї було два вставлених зуби і чутливе серце. Немало жінок повиходило заміж, маючи на те багато менше шансів від міс Марти.

Разів два-три в тижні до її пекарні показувався покупець, яким вона малу-помалу зацікавилася. Це був мужчина середніх років, в окулярах і з темною борідкою, акуратно підстриженою клинчиком. Він розмовляв по-англійському з сильним німецьким акцентом. Вбрання на ньому — старенькe, невідпрасоване — лежало мішкувато. Хоч, не зважаючи на це, вигляд у нього був чепурний, а основне — хороші манери. Цей покупець завжди брав два черствих хлібці. Свіжі хлібці коштували п'ять центів штука. Черстві — два за п'ять центів. І ні разу не запитав нічого іншого.

Одного разу міс Марта примітила у нього на пальцях сліди червоної і брунатної фарби. І вона вирішила, що він маляр і дуже бідує.

Напевно мешкає денебудь на горищі, живиться черствим хлібом і мріє про різні смачні речі, яких так багато в пекарні міс Марти.

Сідаючи тепер до свого снідання — теляча котлетка, тістечка, джін та чай, — міс Марта частенько зідхала і журилася, що цей маляр, такий делікатний, вихований — замість того, щоб ділити з нею її смачну трапезу — ковтає сухі шкуринки у себе на горищі, де гуляють протяги.

Серце у міс Марти було, як ви уже знаєте, чутливе.

Вирішивши провірити свій здогад про професію цього мужчини, вона винесла з задньої кімнати в пекарню картину, яку колись купила на авкціоні, і поставила її на полиці ззаду прилавку.

На картині була зображена сценка із венеціянського життя: на самім виднім, вірніше на самім водянім місці височів розкішний мармуровий палац (якщо вірити підписові). Решта простору була виповнена ґондолями (дама, що сиділа в одній з них, пальчиком прорізувала воду), хмарками, небом і великою кількістю світло-тіней. Жадний маляр не зможе пройти повз таку картину, не звернувши на неї увагу.

Через два дні покупець завітав до пекарні.

— Два черства хлібці, прошу дуже.

І коли міс Марта загортала хлібці в папір, він промовив:

— Який у фас гарний картина, мадам.

— Так? — Міс Марті затамувало подих від власної хитрости. — Я люблю мистецтво і... (Чи не ранувато ще говорити „і малярів''?). — Віднайшовши відповідну заміну, міс Марта закінчила — „і... культуру. Подобається вам ця картина?''

— Палац намальована нефірно, — відповів покупець. Нефірний перспектива. До побачення, мадам.

Він взяв свої хлібці, вклонився і хутко вийшов.

Так, тут сумніву не може бути — він маляр. Міс Марта занесла картину знов до задньої кімнати.

Яке м'яке, добре світло випромінювали його очі крізь окуляри! Яке у нього високе чоло! З першого погляду розібратися в перспективі — і живитися черствими хлібцями. Але геніям, до того часу, як світ визнає їх, частенько приходиться боротися за існування.

А як би виграло і мистецтво і перспектива, коли б такого генія підтримати двома тисячами долярів з банкового рахунку, пекарнею та... чутливим серцем. Але ви починаєте мріяти наяву, міс Марто.

Тепер, заходячи в пекарню, покупець затримувався на хвильку біля прилавку, щоб погуторити з господинею. Її привітливість, очевидячки, сподобалася йому.

Він далі купував черствий хліб. Нічого окрім черствого хліба — ані тістечок, ані пиріжків, ні її чарівного, мов пісок, сипучого печива.

Міс Марті здавалося, що він останнім часом змарнів і став якимсь задуманим. Їй так хотілося додати щонебудь смачного до його убогого закупу — але всякий раз хоробрість покидала її. Вона не осмілювалася нанести йому образу. Адже ці малярі такі неможливо горді!

Міс Марта стала появлятися за прилавком в шовковій блюзці, білій, з блакитним горошком. В кімнатці позаду крамниці вона зготувала якусь таємничу мішанину з якогось насіння і жиру. Багато хто вживає такого засобу для вибілювання шкіри.

Одного прегарного дня покупець зайшов до крамниці, поклав на прилавок, як завжди, монету на п'ять центів і запитав про свої сталі черстві хлібці.

Міс Марта лише простягнула до полиці руку, як раптом на вулиці пролунало ревіння сирени, гуркіт коліс — і повз пекарню пронеслася пожежна машина.

Покупець кинувся до дверей, як, врешті, зробив би кожний на його місці. Міс Марта, осяяна блискучою думкою, скористалася цим. На нижній полиці, під прилавком, лежав фунт вершкового масла, що його молочар приніс їй тому десять хвилин. Міс Марта підрізала ножем черстві хлібці, вклала до кожного чималий шматок масла і міцно притиснула верхні половинки до нижніх. Коли покупець вернувся від дверей, вона вже загортала хлібці в папір.

Після коротенької, але особливо приємної, бесіди, він пішов — і міс Марта мовчки посміхнулася, хоч її серце билося неспокійно.

Можливо, вона забагато собі дозволила? А що, як він образиться? Ні, навряд. Істівні речі — не квіти, вони не мають своєї мови. Вершкове масло зовсім не може бути нечемним виявом збоку жінки.

В той день міс Марта багато про це все думала. Вона уявляла собі, як він виявить її невинну хитрість. Ось він відкладає набік свої пензлі і палітру. На мольберті у нього стоїть картина з бездоганною перспективою. Він готується поснідати сухим хлібом з водицею. Розрізає хлібці... і ох! Міс Марта зашарілася. Чи він подумає про ручку, яка вложила масло в хлібці? Чи він захоче?..

Дзвінок від дверей сердито теленькнув. Хтось входив до крамнички, грімко стукаючи ногами. Міс Марта вибігла з задньої кімнати. Біля прилавку стояло двоє мужчин. Якийсь молодий чоловік з люлькою — вона його бачила вперше; другим був її маляр...

Весь червоний, з зсунутим

(Закінчення на стор. 4-ій)

ВІСТІ ЗУАДК

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, Inc. P. O. Box 1661, Phila 5, Pa.

ВСЯ ПИСАНКА НА ЦІЛІ ЗУАДК-у!

Американські українці!

Великдень! Вже само це слово викликує в нас багато поважних дум релігійного порядку, а ще більше споминів з давніх літ про його святкування нашим народом на рідній землі.

Великдень — це свято перемоги вічного життя над смертю, це свято тріюмфу науки Богочоловіка Ісуса про універсальну любов і любов ближнього, це в нашому підсонні свято відродження життя в цілій природі.

Тому нічого дивного в тому, що наш нарід на рідній землі зберіг так багато традиційних звичаїв, зв'язаних із Великоднем. Гагілки і весняні хороводи, що взяли свій початок у прадавній старині не тільки підкреслюють глибину рілігійного свята Воскресення, але й символізують весняне пробудження і відродження природи, відсвіження та обнову людяности і братньої любови в людині.

В день Воскресення навіть запеклі вороги взаємно собі прощають і єднаються. Наші українські люди, особливо молодь, обдаровують себе писанками чи крашанками, цими прегарними символами зав'язків нового життя.

У новітніх часах писанка почала серед нашого народу осабливо в Галичині, символізувати масові дари на загальні громадські і національні потреби. Цей гарний звичай перенісся з рідної землі з українськими людьми і до Америки. Тому і тут в Америці вже добре вросла в українські середовища традиція жертвувати на писанку для найбідніших та найбільш потребуючих братів-українців в Европі. Зібрані жертви на писанку від американських українців пливуть до Злученого Українського Американського Допомогового Комітету в Филаделфії. А цей у свою чергу допомагає зорганізовано всім українським скитальцям в Европі, зокрема ж в Німеччині та Австрії, де їх найбільше, а далі й тим, що розсіяні в країнах близького й далекого азійського Сходу.

Вже здавна большевики старалися всякими засобами і при різних нагодах добитись того, щоб всю ту нашу скитальську масу примусово репатріювати. Коли ж це їм не вдалося, то вони це почали робити іншими шляхами та засобами, бо при допомозі створеного ними в Східньому Берліні Комітету для пропаганди серед скитальців так званого „добровільного" повороту на рідну землю. Ця „пропаганда" проявляється так, що большевицькі агенти засипують скитальців відповідною розкладовою літературою, а крім того, витонченими і випробуваними методами їх морально тероризують.

На американських українцях лежить велике і відповідальне завдання щиро заопікуватись цими нашими братами скитальцями та причинитись до зменшення їх нужди і злиднів, бо тільки через них, себто через біду, большевицька пропаганда може находити на скитальщині придатний ґрунт для морального розкладу та терору. Наших братів на скитальщині треба підтримувати матеріяльно і морально. Тільки такою підтримкою можна паралїжувати розкладову роботу всяких совєтських комітетів та їх аґентів.

Кожний американський українець, особливо ж кожний з новоприбулих, що ще недавно самі були скитальцями, повинен використати цю Великодню нагоду на те, щоб своєю пожертвою на писанку міг причинитись до зменшення нужди серед тих, що не могли переселитись і коротають свій вік далі по скитальських таборах. Нехай же і вони завдяки нашій жертвенності мають можливість святкувати по нашим традиціям велике свято цьогорічного Воскресення та ділити між собою великоднє яйце. Сама свідомість того, що про них хтось думає і пам'ятає і старається їм допомогти, скріпить їх морально та збільшить їхню надію на краще майбутнє.

Тому нехай не буде між американськими українцями ні одного, що не жертвував би на писанку для своїх потребуючих, бідних братів на скитальщині і тим чином не виявив би свого християнського братолюбія.

Христос Воскрес!

ЗЛУЧЕНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ АМЕРИКАНСЬКИЙ ДОПОМОГОВИЙ КОМІТЕТ:

ЕКЗЕКУТИВА: д-р Володимир Ґалан — президент, д-р Матвій Стахів, адв. Михайло Пізнак, Олена Лотоцька — заступники, Павлина Різник — секретар, інж. Іван Харамбура — касир, ред. Василь Мудрий — екзекутивний директор.

З ТУГОЮ ЗГАДУЄМО — З ВІРОЮ ЧЕКАЄМО

„Великдень! Боже мій Великий!
Ще, як світ світом, не було
Для нас Великодня такого!

Іван Франко: „Панські жарти"

Ідуть у даль далеку роки за роками...

Ідуть у шлях безповоротній.

І все далі й далі відходимо й ми, що вийшли з Рідної Землі, від радісного гомону великодніх дзвонів, від гулу моздірів, від гамору гагілок.

І все далі й далі лине від нас таке хвилююче нас колись завжди щорічне „Воскрес Ісус от гроба..."

І все ближчим, все дорожчим стає нам на шляху мандрівки скитання, цей величній чар Воскресних Днів минулого.

Ідуть роки за роками.

Все більше й сильніше втягає нас у своє володіння невблагана дійсність умовин і оточення.

І все більше й глибше живемо спогадом.

Спогадом тужливим про втрачені скарби духа минулого.

Але й вірою невгнутою в наше й народу майбутнє.

Вірою в те, що вернеться ще зміст, що давав життя й силу поколінням.

* *

У найкращому місяці року, в місяці пишно зодягненої весни, запашного квіття й щебету соловейків — але й злиднів невимовних і смутку болючого — там, на Рідній Землі, де ні гомону великодніх дзвонів, ні гулу запалюваних молоддю моздірів, ні гамору гагілок, де й нишком тільки гомонітиме в серцях бадьоре й голосне колись „Христос Воскрес!", зустрічаємо цьогорічне Свято Виликодня ми, діти Української Землі, що далеко-далеко від Неї, розсіяні на всіх континентах вільного світу.

І всі ми єднаємося думками й бажаннями в одну сім'ю, українську сім'ю тут.

Думками про наших рідних і близьких, що там, на Рідній Землі, в цей Великий День особливо важко банують за нами.

Думками про нарід рідний, неволений і катований сатрапом на „нашій, не своїй Землі".

Думками про тих, що падуть і сьогодні, знеможені нелюдським трудом заслання й каторги.

Думками й хвилюванням про долю тих, що хоч і у вільному світі, але поблизу меж володіння червоної сатрапії, дрижать знову перед маревом невидимої руки окупанта.

Єднаймося бажаннями усієї нашої, поза Батьківщиною, сім'ї, допомогти її визволитися з ярма.

І ці наші думки, ці наші бажання — увесь зміст нашого цьогорічного святкування Великого Дня.

* *

Склалося, що в цьому травні, коли святкуємо Великий Празник Христового Воскресіння, припадають Роковини Великого Співця долі й недолі люду й народу України.

Роковини Співця, що — як ніхто другий — змалював нам і передав у насліддя оцей Великдень Радости, Великдень Щастя, Великдень Волі — Перший Великдень на волі, що його пережив люд Галицької Землі більше ста років тому.

Бо й це Свято українців Галицької Землі, скасування ярма панщини, сталося в травні.

І цей безсмертний малюнок Співця, що його згадуємо сьогодні в наше цьогорічне Святкування Великодня поза межами Рідної Землі, хай буде усім нам найдорожчою писанкою на нашому великодньому столі.

Поділімся нею — вітаючи себе зблизька й здалека — щиро й бадьоро.

Бо вона — символ. Символ незнищимої сили українського народу. Символ тієї його сили, що перемагає й переживає усі злидні, кожне лихоліття й кожне ярмо.

Бо в ній — **віра** в те, що український нарід переживе й переможе й теперішнє ярмо.

І, хоч у цьогорічний Великдень тужимо спогадами про минулі, радісні святкування наші на Рідній Землі — чекаємо з вірою цього Великодня на Волі, що Його святкуватиме незабаром український нарід на своїй уже, Вільній Українській Землі.

* *

Хай ця віра буде сьогодні для нас і радісним колишнім гомоном великодніх дзвонів, і гулом моздірів, і гамором гагілок.

І хвилюючим завжди колись гимном „Воскрес Ісус от гроба..."

Хай бадьорить нас, що воскресне й Вона — Україна!

Передаймо цю нашу віру й цю бадьорість усім тим нашим Землякам, що не з нами тут, що залишилися ще і досі перед мурами червоної деспотії.

Передаймо її і цією символічною писанкою слова, що нею вітаємо себе сьогодні взаємно.

Передаймо цю бадьорість і тією писанкою, що її повинні ми дати в нашій національній свідомості й національній солідарності:

„Писанкою залишенцям!"

П. С-ий

Ню Йорк, Великдень 1956 р.

Д-р Володимир Ґалан

СУСПІЛЬНА СЛУЖБА ЗУАДК-у

В суботу, 17-го березня 1956 року відбулись у домі ЗУАД-Комітету у Филаделфії важливі наради Дирекційної Ради ЗУАДК, які намітили загальний напрям праці нашої допомогової установи на найближче майбутнє.

Одною з важливіших тем нарад була Українська Суспільна Служба — це значить плянова й організована діяльність української громади у вільному світі в ділянці суспільної праці для несення матеріяльної, моральної і правної допомоги всім українцям у потребі.

Під цю пору ЗУАДК веде свою діяльність згідно з напрямними Суспільної Служби та й у співпраці з міжнародніми установами й організаціями в таких ділянках: переселення, харчова поміч, правна охорона й допомога нашим еміґрантам включитись в економіку країни, в якій вони живуть.

Ідея Української Суспільної Служби знайшла вже зрозуміння у нашої громади. Мімо білом того є теж збірка Коляди, яка дає фонди на ведення цієї відповідальної праці. В дальшій розбудові Української Суспільної Служби Дирекційна Рада ЗУАДКомітету намітила:

1. Порозуміння всіх українських допомогових організацій і установ для повної координації суспільної праці. В першу чергу треба б досягнути повної співпраці допомогових установ і організацій у ЗДА і Канаді, які мусіли б стати зав'язком і центром Української Суспільної Служби.

2. Приділення **чотирьох** стипендій (дві у ЗДА і дві в Европі) для студентів (-ток) Суспільної Служби.

3. Створення ще на протязі цього року бодай двох Суспільних Осередків (Сівік Сентер): у ЗДА і в Европі, які в першу чергу приділили б головну увагу нашій молоді і старшим віком та довели до створення бурси і приюту для старших віком.

В теперішній час, коли ведеться посилена акція переселення на основі нового закону РРА-1953, дуже важливою і доцільною ділянкою нашої Суспільної Служби являється переселення. ЗУАДК, який вже вислав понад дві тисячі ашурансів для переселення українських родин, потребує ще 500 ашурансів. Це пекуча справа і ці ашуранси мусить дістати ЗУАДК вже в наступних двох місяцях. Потрібно теж створити переселенчі осередки в окремих українських громадах, щоб могти розмістити тих аплікантів, які прибувають і ще більше прибуватимуть на забірення анонімових ашурансів.

Тисячі українських втікачів-еміґрантів залишаться все ще в Европі і їм треба далі нести матеріяльну, моральну та правну допомогу і заступати їх перед чужими властями.

Вся ця діяльність потребує фондів, і щоб вона була незалежна і самостійна, ці фонди мусять походити з наших українських джерел.

Тому теж і ЗУАДК звертається з закликом до всієї нашої громади у ЗДА і просить якнайскоріше, негайно поповнити фонди ЗУАДКомітету, присилаючи:

1. звороти заборгованости за кошти переселення (морського транспорту);

2. членські внески;

3. пожертви у формі „Писанки" на Українську Суспільну Службу.

Всі ці фонди йдуть на благородне діло допомоги ближньому і тому цей святковий і світлий час Воскресення Христового є найкращою нагодою виконати цей громадський і людський обов'язок.

Зложивши пожертву на Українську Суспільну Службу, що несе повсякчасно потрібну поміч усім українцям у потребі, зможемо із дійсною радістю і щирістю сказати Христос Воскрес!

Іван Франко

ВЕЛИКДЕНЬ!

Великдень! Боже мій великий!
Ще як світ світом, не було
Для нас Великодня такого!
Від досвіта шум, гамір, крики,
Мов муравлисько все село
Людьми кишить. Всі до одного
До церкви пруть. Як перший раз
„Христос Воскресе" заспівали,
То всі мов діти заридали,
Аж плаг той церквою потряс...
Так багилось, що вік ми ждали,
Аж дотерпілись, достраждали,
Що Він воскрес — посеред нас.
І якось так зробилось нам
У душах легко, ясно, тихо,
Що багилось, готов був всякий
Цілій землі і небесам
Кригать, співать: минуло лихо!
Найзлійші вороги прощались,
Всі обнимались, цілувались
А дзвони дзвонять не стають!
А молодь бігає, мов п'яна,
Кригить що сили в кожний кут:
„Нема вже панщини ні пана!
Ми вольні, вольні, вольні всі".
Ба й дітвора, що в старших баге,
И собі вигукує, ненаге
Перепелята по вівсі.
А як скінгилась Божа хвала,
На цвинтар вийшов весь народ,
І як було нас стільки сот, —
Від разу ниць на землю впала
Ціла громада й заспівала
Величній той, хвалебний гимн:
„Тебе, о Господи, хвалим!"
Мов грім зарокотіли з рання
Слова високі, звуки втішнії, —
Але конець святої пісні
Покрили гослосні ридання!
Дарма-б і силуваться, діти,
Щоб розказать хог щось-не-щось,
Що в той день славний довелось
Мені на власні огі вздріти.
Народ мов без'умів з утіх:
Старі скакали, мов хлоп'ята.
Той пару коників своїх
Цілує кожного мов брата,
Та приговорює, пестить.
А там гуртом сільські дівгата
Всі скиндягки з голов знимають
І б'ють поклони і складають
Перед іконою. Кригить
Усякий на витання друга:
„Христос Воскрес!", а панщину
Чорт взяв!" А там старий дідуга,
В селі найстарший головік,
На давню, ледве замітну,
Могилку аж грудьми приник,
І абнимає дернину
И кригить що сили: „Тату, Тату!
Ми вольні. Тату, озовись!
Таж Ти цілих сто сто літ ту кляту
Неволю двигав, і вмирати
Не хтів, а волі ждав! Дивись
Ми вольні! Бідний, ти дождати
Не міг, — аж нам той промінь блис.
Вже моїх внуків пан в палату
Так як мене не забере!
Возьміть мене до себе, тату!
Ваш син свобідний вже умре!"

(Уривок із поеми „Панські жарти")

Фонди на допомогу

Головна допомогова акція у ЗДА положена на добровольчі організації. Урядове адміністраційне тіло, так зв. Дорадчий Комітет для добровольчої допомоги закордоном при Департаменті Стейту має зареєстрованими 47 таких добровольчих організацій, які ведуть допомогову акцію поза межами ЗДА. Між тими організаціями є теж наш Злучений Український Американський Допомоговий Комітет. В числі цих 47 волюнтарних допомогових організацій є великі організації, як КАРЕ, Сальвейшин Армі, ІВКА, чи теж великі релігійні організації, як Черч Ворлд Сервіс, Католицька Акція, Лютеранська Допомога й інші, є теж і деякі національні організації. Але величину допомогової акції цих організацій найкраще пізнати із фінансової статистики.

Згідно з урядовим звідомленням за час четвертого кварталу (від жовтня до грудня) 1955 року всі ці 47 допомогових організацій зібрали на допомогову акцію 20,240,424 доляри, себто, значить — понад двадцять мільйонів долярів лише за час трьох місяців. Це — велика сума і вона походить із добровільних збірок. Цікаво тут підкреслити, що найбільші суми на допомогу збирають три жидівські організації і тим самим ці жидівські організації ведуть найбільшу допомогову акцію. Так одна лише жидівська організація Джойнт зібрала в цих звітових трьох місяцях сім з половиною мільйонів долярів. А всі чотири жидівські організації допомоги зібрали далеко більше понад десять мільйонів, значить, що самі жидівські організації розпоряджають більше ніж половиною всіх фондів допомоги. Це дуже замітне і вимовне.

Зрозуміла річ, що організації, які мають великі фонди, не лише передують в допомоговій акції, але теж їх престиж і значення великі, та й користуються вони увагою і довір'ям уряду у ЗДА, як і урядів інших країн. Наш ЗУАДК мав у цьому звітовому часі 33,804 доляри. Це не найнижча сума у звідомленні уряду, але дуже мала і без ніякого порівнання, напр., з якоюнебудь із чотирьох жидівських організацій, які розпоряджають мільйонами. Але в інших народів допомогова акція, це не якесь добродійство, але це ділянка суспільної організованої праці. Суспільна Служба має повне визнання у культурних народів і фонди для цієї Служби не називаються пожертвами, але свідомим і систематичним оподаткуванням. Бо діло Суспільної Служби не лише нести допомогу, але організувати такі обставини, щоб був загальний добробут, значить запобігати всякому соціяльному лихові. Добре було б, щоб наша українська громада зрозуміла ці підставові засади Суспільної Служби і на зразок інших народів зорганізувала і свою велику і сильну Суспільну Службу. Можливости для цього є, бо є і поважне число наших громадян у ЗДА і фінансово їхнє життя досить упорядковане.

КУЛЬМІНАЦІЙНА ТОЧКА ПЕРЕСЕЛЕННЯ

Нова переселенча акція на основі закону РРА-1953 дійшла свойого кульмінаційного пункту. Згідно з урядовими звідомленнями число аплікантів, які зголосились на переселення до ЗДА виповнило число передбачених законом контингентів для втікачів-еміґрантів (214,000). Значить, охочих переселитись до ЗДА, ніколи не бракує і закон РРА-1953 був не лише добродійством для покривджених війною і післявоєнними політичними обставинами в Европі втікачів, але теж і конечністю. Тепер увесь успіх нової переселенчої акції залежить від **справности переселенчої машини, як теж від кваліфікацій** самих аплікантів, які мусять відповідати вповні приписам загального переселенчого закону, щоб дістати візи.

До ЗУАДКомітету зголосилось коло сім тисяч аплікантів-українських втікачів-еміґрантів з теренів Німеччини, Австрії, Бельгії, Франції й інших европейських країн. Коли в самій Німеччині є коло 20 тисяч наших еміґрантів, в Австрії — 6 тисяч і по кілька тисяч у Франції, чи Бельгії, то рахунок вказує, що лише приблизно одна п'ята частина нашої еміґраційної громади в Европі зацікавлена в переселенні. Це варто підкреслити тому, що згодом, як вже не буде діяти переселенчий закон, напевно будуть нарікання, що неможливо переселитись поза океан. Така можливість є тепер і її треба повністю використати. Якщо навіть під цю пору обставини в Европі устабілізувались до тої міри, що нема безпосередньої загрози, то все ж таки загроза постійно висить. Згадати б, наприклад, Австрію, де доля втікачів-еміґрантів незавидна.

Краще виглядає друга сторона медалі. ЗУАДК поклав увесь натиск на тому, щоб роздобути ашуранси на переселення **для кожного україн-**

(Продовження на ст. 2.).

ВЕРБУВАННЯ „ДОБРОВІЛЬНИХ" РЕПАТРІЯНТІВ

У східній частині Берліну під комуністичною владою діє вже давно покликаний совєтською владою до життя окремий комітет, який має за завдання пропагувати між европейськими еміґрантами поворот до рідного краю, себто до Совєтського Союзу. Цей Комітет очолює генерал Михайлів, а належить до нього і сумної слави Крутій, бувший, як він себе зве, український соціял - демократ із Перемишля.

Комітет розпоряджає величезними грошовими засобами. Він має не тільки цілий штаб урядовців, але і багато аґентів, розсіяних між еміґраціями різних національних груп по всіх країнах Европи та поза нею. Такі аґенти напевно є і в Америці. Комітет видає часописи в різних мовах, а між ними і в українській. Самі ці видання часописів вимагають поважних капіталів, а не мало грошей коштує їх кольпортажа та розсилка. Ніхто їх не передплачує, ніхто ними не цікавиться, а вони все появляються і появляються. Вони доходять і до Америки на адреси деяких новоприбулих, навіть таких, що стали вже американськими громадянами.

Мені попав недавно до рук один примірник видаваного східньоберлінським совєтським комітетом часопису в українській мові. Там вичитав я, між іншим, таке твердження цього комітету: „ми не хочемо нікого намовляти до повороту, але ми бажаємо викривати всі ті перешкоди і цей натиск, що його стосується до тих осіб, які бажають добровільно вернутися на рідну землю". Я не ручу за вірність дослівности тексту, бо цитую з пам'яти, але ручу за зміст, який переданий вірно. Виходить, що в західній Европі, себто в Німеччині, Франції, Австрії та Англії, а навіть в Америці є чинники, які просто морально тероризують політичних утікачів з-поза залізної заслони в тому напрямі, щоб не допустити їх до повороту в рідні сторони під червону комуністичну диктатуру.

Такі твердження цього совєтського комітету є типовим засобом большевиків робити з білого чорне, або приписувати іншим їхні власні злочини. Цілий світ знає, що в Совєтському Союзі ніхто не може виявити ні своєї власної думки, незгідної з подаваною компартією до загального вірування політичною та соціяльною доктриною, ні, тим більше, вияву своєї власної волі в діянні. В той же час у всіх західніх державах і в Америці ніхто не ставить вільній людині ніяких перешкод, ані у зміні заняття, ані у зміні місця її побуту, ані, тим більше, ніхто не робить їй ніяких перепон у власновільному рішенню добровільно вернутись до краю свого походження.

Офіціяльні представники Совєтського Союзу при різних нагодах останньо підкреслювали ще один дуже вимовний момент у справі західньо-европейських утікачів з-під і від іхнього режиму, а саме: ці нещасні люди опинились, мовляв, у важких життєвих обставинах і Совєтський Союз мусить стати в їх обороні. Ця „оборона" полягає в тому, щоб їх насильно репатріювати, та судити і засудити на депортацію до ославлених совєтських таборів примусової невільницької праці.

В останньому договорі з Австрією російській дипломатії не вдалось переформувати примусової репатріяції. Мабуть не вдасться їм цього переформувати і в евент. договорі з Західньою Німеччиною. Тому взялись вони до вербування т. зв. „добровільних" поворотців з еміґрації при допомозі східньо - берлінського комітету.

Ліквідувати насильно, або підступом всяку політичну еміґрацію лежало все в природі царського імперіялізму, а тепер лежить у природі совєтського червоного в далеко більшій мірі. Пригадаймо на виловлювання на еміґрації мазепинців, зокрема, Войнаровського, пригадаймо на власного сина Петра І. Коли мова про совєтський режим, то пригадаймо на ті всі амнестії, в які повірили українські еміґранти з часів великої революції та повернули в двадцятих роках в Україну. Скоро з них і сліду не стало. Де ті Ніковські, Шимоновичі, де ті галицькі вчені та фахівці, що теж у двадцятих роках подались в Украіну на запрошення тодішнього совєтського уряду? Де такі цінні люди, як проф. Степан Рудницький, Микола Чайковський, Музичка, де всі Крушельницькі, де Герикович, а де Коссаки, Цьокани, Лозинські, де галицькі комуністи Васильковиі, Максимавичі, Бобинські, Ваґани, Сидоряки, Букшовані та інші. А що сталось з сотнями і тисячами галицької фахової інтеліґенції та багатьма тисячами і тисячами найкращого квіту нашого селянства та робітництва? Що сталось із сотнями нашого галицького українського духовенства та з цілою галицькою Греко-Католицькою церковною єрархією? Все це жертви кривавого комуністичного режиму, того самого режиму, що закликає тепер до „добровільного" повороту на Батьківщину. Чи тільки „закликає"?

Ні, совєтська політична поліція обставляє всю скитальщину вишколеними аґентами, які вміють прекрасно відігравати ролю непримиримих до комунізму, завзятих націоналістів, як російських, так і українських, які прекрасно розкладають еміґрацію, осмішують її в очах чужинців, а як треба і як це оплачується, то викрадають, або й вбивають поодиноких діячів на еміґрації. Викрадання має в большевиків вже свою традицію від 20-их і 30-их років, ще з часів між першою і другою світовими війнами. Пригадайте справи Кутєпова, Міллера і цілу серію нових подвигів на терені Берліну та західньої Німеччини.

Все те найкращі арґументи на те, як большевики підходять і як розуміють діяльність східньоберлінського комітету під проводом Михайлова.

Большевикам залежить на тому, щоб за всяку ціну і всякими засобами, якщо не зліквідувати всієї еміґрації, то бодай її внутрішньо розложити та послабити, а далі її скомпромітувати так, щоб ніхто в світі не вірив її правдивим інформаціям про дійсний стан внутрішнього положення в Совєтському Союзі, особливо ж в Україні, та про дійсний стан положення, як в побутовому, так і в моральному відношенні тамошньої людини.

В. Мудрий

ВСЯ ПИСАНКА НА ДОПОМОГОВІ ЦІЛІ ЗУАДК-у

ПОДЯКА

Архиєпископ Кир Іван Бучко дякує ЗУАДК-тові за допомогу для українських скитальців.

Филаделфія. — Від Преосвященного Архиєпископа Кир Івана Бучка, Апостольського Візитатора для українців в Західній Европі, наспіло до ЗУАДКомітету таке письмо:

До Хвальної Президії ЗУАДКомітету. На руки Президента д-ра Вол. Ґалана, Филаделфія.

Рим 10 квітня 1956

ВП Пане Президенте!

З нагоди Світлого Празника Св. Пасхи, мило нам привітати Вас і Ваших Шановних Співробітників, нашим найкращим побажанням Веселих і Щасливих Свят.

При цій нагоді дякуємо за Ваше цінне письмо з 13-го січня ц. р. і ще раз щиро дякуємо за висилку на нашу адресу 100 КАРЕ пакетів для українських скитальців в Італії. Представництво КАРЕ в Римі, у зв'язку із згаданими 100 КАРЕ пакетами поставило нам умовини тяжкі до сповнення, а саме: предложити список з підписами 100 осіб, що живуть у Римі, або інших містах Італії. Тим часом, у нас в Римі світська колонія маленька, тому і не можна було сповнити цієї умовини. Але представництво КАРЕ погодилося переслати згаданих 100 КАРЕ пакетів для нашої колонії в Трієсті. Тих 100 КАРЕ пакетів розділено між наших 20 родин. Маю деякі вістки про дуже тяжкі життєві умовини нашої спільноти в Югославії, та що наші люди хотіли б масово виеміґрувати з Югославії. Вони сподіваються в цій справі допомоги від ЗУАДКомітету та й других наших організацій. Дуже будуть вдячні за будь-яку вістку в цій справі. Чи є які можливості для еміграції наших людей до Америки-

Залучаємо вислови глибокої пошани,

Іван, Архиєпископ, АВ

ГУМАНІТАРНА ДОПОМОГА АМЕРИКАНСЬКІЙ ПОЛІТИЦІ

Кожний американський громадянин може допомогти Америці в переведенні її закордонної політики.

Виставляючи ашуранси і тим допомагаючи утікачам приїхати до Америки, ви тим самим берете участь у справі, яку президент Айзенгавер назвав „важливою вкладкою в справу кращого взаєморозуміння та співпраці між вільними націями в цілому світі".

Закон про біженців, який буде дійсним протягом цілого 1956 року, може справді виконати своє гуманітарне завдання, якщо досить американських громадян підпише ашуранси про працю та помешкання для людей, що чекають можливости приїхати до Америки, а не можуть, бо візи їм не можуть видати, поки хтось не пообіцяє допомогти їм улаштуватись у новій країні, щоб не бути тягарем для допомогових організацій.

Парафіяльні групи, братства, національні організації активно співпрацюють з урядом, допомагаючи знаходити індивідуальних спонзорів та розшукуючи працю для майбутніх іміґрантів, а також допомагаючи новоприбулим в їх інтеграції в американське життя.

Тридцять одна добровільна організація, визнана Стейтовим департаментом для співпраці в справі переведення програми допомоги утікачам, готова допомогти індивідуальном спонзорам, розділяючи з ними відповідальність щодо розселення новоприбулих.

Близько 70,000 віз було видано до кінця минулого року. Удосконаливши процедуру виставляння ашурансів, можна всю справу прискорити і до кінця цього року можна вислати ще тисячі віз на базі теперішнього іміґраційного закону. Зокон дозволяє перевезення 209,000 осіб.

Чого ми найбільше тепер потребуємо, це спонзорів, тобто американських громадян, що хочуть допомогти переселенцям знайти нову батьківщину в З'єдинених Державах і які розуміють, що і тим самим вони допоможуть свойому урядові досягнути світового лідерства у нашому стремлінню до миру в цілому світі.

Проблема утікачів надзвичайно важлива. І то в багатьох частинах світу. Особливо серйозна проблема існує в Німеччині, Австрії та Голляндії. Участь З'єдинених Держав у справі переселення утікачів не стоїть на першому місці. Тільки близько одної четвертої частини осіб з Европи переселились до З'єдинених Держав. Три четвертих частини їх поїхали до Австралії, Канади та Латинської Америки.

Виконання програми переселення утікачів не впливає на американську ситуацію на ринку праці, бо в законі передбачено, що аґенції праці в З'єдинених Державах повинні дбати, щоб новоприбулі не витісняли американських робітників з праці. В більшості стейтів відчувається недостача кваліфікованих робітників. Серед новоприбулих є багато осіб, які мають саме ці кваліфікації. Реґулювати цю справу і спрямовувати таких фахівців саме туди, де відчувається брак кваліфікацій.

Спонзор має бути також певний, що особа, якій він допомагає приїхати, буде ретельно перевірена спеціяльними органами в розумінні його політичної, моральної та фізичної відповідности законам ЗДА про іміґрацію.

Більшість стейтових губернаторів мають комітети для переведення програми про ДП. Комітети ці, створені з ініціятиви президента, мають інформувати людність своїх стейтів про нагоду допомогти в цій гуманітарній справі. Інформації охочі можуть мати в офісах своїх губернаторів, або письмово від Програми Допомоги Утікачам, Стейтовий Департамент, Вашінґтон 25, Д. С.

Загальна Рада

Засідання Екзикутиви ЗУАДК-у в Ню Йорку

В суботу, 21 квітня ц. р. відбулись чергові місячні наради Екзекутиви Злученого Українського Американського Допомогового Комітету і на цих нарадах у приявності всіх Членів Екзекутиви обговорено і порушено такі справи:

1. Переселення:

Екзекутива прийняла із вдоволенням звіт про висилку 2,049 ашурансів на переселення українських аплікантів в рамах закону РРА-1953, які то ашуранси дають змогу переселитись до ЗДА 4,665 українським поселенцям. Досі уже прибуло на ашуранси ЗУАДКомітету в рамах нового закону 383 родини, 907 осіб. ЗУАДК потребує ще далі пів тисячі ашурансів (в останньому часі зареєструвались ще нові апліканти) і акція підписки ашурансів ведеться пожвавленно.

2. Допомога:

Екзекутива точно обговорила справу загальної допомоги українським еміґрантам, як теж і фінансової допомоги окремим громадянам і установам та винесла у цій справі постанови. При цій нагоді рішено звернутись із закликом до української громади у ЗДА **збільшити пожертви на харитативну** діяльність ЗУАДКомітету, жертвуючи обильно на **Писанку,** бо потреби збільшаються, а пожертви — як виказує остання статистика — зменшаються.

3. Стипендії:

Згідно з дорученням Дирекційної Ради ЗУАДКомітету, Екзекутива постановила призначити чотири стипендії для українських студентів на студії Суспільної Служби (Скул оф Сошел Ворк), дві для студентів на терені ЗДА і дві для студентів в Европі. Умовини для отримання стипендії будуть окремо опубліковані.

Екзекутива ЗУАДКомітету передає щирі побажання з Нагоди Великого Свята Воскресення всім приятелям і співпрацівникам ЗУАДКомітету, як теж і всім українським громадянам у ЗДА і в цілому світі та дякує усім за дотеперішню співпрацю і просить про дальшу підтримку у великій і відповідальній праці нашої харитативної установи. Дар на писанку ЗУАДКомітету — це найкращий вияв співдіяння з ЗУАДКомітетом у цей святковий час. Екзекутива просить складати пожертви на Писанку ЗУАДК безпосередньо, без спеціяльних звернень на адресу:

United Ukrainian American
Relief Committee
P. O. Box 1661,
Philadelphia 5, Pa.

Це теж допомога...

Проголосив наш ЗУАДК свій палкий заклик до українсько - американської громади: Рятуйте залишенців, допоможіть їм переселитись у ЗДА, підписуйте ашуранси на переселення, і цей заклик дійшов до вух нашої патріотичної громади. Відізвалось патріотичне серце нашого громадянина, що за шість років побуту у цій щасливій країні вже і авто придбав, і дім купив і банкове конто завів, та ще й на превелику радість дістав урядовий документ „сітізена". То ж і не думаючи багато, засів цей наш патріот, громадянин-сітізен за нове бюрко, взяв у руки золотого „паркера" і вшкварив листа до директора нашої допомогової установи ЗУАДК. Лист вийшов гарний, подиктований глибокою турботою патріотичного серця і тому передруковуємо його дослівно:

„Високоповажаний Пане Директоре!

Читаючи Ваш заклик у „Свободі" з минулого тижня, я хотів би також причинитися і стати спонзором тих нещасних, які ще досі в Европі. Я хочу спровадити десять самітніх жінок. Працю для них я дам негайно. Одну з них я затрудню сам. Для одної маю жениха, а інших теж відповідно розміщу.

Чи можу я підписати ашуранс для десяти і які я матиму в зв'язку з тим фінансові зобов'язання. Я все зроблю, щоб їх тут дістати".

Справді щирий відгук патріотичного серця допомогти, але ... як?

А інший наш громадянин був простіший і щиріший. Він уже не говорив про охоту допомогти, але просто і щиро пише:

„До Комітету!

Звертаюсь з проханням. Прошу відшукати для мене женщину в віці 35 до 38 років. Справ. матримоніяльна. Була би побажана панна, або „чесна вдова".

Виходить, що ЗУАДК почав справу допомоги із не тої сторони. Замість писати про допомогу переселити наших залишенців із Европи, треба було проголосити акцію допомоги задомовленим уже патріотам - сітізенам у ЗДА дістати жінок. Тоді і ясніше розуміння самої допомоги і важливости переселенчої акції таки для самої Америки.

Та й заклики треба було поміщувати в европейській пресі, ось в такий приблизно тон:

Рятуйте наших нових сітізенів у ЗДА. Допоможіть їм дістати жінок. Зголошуйтесь на переселення до ЗДА.

Ір. Вереє

ПОДЯКА

Високоповажаний і Дорогий Пане Докторе!

Сердечно дякую Вам від імени всіх працівників сарсельського осередку і від себе особисто за цінного листа з 2-го квітня ц. р. та за ласкаву допомогу сумою 364 доляри, пересланих чеком в прилозі до згаданого листа, для 13 працівників по 7 долярів на особу місячно, за місяці: січень, лютий, березень і квітень 1956 року. На Ваші руки складаю теж вислови найщирішої подяки для Шановної Управи ЗУАДК-ту за ласкаве узглядненння наших потреб при плянуванні розподілу допомог на 1956 рік. Почуваю присмний обов'язок відзначити з глибокою подякою, що постійна допомога Вашої Шановної Установи вже четвертий з черги рік дуже поважно причиняється до втримання нашого осередку в цілости.

Сердечно Вас здоровлю і вітаю та лишаюся з висловами високої до Вас пошани.

Д-р Володимир Кубійович.
Голова НТШ в Европі

Інтернаціональна Конференція Суспільної Служби

Інтернаціональна Конференція Суспільної Служби — це постійна світова організація, яка об'єднує установи й організації, чи теж і особи, які займаються соціяльною допомоговою діяльністю. Ця конференція відбуває що два роки свої наради і на цих нарадах переводить дискусію на тему суспільної допомоги в цілому світі. Вона вповні незалежна від ніяких урядів, хоч майже всі держави світу є її членами, вона не залежна від релігії, хоч у ній заступлені всі віровизнання, вона не залежна від ніякого политичного напрямку. Її завданям організувати світову Суспільну Службу, яка має нести поміч потребуючим, запобігати нещастю, дати помічну руку загроженим соціяльним лихом і взагалі організувати такі обставини, щоб не допустити до нужди і злиднів, щоб дати змогу всім людям жити у відрадних і щасливих обставинах.

Роля цієї великої організації унікальна. Вона має великий вплив на организування допомоги і суспільної праці у світі, вона в найтіснішому контакті з Організацією Об'єднаних Націй, як теж і аґенціями цієї світової установи, нав'язуючи свою працю до Економічної і Соціяльної Ради, як і Секретаріяту Об'єднаних Націй.

Саме цього року відбувається Восьма Міжнародня Конференція Суспільної Служби в Німеччині, у Мюнхені літом, від 5 до 10 серпня 1956 року. Попередня Конференція відбулась в Торонті у Канаді, минулого року. Учасником цієї Конференції в Торонті був теж представник ЗУАДК — нашої української установи Суспільної Служби — д-р Володимир Галан.

Темою цьогорічної Міжнародної Конференції Суспільної Служби є: „Індустріялізація і Суспільна Праця".

Тема дуже цікава, а ще більше вона стане інтересною, коли її обговорюватимуть представники понад 75 різних держав і націй, які на вищому чи нижчому поземі культурного й економічного розвою і живуть у різних частинах нашої землі в різному підсонні і в різних обставинах. Тема буде поставлена в той спосіб, щоб виказати, що дала індустріялізація для Суспільної Служби в користь родин і суспільств. На цю Конференцію напевно вишле і наш ЗУАДК свойого представника, який в колі представників інших народів спільно буде радити над великою і величною проблемою, як найкраще побудувати вигідні і щасливі обставини для життя всіх людей.

ПОДЯКА

До Хвальої Дирекції ЗУАДКомітету у Філядельфії

Високоповажані Панове!

Почуваюся до повинности і до милого обов'язку зложити для ЗУАДКомітету від мене і моєї цілої родини щиросердечну подяку за Ваше посередництво та й за допомогу, як правними, так і фінансовими засобами, якими Ви уможливили нам усім прибуття до ЗДА.

Високо оцінюючи Ваші завдання і щоб їх підтримати, як теж для допомоги дальшим потребуючим я враз з ріднею постановили перші оцадності призначити на вирівнання затягнених зобов'язань супроти ЗУАДКомітету.

З тим наміренням я 17. квітня ц. р. особисто вплатив на руки представника ЗУАДКомітету у Шікаґо — пані Катерини Гульчій решту довгу в сумі 457.78 долярів. Від тепер уважатиму своїм постійним обов'язком піддержувати ЗУАДК і його великі завдання як словом, так і ділом. Я самий складаю датки і на Коляду і тепер на Писанку, як теж стараюсь впливати на моє окруження, щоб ішло моїми слідами.

Я є глибоко переконаний, що ЗУАДК є одною з тих громадських допомогових установ, що заслуговує ставити його на одно з перших місць під оглядом громадської вартости, як і під оглядом досягнення у пророб́леній великій і примірній праці.

Здоровлю щиро і дружньо та й остаю до Вас з повною вдячністю і готовістю помагати Вам у Вашій діяльності.

Щира і правдива подяка належиться теж і представниці ЗУАДК на терені Шікаґо — пані К. Гульчій, яка своєю солідною працею і щирим серцем тішиться у нас великим довір'ям і признанням.

Ваш Михайло Борук
(Прибув 28. жовтня 1955.)

ЗБІРКА НА ПОТРЕБИ ДОПОМОГОВОГО КОМІТЕТУ РАЧЕСТЕР, Н. Й.

На заклик ЗУАДКомітету, місцевий Відділ зобов'язався спровадити з Европи шістьдесять (60) родин і самітних та заопікуватися ними по приїзді.

Підшукання спонзорів, праці і мешкання вимагають багато трудів, терпеливости і поїздок, одним словом: посвяти гуманітарній справі.

З Комітетом співпрацюють такі осередки:

1. „Самопоміч" з п. М. Єдною на чолі, який підшукав коло 25 спонзорів, працю і помешкання для майбутніх іміґрантів. З ним їздив для оформлення ашурансів секретар Відділу, п. Р. Шутер до наших фармерів. 2. Український Дім, при Гадсон Евеню, з п. Борисом Губкою у проводі та 3. Український Народний Дім, при Джозеф Евеню, з п. В. Іванцівим у проводі.

З досвіду знаємо, що такі зобов'язання є все получені з грошовими видатками, бо майже кожній новоприбулій родині і самітним треба допомогти влаштуватися, тим більше, що нові апліканти не мають тут ані рідні, ані знайомих.

Маючи це на увазі, Відділ ЗУАДКомітету в Рачестер перевів грошову збірку, яка принесла 74 (сімдесят чотири) доляри. Збіркою зайнялися пп.: Іван Сверида зібрав 43 дол., Богдан Хомяк — 18 дол. і Вол. Кольцьо — 13 дол.

Збірщикам і жертводавцям щире Спасибіг.

Згадана сума ще далеко не задовольнить потреб, і тому Комітет прохає місцеві організації влаштувати бодай дві імпрези на ту ціль, бо це одна з пекучих, громадських справ.

Ми не маємо альтернативи, бо всі Різдвяні й Великодні Збірки висилаємо до Централі ЗУАДК, який не має достаточних фондів на переселенчу акцію.

За Комітет: Р. Пристай

ЗАМІСТЬ ФЕЙЛЕТОНУ

В ЮНІОН ПАРКУ

— Так мені легко на душі, пане Гула!.. Сиджу оце і вдихую на повні груди весняне повітря і так себе погуваю, як новонароджений!

— То так, мабуть, після великодньої сповіді?

— Так, маєте рацію: висповідався і покуту виконав. Вислав пагку для залишенців, дав на Писанку Зудакові, вирівнав національний податок...

— Хіба ж то покута?.. Це ваш святий, національний обов'язок, якщо ваше патріотигне серце ще не зовсім оглухло.

— Вел, знаєте, серце лекше відгинити, як кишеню. Але при такій нагоді, як Великдень, і кишеня головікові м'якне.

— Та не кожному. Є в нас, кажуть, наприклад, українські мільйонери: один винайшов шрубку до самохода, другий машинку робити цигарки, третій фабрикує парашути... Та, якби вони хотіли, то могли б самі забрати з Европи тих решту залишенців та й розмістити по своїх фабриках, ги, навіть, якісь бараки для них поставити...

— Сусідо, так було споконвіку і так буде до скінгання світу, що бідний бідного скорше зрозуміє, як багатий.

— А гому, скажіть мені, американські мільйонери інакші? Такий, наприклад Форд, видає на добродійні цілі не мільйони, а міліярди!

— Га, може ми колись діждемося свого Форда, коли не годні діждатися Вашинґтона... Ви собі уявляєте — що значить для народу такий один Форд,— якби прийшов слушний гас?

— Ну?..

— Та він міг би відбудувати з руїн цілу Україну, поставив би фабрики, пофіксував усі дороги, мости, залізниці!

— Ви гадаєте, якби русских розбили?..

— Ну, та певно. Якби вже наш народ дійшов до голосу.

— Скажіть, пане Репета, що ваше серце віщує: ги ми ще з вами діждемося такого моменту?

— То не важне, ги ми діждемося. Щоб вони діждалися, ті, що в Краю.

— А так хотілося б в рідній землі кости зложити, як писав Маркіян Шашкевиг.

— Та що там рідній землі по наших кістогках? Україна має досить могил і цвинтарищ і без того. Там, як прийде гас, треба буде — не небіжгиків, але здорових рук до праці, добрих механіків, вгених спеціялістів!..

— І поменше політиків.

— Я гадаю, що політики тут залишаться, в Америці. Кожний дістане титул амбасадора, ги посла і відповідну пейду та й буде задоволений.

— То правда. Як вже звикнете до репрезентації, то потім від того важко відвикнути, як від сверб'ягки...

— Ну, пане Гула, то вже-сьмо збудували Україну, а тепер, хіба, що?.. — Побажаємо собі Веселих Свят?

— Дякую, дай Боже і Вам. Христос Воскрес!

— Воістину!..

Ікер

ПЕРЕСЕЛЕННЯ З ЮГОСЛАВІЇ

До ЗУАДК зголосилось кількох аплікантів з Югославії з проханням допомогти їм у переселенні до ЗДА. Це українці — давні поселенці в Боснії. Американська амбасада в Білгороді приймає зголошення на переселення до ЗДА і вимагає від аплікантів пред'явлення афідавіту, запоруки від постійного мешканця ЗДА.

Переселення з Юґославії можливе лише на основі загального переселенчого закону. Апліканти приділюються на квоти (в тому випадку головно на квоту Юґославії). Кожний аплікант мусить пред'явити в консуляті афідавіт, підписаний горожанином, чи теж лише постійним мешканцем ЗДА.

Щоб могти прийти з допомогою українським аплікантам в Юґославії в переселенні до ЗДА, ЗУАДК мусів би здобути для них спонзорів, які згодилися б підписати афідавіти. Тому Управа ЗУАДКомітету звертається з закликом до українців у ЗДА зголосити своє спонзорство для родин з Юґославії.

В цій справі просимо звертатись на адресу канцелярії ЗУАДК:

United Ukrainian American
Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa.

СПЛАТА КОШТІВ ЗА БАГАЖ

Канцелярія ЗУАДКомітету виясняє новоприбулим поселенцям, що рахунок, який вони оплачують при відборі багажу після його достави на їхню адресу, не завжди є повний. Звичайно, це є рахунок транспортації багажу. Окремо треба доплатити за перегляд багажу митною комісією в порті (за відкривання і замикання багажу по 2 доляри від кожної скрині, чи валізи), як теж за перенос багажу з корабля на стацію. Ці кошти звичайно покриває самий ЗУАДК і опісля рахунок висилає аплікантам. То ж і закликається новоприбулих по змозі якнайскоріше повернути ЗУАДКомітетові кошти, оплачені за маніпуляцію і провірку багажу, згідно з пересланим канцелярією розрахунком.

КУЛЬМІНАЦІЙНА ТОЧКА ПЕРЕСЕЛЕННЯ

(Продовження з 1. стор.)

ського апліканта. Вже вислано і заверифіковано у Вашинґтоні понад дві тисячі ашурансів ЗУАДКомітету, які умажливлять переселення до ЗДА понад двом тисячам українських родин (в тому близько п'ять тисяч осіб). Ще потрібно ЗУАДКомітетові п'ятьсот ашурансів і їх мусить ЗУАДК в найближчих двох місяцях дістати, щоб вчас переслати їх до Державного Департаменту для верифікації і вчас почати відповідні кроки в американських консулятах в Европі. **Кожний український аплікант,** який зголосив свою готовість переселитися до ЗДА в котромусь із відділів ЗУАДКомітету в Европі, матиме ашуранс від ЗУАДК і тим самим матиме змогу скористати з переселення в рамах постанов нового переселенчого закону РРА-1953.

Необхідно, щоб було обопільне зрозуміння важливости і добродійства нового переселенчого закону: і зі сторони аплікантів - втікачів, і зі сторони українських громадян у ЗДА. Аплікантам треба таки врешті рішитись, чи вони бажають переїхати до ЗДА і тут почати самостійне життя, чи постановити **залишитись** в Европі, в країні теперішнього поселення. Українська громада у ЗДА мусить зрозуміти, що без її **співучасти** ЗУАДК не зможе вповні і задовільно перевести теперішньої переселенчої акції. Потрібно ашурансів, підписаних американськими горожанами і ці ашуранси може дати лише наша українська громада у ЗДА.

При цьому потрібний поспіх. Переселенчий закон РРА-1953 вигасає з кінцем біжучого року, тож і потрібно мати готові ашуранси до кінця травня цього року, щоб на час їх заверифікувати.

ПРОЄКТ МІЖНАРОДНОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРОТИ ПРИМУСОВОЇ РЕПАТРІЯЦІЇ

Хто з нас не пригадує собі часів примусової репатріяції в Німеччині? Її переводили представники совєтських репатріяційних місій. Великі тисячі людей впало її жертвою. На жаль, засоби примусової репатріяції в 1946 р. не припинились. І ніколи не зрезиґнували з них кремлівські потентати. При численних нагодах, вони все вимагали примусової репатріяції усіх, був. совєтських громадян. Ще в пам'яті усіх справа репатріяції (примусової!) північно - корейських політичних утікачів та воєннополонених із Полудневої Кореї. До цієї репатріяції там не дійшло, але через неї протягнулась довше Корейська війна. Останніми часами славними стали ревеляції світової преси про те, як усамостійнена недавно Австрія видавала політичних утікачів Мадярщині та Югославії.

Словом, справа примусової репатріяції актуальна далі. Тому нічого дивного, що найшлася людина, яка поставила собі за ціль життя провести в Об'єднаних Націях конвенцію міжнародного характеру про те, що примусова репатріяція є злочином, з погляду міжнародного права та міжнародних традицій про право азилю для політичних утікачів. Цією людиною є п. Юлій Епштайн. На підставі совісно зібраного матеріялу про примусові репатріяції по останній великій війні і на основі студій міжнародного права, зокрема Женевської конвенції про воєнно полонених, він оголосив статтю у нюйоркській німецькій пресі, а в ній і випрацьований ним проєкт вгорі названої міжнародної конвенції проти примусової репатріяції.

Текст цього проєкту в перекладі на українську мову виглядає так:

Вступ:

Приймаючи, що примусова репатріяція воєнно - полонених і цивільних осіб, що в часі війни чи мира, внаслідок революції, насильної або мирної зміни системи державного устрою, були змушені залишити їх рідний край, як також примусова репатріяція політичних утікачів є злочином супроти людськости, як з погляду міжнародного права, так і міжнародніх традицій про право азилю для втікачів із політичних причин і

В переконанні, що в ціллх звільнення людства від того злочину необхідна не тільки міжнародньо признана кодифікація цього злочину примусової репатріяції, але й міжнародня співпраця —

договірні сторони постановили як слідує:

Текст конвенції

Стаття 1. Сторони, які заключають договір, заявляють, що примусова репатріяція воєннополонених, цивільних осіб і втікачів із політичних причин, як у мирних, так і в воєнних часах, є злочином, що підпадає під міжнароднє право, а якому вони мають протидіяти і за який мають притягати до карної відповідальности.

Стаття 2. Під примусовою репатріяцією, по думці цього договору треба розуміти слідуючі вчинки:

а). Примусову, насильну видачу воєннополонених державі, в якій вони попали в полон, або з якої вийшли, заки попали в полон;

б). насильну видачу цивільних осіб, які в мирних або воєнних часах були змушені залишити свій рідний край, або край їхнього законного перебування, до такої держави, яку вони залишили;

в). насильну видачу всіх осіб, які з політичних причин утікли з їх рідного краю або з краю їхнього законного перебування, до тієї держави, з якої вони утікли.

Вислів „з політичних причин", по думці цього договору, треба розуміти в найширшому значенні ,включно з господарськими мотивами, які спричинили втечу дотичної особи, якщо економічні умовиння муситься вважати за інтегральну складову частину політично-соціяльної структури краю, з якого доконано втечу.

Стаття 3. Каральними мають бути слідуючі вчинки:

а). Насильна репатріяція, як вона описана в 2. статті цього договору;

б). змова в справі переведення насильної репатріяції;

в). пряме, публічне підбурювання до переводження примусової репатріяції;

г). спроба переводити насильну репатріяцію;

ґ). допомога при переводженні насильної репатріяції.

Стаття 4. Особи, які допустилися насильної репатріяції, або інших вчинків, поданих у статті 3-ій, мають бути покарані без огляду на те, чи вони правно є відповідальними урядовцями державного правління, чи приватними особами.

Стаття 5. Договірні сторони зобов'язуються, згідно з конституціями їхніх держав, провести необхідні закони для проведення в життя цього договору та встановити в них особливо вимовні кари для осіб, які допустились злочину насильної репатріяції та інших вчинків, передбачених у 3-ій статті цього договору.

Стаття 6. Всі особи, обвинувачені в злочинах, передбачених законом проти примусової репатріяції, як також проти інших каригідних вчинків з 3-ої статті цього договору, повинні бути суджені звичайним судом держави, в якій вони допустились своїх злочинів, або Міжнародним Трибуналом, якщо договірна сторона признає його юрисдикцію в цих справах.

Стаття 7. Злочинів насильної репатріяції та інших в 3-ій статті наведених вчинків не можна кваліфікувати політичними, коли мова про видачу злочинця судівництву. Ані дипломатична, ані парляментарна, ані ніяка інша недоторканість не може бути стосована в випадках заміту про поповнення злочину примусової репатріяції, або інших вчинків, поданих у 3-ій статті цього договору.

Стаття 8. Кожна договірна сторона має право просити компетентні органи Об'єднаних Націй почнити в згоді зі статутом Об'єднаних Націй такі кроки, які потрібні для припинення і унеможливлення примусової репатріяції та інших поданих у 3-ій статті вчинків.

Стаття 9. Всі відносно розуміння, стосовання і виконування цього договору, унагляднені різниці думок, включно з тією відносно відповідальности держави за доконання злочину примусової репатріяції, або за інші вчинки з 3-ої статті цього договору, мають бути передані Міжнародному Трибуналові в Газі, на внесок одної з сторін, що представляє різницю думок, на остаточне вирішення.

Стаття 10. Договірні сторони зобов'язуються признавати рішення Міжнародного Трибуналу в Газі правосильними для них.

Так виглядає запроєктована п. Юлієм Епштайном міжнародна конвенція проти насильної репатріяції. Її автор інформує, що кілька членів Об'єднаних Націй піднялось висунути її на найближчій сесії ОН у формі внеску на прийняття. Нема сумніву, що вона зустріне велику опозицію в представників Совєтського Союзу та його сателітів. Але треба надіятись, що всі представники вільнолюбних держав її підтримають та приймуть. В такому випадку культурний світ усунув би з міжнародного життя важкий злочин, що його зродила друга світова війна, злочин практикований всіми тоталітарними і диктаторськими режимами вже й перед другою світовою війною, хоч не масово, як це діється по війні від 1945 року, аж по нинішній день.

Подав **В. М.**

Сплата позички за морський транспорт

Вже дотепер ЗУАДКомітет переселив на основі нового переселенчого закону РРА 1953 — близько тисячу українців, даючи їм змогу почати нове життя на вільній землі Вашингтона.

На покриття коштів морського транспорту цих аплікантів ЗУАДК затягнув в організації ІСЕМ позичку у висоті понад $60,000

Для дальшої фінансової господарки ЗУАДКомітет в цей час посиленої акції переселення є конечним, щоб не тільки всі давніші довжники ЗУДАК-у негайно вирівняли своє задовження, але також щоб і нові іміґранти якнайскорше почали сплачувати своє задовження.

Визбуваючись свого довгу, вони допоможуть ЗУАДКомітетові виплачувати позички до ІСЕМ, даючи тим самим змогу переселити ще нових аплікантів.

Нижче подаємо прізвища тих аплікантів, які до одного року сплатили повністю позичені їм гроші на морський транспорт та кошта їхньої транспортації на терені ЗДА.

1. Болгак Василь
2. Борківський Іван
3. Вацик Василь
4. Зачко Осип
5. Ковалюк Микола
6. Кулган Михайло
7. Лещинський Юліян
8. Мікульський Річард
9. Пеклич Іван.
10. Салак Василь
11. Сверед Болеслав
12. Семанків Григорій
13. Сосанська Анна
14. Стубан Ганна
15. Шмата Іван (за морський транспорт)
16. Ясчник Зенон

Наведена листа не охоплює осіб, які наперед сплатили за переселення в Европі, ані тих, за кого спонсор сплатив наперед.

На жаль, не всі новоприбулі розуміють потребу якнайскорше почати вив'язуватися зі своєї задовженности, бо з усієї кількости родин, які вже одержали наші рахунки, 95 не вплатили ще нічого (в тому 15 родин таких, які не вплатили дослівно ні одного цента на адміністраційні кошти).

Від тепер ЗУАДКомітет, висилаючи рахунки до новоприбулих, буде просити їх відразу ж подати свій плян місячних рат на сплачування коштів транспортації через океан.

Це улегшить їм сплату затягненої на них позички, розложивши її на дрібні суми, й спонукатиме їх до точного виконування свого зобов'язання.

Зворот позичок та коштів переселення, членські внески і всі пожертви просимо слати на адресу:

United Ukrainian American Relief Committee, Inc.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa. USA

В Канцелярії ЗУАДКомітету:
Урядовці: пок. В. Блавацький, В. Дорошенко і Екз. дир. Д-р В. Ґалан.

Не вирівняли належности за своє переселення

Слідуючих осіб, які прибули старанням ЗУАДКомітету на так званий додаток „3-є" до закону 1948 року про переселення ДІ-Пі, Злучений Український Комітет в останнє попереджує про потребу негайно вирівняти залеглість за кошти їх переселення до ЗДА. Всі нижче наведені одержали рахунки від ЗУАДК-у, а також одно або дворазові упімнення, і свого часу, перед виїздом до ЗДА, підписали зобов'язання звернути витрачені на їх переселення кошти. В разі невиконання новоприбулими їхнього обов'язку ЗУАДКомітет буде змушений законною дорогою стягати з них витрачені на їх переселення гроші.

Баран Володимир, прибув літаком квітня 28, 1954 р. (адреса невідома).

Борковський Петро, прибув кораблем вересня 13, 1952 р. Не вирівняв належности за переїзд через море.

Бикович Іван і Анна, прибули літаком, червня 23, 1954 р.

Дратвинський Іван, літаком, червня 30, 1954 р.

Фещ Михайло, літаком, липня 28, 1954 р.

Ганиписяк Йосип, кораблем, жовтня 2, 1952 р. Не вирівняв належности за переїзд морем.

Гланко Микола і Євгенія, літаком,, квітня 28, 1954 р. Не сплатили ані одного цента.

Чупка Людмила з дітьми, літаком, квітня 28, 1854 р.

Гончарик Василь з родиною, літаком, березня 3, 1954 р.

Грановський Миколай, прибув кораблем „Юнайтед Стейтс" грудня 12, 1954 р. Дістав позичку на переїзд через океан, яку зобов'язався сплатити на день листопада 24-го 1955 року. Адреса невідома.

Грицик Максим з родиною, літаком, чрвня 23, 1954 р.

Гринишак Атаназій з родиною, літаком, березня 5, 1953 р.

Ярошенко Микола з родиною, кораблем, серпня 29, 1952 р. Не вирівняв належности за переїзд океаном.

Яворський Володимир з родиною, літаком, травня 5, 1954 р. Не сплатив нічого.

Юрак Михайло, літаком, липня 14, 1954 р.

Канафоцький Стефан, літаком, січня 12, 1954 р.

Ківіор Альфред і Анеля, літаком, травня 12, 1954 р. Не сплатили нічого, не подали своєї адреси.

Колодій Роман, літаком, червня 16, 1954 р. Не сплатив ані позички, ані коштів транспортації.

Колосовський Андрій з родиною, літаком, червня 9, 1953 р. Не сплатив за транспортацію на терені ЗДА.

Якимцов-Копачинська Дарія, літаком, липня 7, 1954 р. Не вирівняла рахунку за переселення.

Коваль Теодор, літаком, липня 21, 1954 р. Сплатив лише третину належности за переселення.

Крупяк Микола, Анастазія, Марія, літаком, липня 28, 1954. Не вплатили за переселення, не повернули позички.

Куцинда Михайло з родиною, кораблем, серпня 29, 1952 р. Не сплатив за переїзд океаном.

Макаренко Борис, прибув з Бельгії літаком, липня 8, 1954 р. Не сплатив за перевіз баґажу.

Матвійчук Теодор з родиною, прибув кораблем, серпня 29, 1952 р. Не вирівняв належности за переїзд через океан.

Новогородський Петро, кораблем, жовтня 2, 1952 р. Не вирівняв належности за переїзд морем.

Остапчук Анатолій, літаком, грудня 12, 1953 р. Не вирівняв належности за переселення.

Пашко Федір, літаком, вересня 9, 1954 р. Не вирівняв належности за транспортацію на терені ЗДА.

Пітчукін Григорій, літаком, червня 23, 1954 р. Не сплатив нічого.

Шкріоба Михайло з родиною, літаком, травня 5, 1954 р. Не сплати рахунку за переселення.

Семенюк Іван, літаком, квітня 17, 1953 р. Не сплатив нічого за своє переселення.

Сосура Яків і Пелагія, літаком, травня 12, 1954 р. Не вирівняли рахунку за переселення.

Стебельський Михайло з родиною, літаком, червня 23, 1954 р. Не вирівняв рахунку за переселення.

Сухий Микола з родиною, літаком, травня 5, 1954 р. Не сплатив рахунку за переселення.

Свищ Олександер з родиною, літаком,, травня 5, 1954 р. Не сплатив рахунку за переселення.

Трипняк Микола з родиною, літаком, липня 21, 1954 р. Не вирівняв рахунку за переселення. Адреса невідома.

Тихоліс Дмитро, літаком, червня 1, 1954. Не вирівняв рахунку за переселення.

Рада Директорів ЗУАДКомітету

ЗУАДКомітет продовжує переселенчу акцію

Слідуючі особи чи родини просять американських українців допомогти їм переселитися з Европи до ЗДА на основі нового іміґраційного закону з 1953 року.

Марців Стефан, Варвара, Ілия, Анна.
Маркевич Михайло.
Мартінін Петро, Анна, Людмила, Таріянна.
Масура Роман.
Масик Марія, Стефанія, Роман.
Масик Андрій.
Матковський Йосиф, Марія.
Мельничук Микола.
Мельник Іван.
Мельник Василь, Божена.
Міхоцький Петро, Анна, Роза, Еміль.
Мосій Іван, Кароліна.
Мозолюк Микола, Іванна, Петро.
Мрічко Михайло, Анна, Марія.
Муц Анна, Богдан.
Мудрик Микола.
Мулик Павло.
Мурашко Йосиф, Сабіна.
Мицик Михайло.
Мисак Микола.
Надраґа Дмитро, Юстина, Орест, Уляна, Наталка.
Нагірний Василь, Анна, Богдан, Стефан, Іван.
Назаревич Василь.
Ненчин Антін.
Нестер Лев.
Недашківський Василь, Антоніна, Борис.
Новак Василь, Гельга.
Остапчук Стефан.
Папаш Стефан, Олена, Віллі, Софія, Анна, Христина.
Паращук Данило, Тереса, Михайло.
Паславський Данило, Анна, Стефа, Роман, Анна.
Паславський Стефан, Антаніна, Іван, Тарас, Стефан.
Петрів Микола, Марґарета, Василь, Артур, Норберт.
Петрів Андрій.
Петруняк Михайло.
Піч Іван, Ерна.
Піхальський Іван, Мелянія, Стефа, Ірена, Євген.
Пітух Михайло.
Полатайко Іван.
Полішко Семен.
Польовий Іван, Брундгільда.
Попель Ігор.
Попович Ярослав, Ірена, Євген.
Потиран Василь.
Простак Микола.
Протасевич Мирослав.
Пукач Петро.
Пулена Юрій, Лена, Льотер, Анґелка.
Пупко Остап.
Пилипець Василь.
Пилипко Анеля, Еміль,
Пивоварчук Василь.
Радачинський Віктор, Марія, Тадей.
Радкевич Роман, Ірена.
Резніченко Іван, Маґдалена.
Решляк Василь, Марія, Ольга.
Різник Теодор, Францішка.
Романик Петро, Іванна, Осипа, Марґарета.
Романишин Петро,
Ростовський Василь.
Ротко Стефан.
Розекін Павло.
Ричак Андрій.
Ризак Андрій, Ельза.
Сагорян Петро, Маріяна.
Салишин Микола, Марія.
Сасубек Юрій, Олена, Валентина.
Сасик Неоніля, Ольга.
Сава Владислав.
Савків Олекса, Іраїда, Богдан.
Семанків Прокіп, Марія, Петро, Ольга, Ярослав.
Сенів Антін, Едіта, Меліда, Детлеф.
Скибінський Микола.
Сковроник Іван.
Скриник Зенон, Анна, Любов.
Слочак Володимир.
Сніжинський Микола.
Соколовський Теодор.
Соколишин Василь, Анастазія.
Соробей Онуфрій.
Сорока Микола, Ірена, Пилип.
Спакович Іван.
Старик Андрій.
Стойковський Микола.
Сторонський Ігнат, Христина, Петро, Стефан.
Стриданюк Микола, Ольга.
Свачій Михайло, Орися, Оксана.
Шарабура Іван.
Щербаченко Юрій, Марія.
Щока Віктор, Уляна, Ірена, Богдан, Анета, Христина.
Шевчук Василь, Марія.
Шлябан Ярослав.
Шлябан Марія, Ігор.
Штайнер Станислав, Еміліян, Ґерда.
Штендера Євген, Ольга.
Штокало Володимир, Юстина.
Стравх Євген.
Шумовський Юрій, Анна. Іванка, Варвара.
Шурин Володимир, Маґдалена, Анна.
Шуркай Іван, Евгенія, Іван, Татіянна.
Швець Микола, Лікера, Катерина, Марія, Микола.
Швед Маріян, Софія.
Широв Катерина, Стефан.
Татко Андрій, Анастазія.
Татко Пилип.
Ткачук Петро.
Трач Михайло.
Турків Григорій.
Тимків Алекс.
Типусяк Стефан, Марія.
Валіцький Анастазія.
Василюк Алекс
Ващук Іван, Марія.
Ваврин Михайло.
Виклюк Марія.
Верла Борис, Анна, Ірена Надія, Любов.
Вілиш Лев, Параска, Марія Стефанія.
Віннік Михайло, Марія, Михайло.
Волянський Дмитро, Марія Ґільберт, Райнер.
Волочинець Іван, Парасковія, Іван, Ольга, Андрій, Анна.
Волосянка Микола.
Вовк Стефан, Маґдалина. Микола, Михайло, Роланд.
Вирбицький Володимир.
Висоцький Петро.
Зарічний Михайло, Катерина, Магдалина.
Зарічний Федір.
Засідатель Александер.
Зазуляк Іван, Олена, Ліда.
Зубенко Роман.
Зук Микола.

Листа ч. III.

аплікантів в Німеччині, Бельгії і Франції, які вже перейшли в препроцесінґу всі переселенчі комісії і потребують негайно ашурансу, щоб дістати візу на виїзд до ЗДА

Бурбан Павло, Марія, Микола, Христина.
Червякова Броніслава.
Гапяк Дмитро, Стефанія, Василь, Марія.
Гірняк Стефан, Стефанія, Орест, Мирон.
Яриняк Анна, Михайло, Галина.
Йоншер Курт, Фріда, Манфред.
Козачишин Петро, Катерина, Анна, Марія, Іванна.
Кривенко Федір, Катерина, Марія, Ігор, Анатолій.
Кубрак Юрко, Олена, Ірена, Михайло.
Кучер Олена, Роман, Марія.
Квятковський Стефан, Павлина.
Лупиніс Теодор, Магда, Григорій.
Литус Григорій.
Литус Прокіп, Парасковія, Марія, Іван.
Максимів Михайло, Параска, Григорій.
Мартюк Василь, Марія, Богдан, Володимир, Роман.
Мельник Роман, Шарлота, Ґергард.
Митрюк Микола.
Морда Іван, Герта, Люба.
Мосюк Михайло, Ґеновефа, Володимир, Марія.
Нарожняк Петро.
Панасюк Микола, Розалія, Ірена.
Процайло Дмитро, Ельфріда, Гельмут.
Пришляк Василь, Марія, Ольга.
Савчак Стефан, Катерина, Стефан, Микола.
Завенок Марія, Тереза, Анатолій.
Щерба Семен, Катерина, Люба, Стефанія.
Шпак Михайло.
Василів Михайло.
Воєвода Василь, Катерина.
Вовк Дмитро, Розалія, Йосиф, Марія, Іван, Софія.
Жидик Андрій, Ельфріда.

ВСЯ ЦЬОГОРІЧНА ПИСАНКА — НА ЗУАДК!

ЗВІТ

СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ КОМБАТАНТІВ

з пожертв на Дар Українському Воєнному Інвалідові та немічним кол. українським воякам, зложених в листопадовій збірці 1955 р.

(Продовження)

КОНЕКТИКАТ:

Гартфорд: Станиця Братства кол. Вояків І УД УНА $308. Листа ч. 1626, зб. Володимир Буда $43, зложили по $5: Євген Арндт, Володимир Будас, І. Б. Козаки; Володимир Криса $4; Анна Будас $3; по $2: М. Лизак, А. Заставський, Михайло Мороз, Наталка Мосяк, Марія Гафткович, В. Іванців, І. Гринь; по $1: Микола Муліцький, Г. Кривий, Іван Яриш, Василь Чоптій, І. Нестеруз, М. Захарчевич, Ілько Мартинишин, решта дрібними. Листа ч. 1627, зб. Петро Дутка $66.50, зложили: П. Вадиченко $5; по $3: Петро Дутка, Евстахій Кумович, П. Ґитар, І. Заставський; по $2: А. Коваль, Стефан Перцак, Євгенія Мельник, І. Тесла, Богдан Зайчковський, Н. Скоробогатий, Василь Грутовський, Филимон Савецький, Броник Танчук, Олександер Вакулін, П. Федунець, Яким Г., Петро Ґроґоза; Микола Тача $1.50; по $1: Ф. Гаврилюк, М. Феденяк, В. Гадзевич, В. Болак, Іван Васильків, А. Банах, П. Вундзяк, І. Мельник, Павло Кольвінський, Василь П., А. Данилюк, А. Янішевський, Е. Цох, С. Гарасимів, Петро Плятош, Софрон Вінярський, А. Дюк, Іван Назарчук, Анна Бучинська, Михайло Кулик. Листа ч. 1628, зб. Володимир Саляк $74, зложили: Василь Грицина $5; по $3: Володимир Саляк, д-р Ґудз; по $2: Петро Шагай, Р. Романишин, О. Теслюк, М. Мединський, Г. Семчишин, О. Пришляк, Е. Заяць, Т. Мельник, Б. Ковальський, Володимир Василенко, Іван Гончарик, Михайло Мельник, П. Мокринський, Роман Чубатий, В. Балко, Володимир Гафткович, П. Ковальський, Й. Саґан; по $1: М. Путьо, А. Наконечний, М. Кравець, С. Мокрицький, О. Гладун, Е. Карпук, В. Лучкань, В. Дермиць, І. Кащинець, І. Кукіль, Т. Вічковський, П. Валандюк, П. Стасишин, Г. Янішевський, Я. Романів, П. Оренчук, С. Кравець, Г. С., П. Когут, П. Бойчук, П. Сович, Іван Мельник, Павло Кебало, П. Шеремета, П. Зень. Листа ч. 1629, зб. Роман Соколовський $23, зложили: Андрух Стефанів $3; по $2: Антін Локот, П. Даниллів, Стефан Сорока, Стефан Ортих, Теодор Скибінський; по $1: Филип Медвідь, Іван Локоть, Василь Лех, П. Борейко, П. Вудзан, Стефан Федоркевич, Андрій Ґрат, Стефан Вишневецький, Михайло Масник, А. Соколовський. Листа ч. 1633, б. Володимир Саляк $25, зложили: Ф. Андрусів $10; по $2: Михайло Кузьма, Михайло Шевчук, Евстахій Гомотюк, П. Романків; по $1: Ярослав Гук, Яронім Логуш, П. Сидорук, М. Зеленюк, Теодор Кукіль, Євгенія Чорняк, П. Любинецький.

Ню Бритейн: Листа ч. 1630, зб. Омелян Мацінa $5.50; — по $1: Іван Ганущак, Михайло Максимів, Василь Галовий, Іван Стернак, Омелян Мацінa, решта дрібними. Листа ч. 1631, зб. Петро Хлібович $71, зложили: по $2: Іван Гудима, Василь Шпак, Михайло Вовка, М. Радевич, М. Стасюк, Григорій Фот, Петро Хлібович, Володимир Смотрич, Кароль Романів, Н.Н., Василь Луців, Петро Березюк, Ярослав Грицай, Павло Тінистий, Ігнатій Котів, Теодор Зборовський, М. Нішко, В. Яцків, Т. Дикун, І. Богатчук, М. Павлюк, Анна Гильник, Катерина Гильник, Теодор Войтків, Петро Роман; по $1: Григорій Марис, Михайло Шнайда, Андрій Пащак, Евфрозина Тадас, Ольга Пірик, Стефан Фоль, Іван Хомин, Александер Грик, Йосиф Сич, Петро Шошурак, Іван Зборовський, Стефан Перух, Михайло Тимчишин, Богдан Федорець, Анна Берґ, С. Ґонтарський, Євген Сенцьо, Михайло Степанчак, Михайло К., Михайло Микитин, Володимир Ґлова.

Ню Гейвен: Листа ч. 1690, зб. Василь Гачкевич $27.50, зложили: по $2: Володимир Береза. Богдан Лисак; по $1: Михайло Курило, Василь Гачкевич, Григорій Гіна, М. Пскний, Іван Витвицький, Роман Романюк, Ліда Чайківська, Володимира Старицька, Іван Ґутлевич, Михайло Лісевич, Богдан Снігурович, Пилип Хома, Ярослав Попель, Михайло Лотик, Михайло Сушко, Еміль Висовський, П. Рейнарович, П. Герасимчук, Олег Микетей, Кондрат Панч, Антін Кравчук, О. Рейнарович. Листа ч. 1691, зб. Богдан Лесь, зложили: Богдан Лесь $8, по $1: Михайло Бойко, Володимир Антоняк, Н.Н., Євген Козюпа, Іван Данилович, Василь Матвієнко.

ІЛЛИНОЙ:

Алтон: Д-р Дмитро Яросевич $10.

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: Листа ч. 1683, зб. Ярослава Купчик $18.25, зложили: по $2: Лідія Марковська, Теодор Чолій; по $1: Теофіль Попович, Антін Траска, Андрій Радь, Іван Бойко, Володимир Чорнодольський, Стефан Поліщук, Семен Поліщук, Іван Мелько, Стефан Купчик, І. К., Б. Мельник, решта дрібними. Листа ч. 1684, зб. Тереса Соловій $12.50, зложили: по $1: О. В. Соловій, Стефан Серединський, Богдан Ґірняк Михайло Смоляк, Олег Вендюк, Петро Войтович, Адам Г., Володимир Гудима, О. В., Козак, А. Лукіянчук, решта дрібними. Листа ч. 1685, зб. Оксана Пісецька $8, зложили: Роман Кобрин $3; по $2: Д. Пісецький, Олексій Кобрин; Семен Поліщук $1. Листа ч. 1686, зб. Оксана Пісецька $38.50, зложили: В. Корж $2.50; Ілия Мацко $2; по $1: Юрко Подоляк, К. Бабяк, Семен Чорнодольський, Семен Лязарко, Іван Беновський, Н.Н., Олег К., Ю. Качанюк, Б. Мельник, Т. Царик, П. Яремко, П. Пасковський, Андрій Борис, Андрій Радь, Іван К., Стефан Поліщук, М. Я., М. Царик, В. Мороз, Григорій Дудак, Гриць Мозиция, Богдан Мадук, Н.Н., Н.Н., Іван Малко, Михайло Заливайко, Роман Вільчак, А. Дуда, Т. Хай, М. С. Шурин, О. Садовий, С. Марацак, А. Ганс, Р. Герасимович.

МАСАЧЮЗЕТС:

Бостон: Листа ч. 1666, зб. Михайло Ґембарський $36, зложили: по $2: М. Гембарський. В. Бачинський, В. Федорів, М. Рогач; по $1: С. Колосенко, Г. Фостун, І. Назар, В. Музика, В. Ганчар, С. Сологуб, М. Рудик, М. Волощук, Я. Шеґрин, П. Час, М. Кісіль, І. Дашавець, Л. Височанський, С. Сідлячук, П. Николишин, С. Берегулька, М. Возьний, С. Микитин, С. Медвідь, З. Лось, В. Федоркович, о. В. Козоріз, Д. Біленчук, П. Борисюк, В. Паленгерик, І. Кецмур, С. Когут, О. Ружицький.

МІННЕСОТА:

Міннеаполіс: Листа ч. 1597, зб. Роман Смулка $5, зложили: по $1: Богдан Гуцал, Осип Покотило, Дмитро Мандибур, Роман Ставничий, Роман Смулка.

МІШІҐЕН:

Дітройт: Відділ ОбВУА (дальша вплата) $29.50.

Гайленд Парк: Листа ч. 1662, зб. Мирон Березюк $33, зложили: по $5: Олекса Рабець, Мирон Березюк; по $3: Маркіян Ярема, Володимир Кукурба; по $2: Петро Ільницький, Ілько Василюк, Ярослава Когут, Петро Драґан, Олег Калитовський.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Джерзі Сиrі: Листи чч. 1551-52, зб. пластунки з „Маки" і „Чайка" $200.

Віпані: Відділ УККА, зб. Стефан Визниця $18, зложили: Василь Осадчук $3; Стефан Витвицький $2; по $1: Стефан Вижниця, Юрій Богославець, П. Ґалатий, М. Мороз, М. Челядо, М. Козловський, Ст. Козловський, Дмитро Кіцак, Іван Ґалатий, Микола Шкред, Іван Докторук, Осип Панасюк, Дмитро Корнівський.

Ніоарк: Відділ ОбВУА до листи ч. 503 пропущено в попер. виказі жертводавців, що зложили по $1: М. Лозинський, Р. Зарицький, В. Олійник, Віра Сенежак, Я. Яворський, А. Пітьо, А. Кашубинський, Д. Т., Т. Станько, Я. Турянський, З. Чировський, І. Стриданюк, Я. Давидовський, Стефан Гриньків, д-р Р. Ричок, І. Хемич, П. Чижик, Д. Матера, К. Долинська. У виказі до зб., листи ч. 508 мильно подано призвище Боровик; має бути Теодор Вортник зложив $10. В Українській Православній Церкві Св. Вознесіння, Вп. д-р о. В. Колодницький, на збіркову листу ч. 513 зібрано $35.65.

Пасейк: Листа ч. 1764, зб. Михайло Яремко $25, зібрано в дні „подяки" $21, зложили: Василь Шеш $2; по $1: Дмитро Порохняк, Михайло Яремко.

Трентон: Станиця Братства кол. Вояків І УД УНА $40.50. Листа ч. 1574, зб. В. Маркевич, зложили: В. Маркевич $5; по $2: Іван Бойцув, Євген Гец, П. Я., І. Фурик; по $1: С. Петруняк, П. Булот, О. Кучер, П. Глушок, Ор. Сеник, Ігор Сеник, М. Бойцун, О. Мицик, Ярослав Скринчук, Іван Зварич, Іван Скарчук, Роман Мицик, Михайло Косільчук, А. Шилькевич, Дмитро Валецький, Онуфрій Пилипяк, Петро Ляска, Стефан Наумов, Т. Згода, Євген Сиротюк, Марія Хабурська, Михайло Шевців, Михайло Кузів, решта дрібними.

НЮ ЙОРК:

Амстердам: Відділ ОбВУА $102.

Бінґгемтон: Відділ УККА, листи чч. 1681-82, зб. І. Іванейко і М. Оглюк $44.10.

Бофало: Станиця Братства кол. Вояків І УД УНА $402.28Листи чч. 1501, зб. Юрій Копистянський, 1502, зб. Роман Цьолко, 1503, зб. В. Б. Будний, 1504, зб. Стефан Слабик, 1505, зб. Ігор Чмола, 1507, зб. Петро Перчак, 1508, зб. Любомир Головатий, 1510, зб. Мирослав Перейма, 1512, зб. Атанас Кобрин, 1513, зб. В. Б. Будний, 1514, зб. Зенон Коновка, зложили: по $7.78 Міжорганіз. Комітет із свята для відзначення річниці смерти Гетьмана П. Скоропадського, по $5: А. Антонович, О. Білоголовський, д-р С. Дорощак, М. Завадівський, В. Іващишин, А. Кобрин, М. Колачко, О. Криницький, О. Кульчицький, М. Лисак, М. Макогін, д-р М. Малюца, М. Ортинський, Т. Паньків, Г. Папуга, В. Пастух, Т. Пастух, Б. Пашківський, П. Перчак, Т. Пришляк, Я. Пришляк, д-р М. Сайкевич, З. Сасик, О Слотюк, др Е. Стецьків, І. Чмола, Т. Чмола, П. Чмила, В. Шар Шкуть; по $4: Д. Михайло, Д. Ільківський, М. Паславський; $3: В. Андрухович, О. Бережницький, І. Грицковян, Ю. Копистянський, Ю. Косовський, о. М. Кравчук, А. Кривий, Т. Лехман, Л. Ломиш, М. Перейма, Р. Цьолко; по $2: В. Андріячук, С. Балюта, В. Бойко, М. Бурий, М. Гнатюк, І. Гнатишин, Л. Головатий, О. Грищук, М. Данилюк, Д. Джек, К. Дзюба, Я. Заньків, І. Качмарик, М. Кобіль, Р. Конотопський, М. Кравців, О. Кулик, Ю. Лаврівський, М. Латах, М. Литвин, Б. Ляшук, М. Мандзій, І. Мандяк, Д. Мацьків, М. Михайлів, З. Мягкий, М. Осадчук, Ю. Осадца, В. Осадців, о. Б. Остапович, Д. Паньків, М. Паньків, М. Петрович, О. Прийма, М. Проценко, В. Райца, Л. Сагайдак, І. Сікорський, С. Слабик, Г. Собейко, М. Сорока, М. Ставничий, Я. Таичак, С. Тисовський, П. Тисовський, М. Фіґлюс, І. Чинчик, С. Шишка, Р. Щітка, В. Юрчишин, д-р Ю. Янів, М. Яцишин; по $1.50: П. Петрик, М. Скробало, О. Ховайло; по $1: Д. Антонів, П. Вараник, П. Бендина, П. Білецький, С. Бойко, М. Больмега, П. Бондаренко, П. Бурда, П. Бутрин, А. Войчак, С. Волинець, І. Гаврилюк, В. Гірка, А. Гладун, П. Громоцький, С. Грубяк, Б. Гуляків, М. Данчак, П. Дергак, М. Довбенчук, П. Дранка, Б. Дусанівський, С. Душенко, С. Завіський, М. Іжахів, І. Іскало, Ф. Іскало, А. Коваль, В. Копистянський, І. Коритко, Г. Костів, І. Костів, О. Левицький, А. Попадчак, П. Мандзій, С. Мандзій, В. Масляний, В. Михайлів, В. Мороз, О. Л. Мудрий, В. Музичка, В. Павлишин, Ф. Папіш, І. Параццій, д-р Т. Парфанович, О. Пастухевич, В. Петрівський, Г. Печончик, Я. Піщак, Ф. Плотиця, П. Прендота, П. Процик, Д. Райца, Й. Ригайло, М. Різник, Е. Романишин, А. Руда, М. Савуляк, І. Савчук, Г. Святківський, М. Сенів, Р. Сідуляк, П. Теплицький, В. Тиховський, О. Хомяк, М. Циганюк, О. Чайківський, І. Швець, В. Шевчук, С. Шиманський, С. Шипилявий.

Ню Йорк: Відділ ОбВУА (дальша вплата $250. Листа ч. 1719, зб. Роман Долинський $12, зложили: по $2: Татіяна Долинська, Роман Долинський; по $1: Людмила Місовська, Ірена Закаляк, Ярослав Закаляк, Андрій Москаленко, Василь Сегейда, Іван Вінтоняк, Касіян Добрянський, Вукон Дитель.

Рачестер: Відділ ОбВУА $56.

Ютика Відділ ОбВУА $18, зложили: А. Негович $2; по $1: Ярослав Войтович, Ярослав Цибрух, Лев Кокодинський, В. Запариняк, М. Дробош, П. Федів, Ф. Літинський, Зенон М. Войтович, Володимир Івасів, В. Дробош, Михайло Войтович, Михайло Луценко, П. Я., д-р Юліян Рабій, решта дрібними.

ОГАЙО:

Кентон: Відділ УККА листа ч. 2133, зб. Іван Іваницький $59.50, зложили: по $5: Відділ УККА, Остап Панчишин; Іван Фонковят $2.50 по $2: Іван Іваницький, Олекса Ґнесь, Володимир Бабійчук, Василь Содук, Стефан Домчак, Юрій Чакан, Михайло Бурий, Дмитро Поліщук, Володимир Качмарський, Андрій Стрихальський, Петро Стрихальський, Федір Гаврилюк, Іван Демчишин, Богдан Маланій, Володимир Опришко, Петро Сахаревич, Михайло Янович, Іван Коваль, Микола Босий, Орест Прокоп, Петро Ґудзовський, Володимир Волощук; по $1: Петро Бабич, Стефан Ґудз, Онуфрій Цуняк.

Клівленд: Станиця Братства кол. Вояків І УД УНА $187.50, листа ч. 1535, зб. Т. Цішкевич $8, злож.: Т. Цішкевич $5; П. Трач $2; А. Гончаренко $1. Листа ч. 1536, зб. М. Радзикевич $7, зложили: по $2: В. Голямова, М. Радзикевич; по $1: Ольга Боднар, З. Касараба, Б. Міхняк. Листа ч. 1537, зб. Тарас Загаєвич $22, зложили: Т. Загаєвич $7:50; Орест Слупчинський $6; Василь Криса $5; Володимир Антонів $2; П. Підгірський $1.50. Листа ч. 1538, зб. Ігор Руденський $9, зложили Ігор Руденський $2; по $1: В. Баран, Іван Василюк, Омелян Чубатий, Стефан Кавка, Н.Н., П. Бардинський, В. Ґулянович. Листа ч. 1539, зб. Ярослав Рибалт $2. Листа ч. 1540, зб. Марія Гордійчук $7, зложили: Марія Гордійчук $3; по $2: Наталя Таринська, Ляля Коровицька. Листа ч. 1542, зб. Юрій Шкарупа $33, зложили: П. Колісниченко; по $2: П. Фединяк, Н.Н., М. Т. Крижанівський, В. Антонів, Лев Куська, Юрій Шкарупа; по $1: Т. Василик, Р. Кріслатий, З. Німилович, Петро Розса, Яків Михайло Жовнір, Петро Гомівка, Зенон Корчинський, Богдан Сеньків, Тарас Бурий, Т. Ярема, В. Рочетський, Володимир Проник, Андрій Стецик, О. Хиляк, М. Чомгак. Листа ч. 1543, зб. Богдан Демчук $18, зложили: по $2: Михайло Сениця, Богдан Демчук, В. Сторожинський; по $1: Стефан Сахно, Василь Криса, Лев Куська, М. Перунь, Теодозій Л., Лев Томелюк, Микола Пецкович, П. Снидик, Йосиф Хімяк, Микола Кавка, М. Іванишин, Ілярion Лісаченюк. Листа ч. 1545 $10, зложили: по $2: Нестор Козбур, Іван Бродиський, Зиновій Церський; по $1: Іван Гаврилів, Михайло Яремко, Дмитро Сенрус, Богдан Захорко. Листа ч. 1547, зб. Андрій Вільшанський $5. Листа ч. 1548, зб. Ярослав Капустій $4. Листа ч. 1549, зб. Віктор Полянський $59, зложили: по $5: Іван Тарнавський, Іван Вілінський; Петро Полянський $3; по $2: Михайло Городиський, Стефанія С., Іван Коваль, Михайло Колодій, Михайло Малиш, Володимир Дмитрович, Н.Н.; по $1: Василь Ільчишин, Б. Тарнавський, П. Бупяк, Н. С., Марія Венґжин, О. Б., І. К., П. Головчак, Іван Кухта, Іван Колодка, Петро Гордійчук, К. Гнилка Юрій Коцюмбас, Д.Д., Стефан Попельницький, В. Карпяк, Богдан Німилович, Роман Майдан, Олекса Чайка, Іван Іваськевич, М. Іваськевич, К. Бачинський, П. Рощаковський, Михайло Ждан, Р. Цегельський, Т. Лисий, Х. У., І. Р., І. Вільшецький.

Лорейн: Листа ч. 1550, зб. Д. Деркач $77.25, зложили: Д. Деркач $5; по $3: Р. Стеткевич, Володимир Пік; по $2: М. Шарко, І. Микита, Я. Сидір, П. Яців, О. Кришталь, В. Шуя, О. Лесюк, Ю. Сілецький, М. Пастернак, С. Шуя, Константин Маціллинський, В. Кульчицький, П. Барнай, В. Сеньків, В. Купиняк, К. Погуляй, П. Беца, Е. Пащин; по $1: Роман Клос, С. Зубаль, А. Федик, В. Кичун, М. Осідач, Я. Хованський, В. Баран, І. Деревяник, Ф. Сілецький, Н. Черкас, В. Безгацький, В. Горський, М. Сушко, О. Розмаринович, І. Лівчатин, М. Бучинський, Л. Ліщинський, К. Вінцюк, В., Д. Микита, Б. Калюшин, В. Сікора, Ю. Любінецький, М. Горалевський, Л. Оринчак, В. Сілецький, В. Ратич, П. Проць, С. Шапків, Ю. Пастернак, решта дрібними. Листа ч. 1544, зб. Юліян Волянюк $23, зложили: по $2: Б. Крайчик, С. Гончарик, С. Щанховський, Михайло Турій, Роман Сапович; по $1: М. О., М. Осідач, Михайло Непора, П. Черкас, І. Сілецький, Яків Рудяк, Володимир Чорний, Іван Станчак, В. Адріянович, Юліян Волянюк, решта дрібними.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Амбридж: Листа ч. 1723, зб. Юліян Іваськевич $43.50, зложили: П. Фориль $4; О. О. К. $3; по $2: Юліян Іваськевич, Йосиф Ситвин, Гриць Войтенко, Іван Антошак, Микола Криса, Іван Дуда, Андрій Глушко; по $1: Іван Карпінець, Константин Куцин, Григорій Чермак, О. П. Подоляк, Андрій Товт, Іван Ільчишин, Роман Макар, Михайло Галадза, Григорій Вотечко, Іван Левицький, Михайло Гричкович, Захарій Коваль, Михайло Бричак, Іван Кошик, Ми-

„Шукають своїх рідних"

УВАГА: Зголошуючися на розшуки до ЗУАДКомітету прохається на початку листа доконче подати під яким числом в розшуках було надруковане призвіще особи, яка вас, чи яку ви шукаєте.

Зголошуючися на розшуки, не забувайте вложити вашу пожертву на покриття поштових і бюрових видатків та за витрату часу на полагодження вашої справи.

За листами чи адресами від пошукуваних прохаємо звертатися безпосередньо до ЗУАДКомітету, адресу якого подаємо нижче.

20,692 Катерина Петришин Василя Скурняк, сина Гриня з Глібович Свірських, пов. Перемишляни, який приїхав до ЗДА в 1950 р. і якийсь час перебував в Трентоні, потім виїхав до Німеччини і знову повернув до ЗДА в 1952 р. Є лист для нього від його батька з Глібович.

20,693 Іван Баран вуйка Дмитра Барана із села Лубізва, пов. Сянік.

20,694 Марія Петришин - Павелко сестру Зофію, доньку Олекси і Палагії зі села Коропець, пов. Бучач, яка в 1943 р. виїхала до Німеччини і там вийшла замуж за поляка, якого призвіща не знаю.

20,695 Володимир Шкварок Павла Мазурчака із Звенигороду, біля Бібрки, пов. Львів.

20,696 Стефан Глех рідних із села Медвежа, пов. Дрогобич, Стефана Гупяк, який виїхав до Зда в 1936 р. та Феську і Катерину Ілечко, які приїхали до ЗДА в 1950 році.

20,697 Антін Шміґель сестри Анну, замуж. Теліщак та Павлину, замуж. Обчиська, що з 1939 році проживали в Ню Йорку, чи близькій околиці.

20,698 Микола Головчак тету Сулиму зі села Заставці, пов. Підгайці.

20,699 Анна Шиян, родом з Чурви Василя Моцяка зі Стрілбич, пов. Старий Самбір.

20,700 Микола Острога, 50 років з Бразилії свойого дядька Олександра Кудрявцева, ок. 70 років життя, який від сорока років живе в ЗДА.

20,701 Параскевія Мацелюх, брата Григорія Мацелюх, який до війни жив в селі Вільщаниця, пов. Яворів, підчас війни працював в Хемніц у Німеччині.

20,702 Петро Кульмиченко колєґу Фльоріяна Стачук, який приїхав до ЗДА в місяці лютому 1951 року.

20,703 Михайло Вишинський з Арґентини своїх друзів Василя Оцяпка та Миколу Кисилащука із села Дистрик Дубовий, пов. Турка.

пельГвхйбгвй.л

20,704 Петро Марчук батька Дмитра Марчука (уродж. в 1895 р.) із Шепетівки, Волинь.

20,705 С. Сташкевич дружину та близьку родину мойого стрийка Антона Сташкевича, який в 1933 році помер.

20,706 Іван Цюх, син Дмитра і Юльки з родини Крика із села Дорожова, пов. Самбір вуйка Івана Душка

20,707 Федір Бутенко Александра Восецького, Михайла Восецького та Івана Наріжного — всі давні іміґранти.

20,708 Іван Русиняк Семена Вартовника з села Верховля Велька, пов. Новий Санч, в 1939 році виїхав до Австрії а звідтам в 1951 р. до ЗДА.

20,709 Михайло Гусак родину Осипа Качанюк, що мають перебувати в захід. Німеччині.

20,710 Ілярion Стасюк з Югославії Євдокію й Катерину Решніцьких, які ще перед війною переселились до ЗДА.

20,711 Мирон Гриньків свойого брата Теодора Гринькова, народженого в 1923 р. в Мединичах, біля Дрогобича.

20,712 Іван Полозяк Богдана Ґольду із села Глубічок Великий, прибув до ЗДА в 1948 р., з Гамбурґу.

20,713 Іван Вишиваний Василя Кик, для якого є лист від його рідних.

20,714 Марія Іскат стрийків Івана і Дмитра Іскат із села Гочів, пов. Ліско, до ЗДА виїхали по першій світовій війні.

20,715 Анна Шиян рідного брата, який має перебувати біля Нюарку.,

20,716 Іван Якимович Михайла Якимовича та сестру Настуньку із села Соколова, рівнож мойого вуйка Івана Війтова.

20,717 Василь Фіґурек Івана Гайдукевича та його синів Андрія, Богдана і Гриця, які виїхали до ЗДА підчас другої світової війни.

20,718 Катерина Кармазин братів Василя (уродж. 1910 р.) та Миколу (уродж. 1913 р.) Федчур, синів Сафата і Ксені з дому Федина із села Заґірці, пов. Золочів.

20,719 Михайло Ґера вуйка Миколу Федшичак із села Арламів, пов. Доброміль.

20,720 Іван Ринaчок з Югославії тіточного брата Петра Лемішука, сина Івана із села Лозівка, пов. Збараж, який довший час жив в місті Клівленд.

20,721 Текля Било, замуж. Мандзій Марію Якіменко, дочку Якима і Анни з дому Якіменко (призвища по чоловіці не знаю) із села Золотники, пов. Підгайці, яка виїхала до ЗДА перед першою світовою війною.

20,722 Петро Вульдин Володимира Регана, уродж. в 1900 році в Білій Церкві, який виїхав до Франції в 1927, або 1928 р. Його очікують жінка Стефанія і донька Маріянна.

Розмова президента д-ра В. Галана з укр. комбатантами в Німеччині.

хайло Грицик, Осип Мицак, Гриць Грицковин, Гриць Палійчат, Петро Вельгош, П. Волошин.

Филаделфія: Відділ ОбВУА, зб. Роман Беднарський $5. Листа ч. 222, зб. Михайло Гайдук $2. Листа ч. 230, зб. д-р Павло Дубас $2. Листа ч. 251, зб. Володимир Михалюс. Листа ч. 252, зб. П. Наболотний $12, зложили: по $2: Микола Москаль, Іван Годук; по $1: Іван Гринюк, Петро Мачук, Стефан Сачук, Роман Магоє, Петро Кіт, Іван Добош, Еміль Бонцарівський. Листа ч. 253, Сидір Новаківський $10. Листа ч. 257, Богдан М. Одежинський $3. Листа ч. 263, Євген Рудий $5, зложили: по $2: Еміліян Білинський, Євген Рудий; Євген Лопатинський $1. Листа ч. 270, Матвій Суржко 2. Листа ч. 273, Василь Яців $2. Листа ч. 203, зб. Володимир Шашаровський $13, зложили: Володимир Шашаровський $10; Христина Озарків $2; Мирослав Солтис $1. Листа ч. 238, зб. Володимир Кріль $8, зложили: Володимир Кріль $2; по $1: Юрій Бонтарський, Іван Слонський, Володимир Козак, Богдан Кондра, П. Куриляк, Н. Н., Листа ч. 243, зб. Іван Левицький $11, зложили: Іван Левицький $2; по $1: Петро Козак, Василь Титанич, Г. Бучко, Андрій Слободян, Стефан Гусак, Ілія Затонський, Михайло Павлюк, Н. Кульчицький, Юрій Тепелюк. Листа ч. 247, Володимир Луців $5. Листа ч. 264, Володимир Рудницький $2. Листа ч. 271, Володимир Татомир $5. Листа ч. 278, Пафнутій Чупрун $2. Станиця Братства кол. Вояків I УД УНА $387. Листа ч. 1636, зб. Богдан Артимишин $35, зложили: по $5: Євген Рогач, д-р Теодозій Сенківський, Богдан Артимишин; по $3: Лев Кушнір, Іван Скіра; по $2: Ярослав Держко, Сергій Шевченко, Василь Знак, Роман Мацьків; по $1: Євген Утриско, Н. Лужницька, Михайло Кайкан, Лев Стадниченко, Богдан Романенчук. Листа ч. 1637, зб. Теофіль Рудакевич $38, зложили: по $5: Михайло Ліщинський, Сидір Новаківський; по $3: С. Войтановський, Ярослав Бернадин; по $2: П. Лукасевич, Іван Медвідь, Роман Швед, Стефан Микитка, Володимир Візнер; по $1: Е. Бобинський, В. Пирський, Е. В. Грималяк, П. Дюк, Павло Квасниця, Микола Бачара, П. Ерґан, Ярослав Климовський, Василь Дорошенко, Б. Кулинич. Листа ч. 1638, зб. Ярослав Бобинський $50, зложили: Ярослав Бобинський $5; Катерина Пак $4; по $3: Микола Ценко, Йосиф Чайківський, Олекса Леськів, Богдан Романенчук; по $2: Теофіль Бак-Бойчук, Мирослав Абрисовський, Е. і Т. Филиповичі, Михайло Петришин, Василь Колінко, О. Цісик, Ярослав Пакош; по $1: Теофіль Рудакевич, Лев Бобинський, Микола Бульба, Зіна Луцишин, Володимир Масюк, Володимир Чоп, Стефан Пахоцький, Олена Масюк, К. і Ю. Масюки, Ілля Станько, Омелян Чайківський, Наталя Вовк, П. Літинська, Роман Когут, Михайло Юрчак, Ярослав Добровольський. Листа ч. 1639, зб. Олег Лисяк $84, зложили: М. В. Дольницький $6; по $5: О. М. Харина, Лев Шанковський, Іван Гаврилів, Стефан Спринський; по $3: Володимир Бачинський, Стефан Данилів; по $2: Євген Зиблікевич, Ігнат Білинський, Микола Пайко, д-р Антін Рудницький, Василь Надраґа, Александер Левицький, Богдан Фльорчук, Х. См., Роман Гевко, Юрій Гаврилів, Стефанія Курчаба, Катерина В., Теофіль Кульчицький, Маріян Шаран; по $1: Ірина Ільницька, Оксана Поритко, П. Дубенко, Маріян Капій, Ірина Дяків, О. Филипович, П. Безпалко, М. Ф., М. Зборовський, М. Кондра, Таня Василишин, Леся Кінаш, Ірена Добровольська, Ірена Гаврилів, Марія Данилів, Катерина Бервецька, Анна Орлів, Н. Чаплинська, Зоська Немо, П. Голіната, Мирон Утриско. Листа ч. 1612, зб. Михайло Білик $5, зложили: Александер Білик $3; Михайло Білик $2. Листа ч. 1641, зб. Василь Вацик $15, зложили: Дмитро Кацак $5; по $2: Василь Вацик, Мирослав Гладій; по $1: Михайло Вацик, Еміль Кудей, Роман Михайло, Іван Коцюба, Василь Бобяк, Михайло Годованець. Листа ч. 1646, зб. Володимир Ляцик $31, зложили: Іван Караман $20; Володимир Ляцик $5; по $2: Василь Загасайло, Іван Медвідь; по $1: Григорій Долинський, Стефан Лужецький. Листа ч. 1647, зб. Володимир Лотоцький $5, зложили: Володимир Лотоцький $4; Василь Петрів $1. Листа ч. 1648, зб. Осип Матієвич $38, зложили: Михайло Насевич $5; по $2: Осип Матієвич, Іван Іваницік; Андрій Стадницький $1.50; по $1: Семен Дубій, Петро Мотрук, Михайло Лукавський, Александер Зелінський, Любомир Кваснипький, Василь Євтушенко, Віктор Вакула, Микола Крупа, Михайло Мізак, Дмитро Семків, Мирон Боднар, Тарас Івасів, Ярослав Гречко, Олекса Гранат, Е. Гайдук, Мирослав Кушнір, Петро Кухарський, Михайло Викрикач, Семен Барабах, Олександер Борецький, Осип Янкевич, Василь Колинняк, Еміліян Білинський, Роман Тимчук, І. Ідельсон, Яким Козел, Стефан Ярема, Магдалина Борзаківська. Листа ч. 1650, зб. Мирослав Новосад $6.50, зложили: по $1: Мирон Даківський, Микола Буський, Ірена Несторович, Григорій Мельник, решта дрібними. Листа ч. 1655, зб. Микола Швець $23, зложили: по $2: Петро Романишин, В. Войтіх, В. Мелько, Осип Бабій, Микола Швець, по $1: Ігор Заяць, Л. Білинський, О. Скульський, І. Боднар, П. Жарнавський, Олекса Милош, Александер Дорогий, Микола Доміцький, Данило Лоїш, Петро Колодій, Микола К., Роман Плахта, Ілия Станько. Листа ч. 1656, зб. Богдан Стефанишин $30.50, зложили: по $2: Володимир Мелько, Микола Гудь; Богдан Стефанишин $1.50; по $1: Данило Богачевський, Льонгин Світенко, Орест Гарасимович, Ігор Чижович, Григорій Кусь, Назар Варварук, М. Репецький, С. П., В. Жовнірук, Володимир Гарасим, А. Кудлак, С. Ребенський, О. Федак, М. Голомей, В. Тараско, М. Миколаєвський, І. Чопко, Ігор Романчук, Дмитро Вацук, Михайло З., Михайло Осташ, Марія Стефанишин, решта дрібними. Листа ч. 1657, зб. Василь Забродський $13.50, зложили: по $5: Василь Забродський, Лука Забродський; Богд. Старух $2; Дмитро Павлик $1, решта дрібними. Листа ч. 1659, зб. Роман Клос $12, зложили: по $2: С. Мак, Ярослав Масюк, Роман Клос; по $1: Ярослав Завадовський, В. Костюк, Ярослав Жмуркевич, Богдан Стеців, М. Намака, Любомира Сілецька.

Питсбург: Листа ч. 1671, зб. Михайло Любінецький $56, зложили: Яким Барабах $5; Михайло Комічак $3; по $2: Теодор Катула, О. Микола Харіцак, Микола Паранів; по $1: Дмитро Бобурчак, Михайло Любінецький, Іван Білонога, Микола Турчин, Іван Когут, Іван Коростинський, Володимир Коваль, Володимир Вацинич, Григорій Смолин, Омелян С. Юхнович, Атанас Боднар, Павло Германський, Михайло Олійник, Василь Бабурчак, Микола Дзядик, Василь Пюрко, Іван Камінь, Петро Івашко, Віктор Міняйло, Василь Ференц, Станислав Солодкий, Василь Бородиниця, Стефан Гундяк, Михайло Конопіль, Алекс Федик, Іван Щадий, Микола Патрич, П. Т. В., Петро Мілкот, Юрій Кравців, Іван Катириняк, Михайло Баган, Стефан Коваль, Петро Щерба, Василь Ільницький, Стефан Ябушак, Іван Гіщак, Михайло Добрянський, Іван Белз, Іван Сало, Стефан Влашків, Богдан Маланчук.

КОНЕКТИКАТ:

Ню Гейвен: Відділ УНСоюзу ч. 114, листа 2024, зб. Софія Березіцька $12, зложили: $5: Софія Брезіцька, Анна Каски; по $1: Микола Шайдицький, Роман Миколаєвич.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Нюарк: Відділ Союзу Українок ч. 28, зб. листа ч. 504 $20.

НЮ ЙОРК:

Рачестер: Відділ ОбВУА, листа ч. 876, зложили: по $1: Дмитро Хоптяк, Петро Твердохліб, Григорій Шміґель, Микола Костюк, Іван Бандура, Андрій Стельник, Петро Фута, Василь Поздняк. Листа ч. 878, зб. Йосиф Ма'ксимович $13, зложили по $1: Йосиф Максимович, Федір Качитисько, Михайло Тростянський, Ф. Литвиненко, Олександер Поппок, М. Скрильник, Василь Крохмалюк, В. Макачів, Григорій Ванжа, Олексій Юхимчук, Іван Шпета, Петро Лиматерстів, Петро Процик. Листа ч. 879, зб. Федір Гнойовий $6, зложили по $1: Федір Гнойовий, Микола Кропивницький, Микола Жируха, Іван Мурин, Іван Бутенко, Дмитро Максимів. Листа ч. 880, зб. Євген Великорський $9, зложили: Михайло Дворський $5; по $1: Євген Великогорський, Андрій Білюк, Антін Щкура, Володимир Кольцьо.

Ютика: Відділ ОбВУА, листа ч. 951 $18, зложили: Александер Негович $2; по $1: Ярослав Войтович, Ярослав Цибрух, Лев Кокодинський, В. Запаранюк, М. Дробош, П. Федів, В. Вісак, Фр. Літинський, Зенон М. Войтович, Володимир Івасів, В. Дробош, Михайло Войтович, Михайло Луцейко, Петро Олесько, д-р Ю. Рабій, решта дрібними.

ЗБІРКА НА „КОЛЯДУ"

(Додаток до звіту за березень 1956 р.)

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: Відд. „Золотого Хреста" у Филаделфії $23.50 3 них на листу ч. 11114 (збір. Оксана Ґенґало) зложили: по $5 Іван Зінченко, Теодозія Бринович, Юхим Шийка; по $2 Дмитро Насієвич, Володимир і Анна Свічинські, Іван Рибчук; Михайло Капустян $1.50; Олексій Акімов.

Всі пожертви, членські внески, зворот позичок і коштів переселення, як також всю кореспонденцію в переселенчих справах, просимо слати на адресу:

ЗВІТ

з пожертв зложених у Злученому Українському Американському Допомоговому Комітеті у Филаделфії за місяць березень 1956 року.

АРІЗОНА:

Фенікс: Укр. Народний Союз ч. 488, „Коляда" $56. (Збір. П-во Б. Савицькі). На листу ч. 11117 зложили: по $5: Семен Василенко, В. П. Коваль, В. Савицький, Михайло Стечна, п. Ластевич; по $2: С. Соляник, п. Бакович, М. Крушельницький, п. Ратков, п. Гітйовський, п. Кривокобильський, Федір Коваль, Б. . . (підпис нечіткий), п. Гайдук, Кей Ост, Гео Васюк; по $1: Н.Н. (підпис нечіткий), Єфим Ярмак, Марія Бучак, Олена Гомоляк, п. Васків, п. Тіссаревський.

В. ВІРДЖІНІЯ:

Вілінг: Збірка на „Коляду" для залишенців у Европі $25.50 (зібрав і переслав Михайло Медвідь). З них зложили: Український Клюб $5; по $2: П. Вігенко, М. Медвідь, В. Ясінський; по $1: І. Ковальчик, В. Когут, І. Палюх, Д. Канюк, Ю. Севний, В. Стефанишин, Т. Куцло, І. Рафа, П. Пилипчук, І. Писарчук, В. Шпак, І. Шалева мол., Д. Щербатий, О. Салек; І. Карась $10.50.

ВІСКАНСИН:

Медісон: Іван Кащенко $1.
Плимук: Петро Качан $1.

ДЕЛЕВАР:

Вілмінгтон: УККА — збірка „Коляда" $16.50, (зібрав і переслав д-р Олег Слюзар), з них на листу ч. 11154 зложили: по $5: д-р Ярослав Гелета, д-р Олег Слюзар; Йосиф Рак $2.50; по $2: інж. Василь Дзюблик, Евстахій Цибак.

ІЛЛІНОЙ:

Вермонт: Константин Клепачівський $5; Марія Клепачівська (на „КАРЕ" пакет) $2.

Шикаго: „Самопоміч" Відділ у Шикаго — „Коляда" $624. З них $100. „Коляда" від Відділу „Самопомочі". На листу ч. 11721 (збір. Катерина Гульчій) зложили: по $10: Гаврило Гайдук, Катерина Гульчій; по $5: Володимир Фединяк, Захар Суптеля, Євгенія Ленчицька, Павло Гриндей, Стефан Гребелюк; по $2: Стефан Чучук, Параскевія Дуда, Петро Головатий, д-р Андрій Гасцький, Михайло Суптеля, Тома Кришталик; по $1: Дмитро Максимів, Микола Бойчук, Дарія Ніжанковська. На листу ч. 11722 (збір. О. Наконечний), зложили: В. Стефурак $25: „Айдіал Сапер Маркет" $10; по $5: Олекса Наконечний, д-р П. Крупка, д-р Е. Войнаровська, В. Децик, Богдан Пелехович, Богдан Целевич, Нестор Кузич, Іван П... (підпис нечіткий); по $3: Іван Крук, Гр. Масник, Теодор Урбан, Микола Лушняк, П. Гула; по $2.50: Теодор Яцків, Винниченко М.; по $2: Григорій Білоус, п. Макаруха, Н.Н., (підпис нечіткий), Микола Сопівник, д-р Роман Гаванський, Мирослав К... (підпис нечіткий), Василь Бойко, Іван Стебельський, Богдан Т... (підпис нечіткий), Роман Онуферко, Володимир Андрушко, О. Ганкевич, п. Панасюк, п. Гладкий, Стефанія Кобилецька, Б. Фостяк; по $1: А. Ф... (підпис нечіткий), Іван Улицький, Данко... (підпис нечіткий), Зенон Дзедик, Володимир Воловчук, Н.Н. (підпис нечіткий), п. Віршук. На листу ч. 11723 (збір. п. Носієвич), зложили: по $5: д-р Василь Білецький, Степан Куропась; по $1: Олександер Атановський, Григорій Залізняк, Іван Коцюбко, Михайло С... (підпис нечіткий), Н.Н. (підпис нечіткий), Н.Н. (підпис нечіткий). На листу ч. 11724, Хор „Сурма" зложив $20. На листу ч. 11725 (збір. Олекса Наконечний) зложили: по $10: Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч"; по $ 5: Михайло Смітюх, Іван Лохой, Ігнатій Кутко, Н.Н. (підпис нечіткий); П. Заяць $2. На листу 11726 (збір. Олекса Мартинюк), зложили: по $5: Александер Мартинюк, Стефан Коваль, Роман Мартинюк, Володимир Шлапак, Петро Петрушевський; по $4: Іван Сахаревич, Ігор Білогруд; по $3: Антон Годчак, Антон Сікорський, п. Арендт; по $2: Валентина Кавка, Микола Вортник, Іван Матис, Семен Куземчак, Михайло Труш, Михайло О... (підпис нечіткий), М. Сенчук, Іван Вагрій. На листу ч. 11728 (збір. Василь Бражник „Добрус"), зложили: І. Настоящий $3; по $2: Василь Бражник, Н. Каряка, Микола Козюра, Іван Винник, Григорій Шкребець, Володимир Філь; по $1: Н. Ткачинський, В. Дубина, Г. Донченко, М. Ткаченко, В. Ростун, М. Шабаль, Г. Шпак, В. Іващук, Л. Довбенко, А. Каложний, Ф. Гринчук, В. Чабановський, П. В... (підпис нечіткий), А. Дячук, І. П... (підпис нечіткий), Л. Райда, С. Маланчук, В. Лень, Іван Тимченко, Ф. Дудник, Андрій Пльонський, Микола Линник, Анатолій В... (підпис нечіткий), Григорій Істроченко, Теодор Говатт, Гаврило Пилишук, Василь Ржевський, Михайло Будько, Марґаріта Чухало, Петро Соломаха, Григорій Гарбуз; решта дрібними. На листу ч. 11729 (Добрус" Відд. в Шикаґо) зложили: Галина В'юн $2; по $1: Семен Пасіка, Андрій Дячук, Іван Яловега, Микола Ляшенко. На листу ч. 10911 (Укр. Роб. Союз, Відді. 102) зложили: по $5: Михайло Борук, Теодор Ткачук; по $2: Михайло Халус, Володимир Віршук. На листу ч. 10912 (збір. Іван Гановський) зложили: по $3: Іван Гановський, проф. Роман Шпитко. На листу ч. 10913 (збір. Дмитро Німилович) зложили: по $2: Дмитро Німилович, Алексій Черник; по $1: Я. Коссак, п. Погороцький, Н. М. Ільницький, М. Зарицький, Н. Б. Ніколє-Ткачук. На листу ч. 10914 (збір. Нестор Филипович) зложили: по $3: Н. Филипович, Марія Головата; по $2: М. Сен... (підпис нечіткий), Іван Красник, О. Яценків, Т. Довбак, Роман Яценків, Іван Вараник. На листу ч. 10915 (збір. Микола Зарицький) зложили: д-р Т. Лапичак $10; Микола Зарицький $5; Стефан Заплатинський $3; по $2: Євген Мусій, Мирослав Модрицький; по $1: Н.Н. (підпис нечіткий), Василь Зарицький. На листу ч. 10916 (збір. Мирон Стецев) зложили: Мирон Стецев $5; по $2: інж. Осип Гаванський, Володимир Ти... (підпис нечіткий); по $1: Генрик Коваль, Маркіян Мотлюк, Ярослав Д... (підпис нечіткий), Роман Я... (підпис нечіткий), Ярослав В... (підпис нечітки), д-р Р. Гаванський, Федір П... (підпис нечіткий). На листу ч. 10917 (збір. Омелян Плешкевич) зложили по $3: Петро Андрійчак, Павло Бабак, Ярослав Войнаровський; по $2: Омелян Плешкевич, Н.Н. (підпис нечіткий); по $1: д-р М. Терлецький, А. Плешкевич, В. Ничай, Зиновій Шведак, М. Стецик. На листу ч. 10919 (збір. Мирослав Ковальський) зложили: Мирослав Ковальський $5; Е. Левкович $3; по $1: М. Волянський, А. Лозів, А. Олійник. На листу ч. 10925 (збір. Михайло Семкович) зложили: по $5: Юлія Назаревич, Іван Цоглан, д-р Осип Матковський; Марія Рончковська $2; по $1: Мізь Гр. Ю., Ольга Жовнірчук, Укр. Роб. Союз, Відд. 93, ім. І. Франка, „Коляда" $79, з них зложили на листу ч. 10927 (збір. Микола Домашевський) Василь Зайченко $20; по $5: Микола Домашевський, Михайло Канюк, Евстахій Ільницький; Олекса Дземюк $3; Г. Гайдук $2.50; по $2: Роман Дзичинський, Іван Тонюк, Микола Гудз, Василь Лешко, Панас Кологривенко, М. Г. Литвин, Орест Друбинський; по $1: Гнат Гарасимюк, . Когут, Анна Мироняк., На листу ч. 11594 (збір. інж. В. Білинський) зложили: Б. Білинський $3; по $2: К. Доманчук, Михаїл Єнджейовський; по $1: Осип Дацко, К... (підпис нечіткий), п. Артюшенко, Вас. К... (підпис нечіткий), Д. Дахнівський. На листу ч. 11595 (збір. Павло Слобідський) зложили: Алесандер Гованський $5; по $2: Павло Слобідський, Ігнац Субота; Г. Онущак 50 ц. Укр. Нар Союз Відд. 221, Б-во Св. Стефана $74 — „Коляда" на листу ч. 11550 (збір. Тарас Шпікула) з них зложили: Тарас Шпікула $10; по $5: Алексій Черник, Микола Сенчишак, Михайло Беряк; Іван Курко $4; по $2: Юрко Ушитко, Антін Лучків, Іван Михальцевич, Г. Кулакевич, А. Ворута, Стефан Максимчук, Олекса Возняк, Павло Гобиль, Михайло Стецько, Василь Деркач; по $1: А. Іванюк, В. Прийма, М. Влох, М. Космина, П. Мак, Ф. Васильовський, В. Лучків, М. Ключенко, П. Вілий, П. Головатий, П. Чубатий, В. Матвій, О. Онишкевич, М. Мицик, В. Мельник, В. Галізів, І. Павлюк, М. Семків, М. Самиця, М. Федорів, О. Сорохман, О. Буркова, С. Коцелко, Я. Струтинський, С. Мартин. По $10 зложили: Укр. Нар. Союз Відд. 301, П. М. Дон; Михайло Вурбан $5; В. Зелінка $4; Михайло Горний на „Коляду" $2.50; по $1: на „Коляду" зложили: Стефан Василів, Богдан Заплітний (на листу ч. 11179).

ІНДІЯНА:

Геммонд: УККА, збірка „Коляда" $179.50 (+ $5 на транспорт колядників). З них на листу ч. 11171 зложили: Тоні Миленький $10; Микола Возняк $8; Параска Дмитрик $7; Теодор Вовчак 6; по $5: Іван Миленький, Стефан Пилипчак, Іван Юськів, Іван Куземка, Антоній Солан, Іван Солан, Михайло Прокопцьо, Стефан Марущак, Петро Солян, Сава Зварич, Дмитро Вілоцеркович, Михайло Залуцький; по $3: Іван Гафійчук, Михайло Урядко, Теодор Дзоба, Рудольф Лоренц, Іван Ласкевич, Василь Ванжула, Михайло Борлука; по $2: Андрій Горбяк, Петро Адамко, родина Марковач, Пантелеймон Васютик, Володимир Мандзій, Іван Маман, Іван Корпінець, Олекса Залуцький, Іван Криса; по $1: Чарлі Міцінський, Мері Моценські, Іван Кшановський, Володимир Гриб, Василь Кушнір, Василь Копиняк, Кость Шкіль, Андрій Касянчук. На листу ч. 11172 зложили: по $5: Теодор Дудчак, Іван Пелешенко, Захар Пелешенко, Пилип Пелешенко, Василь Шибайло; Теодор Грицак $4; по $3: Григорій Петрина, Михайло Білик; по $2: Іван Лущак, Микола Луців, Степан Васильовський, Василь Зайко, Анатолій Меух, Іван Максимчк.

Мішавака: Збірка на „Коляду" українським скитальцям $39.50 (переслав п. Михайло Пап), з них зложили: по $5: Олександер Чумаків, д-р Богдан Гнатюк; по $3: Іван Горінь, Василь Іваночко; Іван Петришин; по $2: Михайло Першин, Михайло Шкрумеляк, Петро Остапчук, Іван Присташ, Тома Томків; по $1: п. Загурський, Василь Ковалюк, Петро Півчук, Віктор Вербянський, Петро Поповчак, Сергій Погибко, Іван Садовий, Борис Шевченко, п. Іванко; Семен Коваль $1.50. Михайло Пап зложив на „Коляду $25 (переведених з невикористаного ашурансу).

КАЛІФОРНІЯ:

Лос Анджелес: Іван Басистий $10.

Н. КАРОЛАЙНА:

Ралей: Марта Процків на „Коляду" $5.

КЕНТОКИ:

Луїсвил: Збірка на „Коляду" $24.50 (зібрав і переслад д-р А. Цибрівський). З них на листу ч. 10703 зложили: по $5: А. Цибрівський, Е. Катеринюк, д-р В. Дрогоцький; по $3: Богдан Гурко, Ілько Цибрівський; Ед Боганек $2; по $1.50: Д. Пісецький, з Клівленду, Огайо.

КОЛОРАДО:

Денвер: Укр. Нар. Союз Відд. 226 $10.
Інґлвуд: Володимир Гром $5.

КОНЕКТИКАТ:

Гартфорд: Іван Дидин $5.
Ню Бритен, Н. Степанчак $2.
Ню Гейвен: М. Кухній $5; Наталя Мартинюк $3 („Коляда" для хорих дітей залишенців в Европі).

МЕРИЛЕНД:

Балтимор: УККА — збірка на „Коляду" $92.25. З них на листу ч. 11183 (Відд. „Самопомочі") зложили: по $5: Т. Чорній, п. Іванєвич; по $2: С. Л. Михайлишин, Емануїл Притула, Данило Пісецький, Степан Поліщук, Стефан Гуменюк, Володимир Венгер, Михайло Тимюк, Т. Процик, Панас Касіян, Василь Захарків, Йосиф Гоцуляк, Михайло Мариняк, Іван Федорчук, Нік Вархолик, Іван Г. . . (підпис нечіткий), Олекса Попик, Роман Більчак, Семен Поліщук, Іван Малко; по $1: Олег Сідлак, Іван Тремба, Василь Олексюк, Остап Садовий. На листу ч. 11184 (збір. Теодор Царик) зложили: по $2: Дмитро Царик, Анна Наваринська; по $1: Андрій Чорний, Михайло Сенюк, Петро М. . . (підпис нечіткий), решта дрібними. На листу ч. 11185 (збір. Володимир Романовський) зложили: по $5: Теофіль Попович, Володимир Романовський; Павло Калиновський $3; по $2: Борис Зелинський, Ан. Булавка, Анг. Талан, Анна Ящук. На листу ч. 11566 (збір. Василь Татчин) зложили: по $2: Володимир Стельмах, Антін Триска, Богдан Войтович; по $1: Семен Войтович, Дмитро Головей, Володимир Лукаш, Степан Івашко, Євген Снігура, Василь Татчин, Станислав Самолюк $5; „Матірний Союз Українок" $10 (пожертва спец. призначення.

Куртіс Бей: УККА — збірка на „Коляду" $43.75. З них на листу ч. 11186 зложили: по $5: Йосиф Біленький, Адам Ціздин, Михаїл Макаревич; по $3: Степан Серединський, Матвій Бугай; по $2: Михайло Хома, Богдан Козак, Михайло Гірняк, Степан Куриняк, Олекса Рибак, Стефан Шиманський; по $1: Іван Гричківський, Дем'ян Стельмах, Богдан Гудима, Богдан Гірняк, Ярослав Боднарук, Олександер Чикета, Ольга Дивнич, Антін Кучер, Петро Зазуляк, Филип Демчук, Володимир Блажко.

МЕСАЧЮЗЕТС:

Бостон: УККА — збірка „Коляда" $19. З них на листу ч. 11188 (збір. Іван Кецмур) зложили: Петро Попович $2; по $1: Іван Кецмур, Н.Н. (підпис нечіткий), Володимир Бачинський, Володимир Ганчар, Лев Височанський, Григорій Гриценко. На листу ч. 11189 (збір. Михаїл Кісіль) зложили: по $3: Микола Кісіль, Василь Музика; по $2: Микола Щербанович, Михайло Кісіль; Марія Щербанович $1;

МІНЕСОТА:

Міннеаполіс: Іван Пшеничний $16; Іванна Каликич $3.
Ст. Пол: УККА на „Коляду" $5. На листу ч. 11222 (збір. Іван Петрушак) зложили: Стефан Коцюба $2; по $1: І. Петрушак, П. Шойда, О. Петров.

МІШІГЕН:

Варрен: Петро Мотузіз $5.
Гемтремк: М. Миронюк $5.
Ґренд Репідз: Збірка на „Коляду" $17.50(зібрав і переслав Роман Верес). З них на листу ч. 11211 зложили: Василь Плетюк $5; по $3: Роман Верес, В. Соколовський, О. Медвідь, Галина Арська; по $2: Петро Зботасів, п. Гадзяцькі, П. Мицик, Стефан Радзіковський, Юрій Покровський, Н.Н., Олександер Бодашко; по $1: Л. Квартирук, Віктор Лисик, Яків Мельник, Л. Льода, І. Лисогір, Микола Саноцький, Неля Чиж, Микола Гринчишин, Яків Тарасенко, Дмитро Х. . . (підпис нечіткий), С. Білецький, О. Тилюк, Ярослав Богатик, А. Литвинчук, Петро Чепель, Ілля Фалендиш, решта дрібними.

Дітройт: „ОДУМ" Відд. у Дітройті зложив на „Коляду" $24.75; о. А. Лімонченко $5; Р. Щеснюк $1.

НЕБРАСКА:

Лінколн: По $10: П. Стехнович, В. Небесняк.

НЮ ДЖЕРЗІ:

Байон: Н.Н. для сиріт в Европі $5. (На додаток до попередньої пожертви $20 вже проголошеної у звіті за січень).

Джерзі Сіті: По $5: „Пласт" на листу ч. 11250, „Коляда", інж. тефан Островський, М. Гавелко.
Ірвінґтон: М. Кузишин $1.
Нюарк: Відд. „Самопомочи" $10; М. Меленка $5.

Пасейк: У. Н. Союз Відд. ч. 42 „Коляда" $10.52. З них на листу ч. 11527 (збір. Василь Марущак) зложили: Василь Марущак $2; по $1: Петро Ямняк, Йосиф Кашалаба, Володимир Новацький, Петро Головачук, Станислав Коваль, Петро Никифорчин, Франко Гурин, Андрій Ткачук; решта дрібними.

Трентон: „Матірний Союз Українок" — збірка на „Коляду" $27. З них на листу ч. 11719 (збір. Влександра Сенько) зложили: Іван Сенько $3; по $1: Борис Тарапець, Василь Панасенко, Юрій Салько, Н.Н. (підпис нечіткий), Павло Левченко, А. Кононенко, Іван Дудко. На листу ч. 11720 (збір. Г. Максимюк) зложили: по $2: Д. Кузик, Г. Максимюк, Вол. Яворський; по $1: Л. Качуровська, В. Захвалинська, А. Дерев'яненко, В. Сендзик, А. Самосій, М. Болтович, Галина Кальман, А. Сенько, О. Піддубна, В. Бондаренко, І. Панас. „ОДУМ" Відд. у Трентоні зложив на „Коляду" $20; Василь Пустовій $5.

Юніон Сіті: І. Кріпило $3.

НЮ ЙОРК:

Ню Йорк Сіті: „Самопоміч" — збірка на „Коляду" $349.50. З них на листу ч. 11511 (Відд. у Честер, Па.) зложили: Михаїл Острівський $5; по $2: С. Дашківський, Микола Бориславський; по $1: Константин Мельник; Осип Бандерський, Данило Паньків. На листу ч. 11634 (Відд. у Честер, Па. збір. Іван Рудницький) зложили: по $5: інж. Цюк, В. Кіт, Михайло Глова, Осип Саноцький, Іван Чопик, Михайло Рущак; Іван Шайд $4; по $3: В. Микита, О. Матківський, М. Єдинак, Ю. Діденко, Микола Гілевич, О. Венчак, Степан Микита, п. Мізюк; по $2: Вол. Александер, О. Назаревич, І. Стельмах, Н. Рубаш, В. Кандюк, Франц Вранчик, Богдан Стельмах, Василь Петрик, Павло Шабатура, Володимир Сич, Петро Візняк, Андрій Шупа; по $1: М. Бедрій, І. Ковальчук, В. Зубач, Я. Захарків, П. Віянський, І. Кулиняк, В. Корчинський, Ф. Грабовий, Микола Даців. На листу ч. 11635 (Відд. у Честер, Па.) зложили: по $3: І. Михайлів, В. Ватричук; по $1: Д. Кіт, Г. Маковський, І. Чабан, А. Гріщук. На листу числ. 11854 (Відділ у Честер, Па.) збір. І. Рудницький, зложили: по $5: А. Кобаса, Ф. Шасінський; І. Саврук $3; по $2: І. Рудницький, А. Коменданчук, В. Вацикевич, І. Пшеничняк, Д. Кучера, З. Страк, Г. Мельник, В. Рiзвутський, П. Трусь, Я. Синюра, К. Давид, В. Новак, П. Януш, М. Яцик, І. Василюк, В. Крамар, п. Березняк, А. Злутко, В. Волянський. по $1: М. Тимошук, Петро Гавриляк, Івван Волялник, А. Іваницький, С. Беро, Д. Сирока, В. Трач, К. Нодіс, О. Счеснюк, М. Грик, Ю. Комановський, Н.Н. (підпис нечіткий), В. Слонський, Д. Синько, С. Візняк, п. Кічула, М. Курич, Катруся Дацко. На листу ч. 11855 (Відд. у Честер, Па., збір. Атанас Кобрин) зложили: по $5: Атанас Кобрин, Роман Мельник, Роман Завицький, Зенон Михалевич; по $3: Андрій . . (підпис нечіткий); по $2: Микола Михалевський, Осип Кізюк, Ярослав Щербак, Євген Маршалок, О. Пучко, Дмитро Молодовець, Іван Козловський, Кость Воловняк, Дмитро Ярема, Софія Мельник, Іван Процишин, Мирон С. . . (підпис нечіткий); по $1: Роман Кізюк, Василь Біянський, Степан Каспер, Ол. Кобиринка, Дмитро Шершень, Осип С. . . (підпис нечіткий), Володимир Ленік, Дмитро Мінчак, Микола Ціхановський, Петро Мисак, Олекса Коротко, Петро Блажкевич. Відд. У Пассейк, Н. Дж., на листу ч. 11866 зложили: Михайло Пеленський $5; по $2: Іван Рудакевич, Павло Кобзар, Юрій Герман, Микола Савчин, Микола Гудзій, інж. Яр. Чипак; по $1: Б.Г... (підпис нечіткий), Антін Ваньо, Мих. Ганюшин, Анна Кос, О. Сороковський, Яр. Гадуняк, Стефан Покора, інж. Роман Свистун, І. Ничка, П. Гелемей, Теофіль Рудницький. (Від. у Трентоні, збір. Михайло Волинець) на листу ч. 11869 зложили: Дмитро Федорак $2.50; по $2: Лев Федорович, Михайло Мрачко; по $1: Євген Гец, Микола Нагірняк, Іван Бойцун, Михайло Пиль, Осип Гоянюк, Стефан Васильків, Михайло Волинець. На листу ч. 11871 (Відд. у Дітройті, Міш.) зложили: по $5: Богдан Макольондра, Івась Сливка, Степан Вілий, Володимир Рижій, Денис Несторович, Ярослав Филипів; по $3: Лев Мазак, Адам Савка, А. Галяженко, В. . . (підпис нечіткий), С. Юрків; по $2: Ярослав Івахів, Іван Добрянський, Любомир Вірстюк, Микола Климишин, В. Кривуцький, М. Сявавко. На листу ч. 11875 (Відд. у Ню Йорку) зложили: по $5: д-р В. М. Клюфас, Іван Врублевський. Укр. Золотий Хрест, збірка „Коляда" $193. з них зложили: Відд. ч. 14 у Дітройті на листу ч. 11103 $150 (імена жертводавців не подано). На листу ч. 11106 (Відд. ч. 9 в Алентавн, Па.), збір. Ольга Гелетканич) зложили: по $2: Василь Собловий, Василь Огородник, Н. Н. (підпис нечіткий; по $1: Ольга Гелетканич, Василь Безецький, Петро Безецький, Стефан Петровський, Микола Боцко, Лука Мазур, Марія Кулик, Ґеновефа Наваринська, Олена Карпяк, Василь Романишин, п. Печений, Михайло Качмар, Марія Романишин, Н.Н. (піддпис нечіткий), Т. С... (підпис нечіткий), Іван. . . (підпис нечіткий), Андрій Щепанський, Іван Вус, Яків Зінченко, Іван Дзіковський, Іван Панчак, Михайло Юречко, М. Баранчик, Теодор Чубенко, Стефанія Голич, Осипа Гелетканич, Оксана Лукницька. С.У.А. Відд. ч. 3 „Жіноча Поміч" зложив $35, з них на „Коляду $25, а $10 членська вкладка. (Збіркова Листа ч. 11563). С.У.А. Відд. ч. 1 $10. По $5: У. Н. Союз Відд. ч. 46 „Коляда" на листу ч 11529. (Збір. Іван Сквіртнянський); з них зложили: по $2: Володимир Кручовий, Степан Матчак; Іван Сквіртнянський $1. Ще по $5: Іван Керницький, Катерина Пелешок, Микола Білан, Микола Масюкевич; Михайло Качарай $3; Іван Ручка $1.

Амстердам: Олена Приймак-Кравс з рідною зложила $12, замісць квітів на могилу племінниці, бл. п. Александри Кривчун-Двораківської.

Асторія: Григорій Двигайло $5.
Бронкс:* С.У.А. Відділ ч 8 $10.

Бруклин: У. Н. Союзу, Відд. ч. 293 „Коляда" $17.50, з них на листу ч. 10375 (збір. Марія Демидчук), зложили: по $4: А. Куриш, І. Хромишин; по $2: І. Ластовецький, Д. Ласевич; по $1: Василь Мизак, Олена Пирожинська, А. Данильчук, К. Ґалик, М. Славинський; Л. Дибак $0.50. Андрій Айріх $ 10; Михайло Мороз — на „Коляду" $2.

Йонкерс: Координаційний Комітет Українських Органіацій на допомогу скитальцям зложив $25. Американський Український Клюб в Йонкерс Ф25.

Рачестер: Збір. Іван Сверида $43. Зложили: по $2: Караїм Теодор, Папа Александер; Сверида Іван $1:50; по $1: Штефа Іван, Гавриляк Володимир, Іванців Василь, Вурлака Юра, Олексин Тео., Олексин Ів. Дубомяк. Т-во Укр. Інженерів в Авик Вас., Захарків Ол., Магомет Никола, Куций Олександер, Лопатка Гнат, Спринський Василь, Батрак Віллям, Заблоцький Іван, Снізенко Іван, Феся Микола, Макашів Володимир, Ктумій Семен, Вілецький Павло, Орищук Александер, Петрів Іван, Велитович Василь, Кучмій Микола, Люпуляк Ізидор, Ляскович Юліян, Кравець Іван, Плюта Андрій, Плюта Петро, Куций Іван, Моріс Світ Шап, Гривнак Майк, Парута Петро, Сук Осип, Швець Володимир, Хома Богдан, Скорохода Максим, Благий Мирослав, Торіянський Юрій; Олексин Іван 50 ц.

Збір. Богдан Хомяк $18. Зложили: по $2: о. Городецький Степан, Хомяк Богдан, Онуфрик Софія; по $1: Павлічко Роман, Зубрицька Дарія, Павлічко Ірина, Зелез Ярослава, д-р Жовнірович, Успенська Галина, Мазурчак Нестор, мґр. Шуль Ярослав, Овад Стефанія, Костюк Роман, Сінка Володимир, Манец Джан.

Збір. Володимир Колцьо $13. Зложили: по $2: Крижанівський Мих., Колцьо Володимир, Лопатка Гнат; по $1: д-р Мотика Волод., Малинівський Мих., Висоцький Дмитро, д-р Калітан, Гафткович, Грабар Олександер, Мурин Іван.

Рачестер: По $8: Дмитро, Остап і Тарас Ерстенюки, (з цього кожний зложив по $3 на „Коляду"). по $5: зложили: Михайло Куцин, Антон Темченко, Ярослав Погорецький; Василь Спільник $1.

Сиракюз: Укр. Золотий Хрест Відд. ч. 52 „Коляда" $33.50, з них на листу ч. 11115 зложили: Анастазія Бондар $2; по $1: Михайлина Величко, Татяна Заліські, Маґдалина Дзецюх, Петрунька Гиндрий, Текля Калинюк, Марія Кравець, Вікторія М. . . (підпис нечіткий), Анна Танасишин, Розалія Поколюк, Анастазія Гальчин, Іва Гучко, Анна Гучко, Анна Корнютяк, Текля Шкляренко, Анастазія Ґолдич, Марія А. . . (підпис нечіткий), Палагія Трипилюк, Елфріда Ревюк, Марія Гендрей, Параскевія Морин, Марія Кіцак, Анна Пігуляк, Анастазія Шмикалюк, Юлія Циґан, Олена Морозяк, Анастазія Фішер, Анна Костишин, Ірена Фередович, Анна Ваґа, Анастазія Лаба, Марія Матляк; Марія Павліна $0.50 УККА — збірка „Коляда" $21, з них на листу ч. 11319 (збір. Мирон Кузьма) зложили: по $3: „Дочки України — Католички", Мирон Кузма; по $2: д-р Іван Завадикут, Василь Жмур; по $1: Микола Павлів, Теодор Луцишин, Микола Проскуренко, Микола Ґоуток, Василь Равлінко, проф. Заяць, Микола Клюсик, Анна Костів, В. Смаґа, Лев Чумак, Ю. Війтович; Стефан Осадчий $5.

ОГАЙО:

Клівленд: ОДУМ зложив на „Коляду" $20; по $10: У. Н. Союз Відд. ч. 240, Василь Мудрак, Григорій Перепічка; І. Коровицький $5.
Лорейн: УККА $10.

ПЕНСИЛВЕНІЯ:

Филаделфія: ОбВУА на інвалідів $1.500. ОДУМ — збірка „Коляда" $39, з них на листу ч. 11013 (збір. Надія Терещенко) зложили: п. Свистун $5; Ресторан „Оаза" $3; по $2: В. Коцюбінський, п-ні Алфавицька, Іван Лось, п. Антипенко, п. Ганін, п. Скороход, п. Гош, п-во Пазуняк, проф. Чередарчук, Іван Лютий, п-ні Острукова, Петро Гурський; по $1: п. Зінченко, Микола Вульба, п. Корнилієв, п. Віляєв, п. Кушнір, п. Олексишин, Н.Н. (підчив нечіткий). Інж. Іван Черник — збірка на „Коляду" $38.60, з них на листу ч. 11021 (збір. інж. І. Черник) зложили: по $5: Іван і Дарія Черник, Оксана Артимишин, Ю. Артимишин; Люба Ставнича $2. На листу ч. 11022 (збір. Іванна Бовцайло) зложили: Іван Сиротюк $3; по $2: Н.Н. (підпис нечіткий), інж. Орест Мартинович, Зенон Чайковський; по $1: Іванна Бовцайло, С. Замочнюк, А. Гросман, п-ні Гейзер, Ілько. . . (підпис нечіткий), родина Ковальчуків, Ярослав Росола, Іван Войнарович, решта дрібними. Укр. Амер Горож. Клюб на Франкфорді, „Коляда" $14, з них на листу ч. 11003 (збір. Іван Харамбура) зложили: Укр. Амер. Клюб $5; Іван Харамбура $2; по $1: Ілько Сирота, Іван Михалечко, Дм. Гуриш, Теодор Боднарський, Марко Мицишин, Андрій Дулюк, Дм. Громіак. Т-во Укр. Інженерів в Америці, „Коляда" $12, з них на листу ч. 11023 ,збір. Володимир Качор), зложили: В. Качор $5; п. Москвяк $2; по $1: Е. Филипович, Іван Левицький, Д. Кульчицький, О. Лошньовська, родина Возняк. По $10: Теодор Лисенко, Іван Банах (з них $5 — замісць квітів на могилу бл. п. Миколи Бурака). Сергій Кожухар — збірка на „коляду" $8, з них на листу ч. 11030 зложили: Сергій Кожухар $5; по $1: Макар Іона, Д. . . (підпис нечіткий), Н.Н. (підпис нечіткий). По $5: Мирослав Субтельний, Олександер Левицький, Павло Ольховецький, Михайло Нагірняк, інж. І. Черник, Сергій Кожухар, Стефанія Марков, Федір Корсунь, Іван Орлів. $2 зложив на „Коляду" Андрій Дітківський; по $1: Микола Гаврилюк, Іван Скіра.

Бервик: Іван Себрик $5.

Скрентон: Укр. Роб. Союз Відд. ч. 206 ім. І. Франка „Коляда" $13, з них на листу ч. 11907 (збір. Іван Голик), зложили: В. Н. Дутчак, (голова Відд. 206) $5; Іван Голик $2; по $1: Федір Андриішин, Анастазія Еній, Омелян Еній, Стефан Тутка, Стефан Меґіш, Роман Корман.

Честер: Петро Гладаш $15; Микола Максимик на „Коляду" $2.

ДОДАТКИ Й ПОПРАВКИ

до звіту з пожертв за лютий 1956 року

МІШІГЕН:

Понтіяк: Теодор і Олена Марущак зложили на „Коляду" $5 (*помилково подано — Матущак — в стейті Огайо*).

Флінт: Микита Драґанчук зложив на „Коляду" $2 (збірка переведена Укр. Нар. Домом, збір. Степан Кравс, листа ч. 11207).

НЮ ДЖЕРЗІ:

Елизабет: Поіменовий список жертводавців на „Коляду", переслану Центр. Комітетом Укр. Організацій (див. звіт за лютий 1956 р. — загальна сума $628.50. На листу ч. 11244 (збір. Іван Іваник) зложили $114. Колядники: І. Іваник, І. Кобасовський, П. Штаболюк, П. Якимович, Т. Стець, В. Салобай. З них: Стефан Недличенко $10; по $5: Іван Іваник, Миколай Кеченюк, Володимир Феднин, Михайло Гринишак, Михайло Іванців, п. Гаврищук, Іван Стасюк; по $3: Іван Кириченко, Петро Кулицяк, Мері Черко, Гнат Хоркавців, Микола Тарасенко, І. Мудрий, Іван Назаренко; по $2: п-ні Могила, подружжя Кобасовські, Семен Каша, Марія Ільків, Іван Коритко, Никола Луців, Петро Штабалюк, Анна Бабій, Петро Якимович, Михайло Юрченко, Павло Робошевський, п. Ваґнер, М. Безкоровайний, Роман Яськів, М. Качмар, Іван Качмар, Богдан Березюк, Михайло Гнатчак; по $1: Микола Горинь, Іван Мазун, Михайло Федірко, М. Кухта, Семен Олекса, Іван Федірко, Василь Касіненко, Марія Лескевич, Юрій Захарик, В. М. . . Ф. . . (підпис нечіткий), Панько Ровинський, Н. . . О. . . (підпис нечіткий). На листу ч. 11245 зложили $53. (Збір. Осип Козак, колядники: О. Козак, І. Пилат, С. Каша). З них: по $5: Михайло Суховський, Андрій Полевчак, Іван Левчук, Іван Кіценюк, Андрій Смит; Ева Нешимко $3; по $2: Богдан Солда, Юрій Сенчій, Дмитро Керничний, Мирон Пінковський, Едвард Юхневицький, Степан Стефура; по $1: Іван Фецула, Василь Герила, Марія Налепа, Михаїл Гуменюк, Василь Пованда, Ст. Рудницький, Анна Рукавська, Михайло Рой, Юрій Гацук, Михайло Сосницький, Теодор Процак, Марія Луняк, Михайло Цимбалюк. На листу ч. 11246 зложили $34. (Колядники: Володимир Квас, Микола Пагулич). З них: Володимир Квас $5; по $3: Михайло Васьків, Михайло Г. . . (підпис нечіткий), Михайло Гнатьо, Орест Загайкевич, Володимир Загайкевич, Мирослав Мельничук, Едвард. . . (підпис нечіткий). По $2: Даміян Кордуба, Варвара Креховецька, Іван Стеренчак; по $1: Василь Сенишин, Микола Крохмальний. На листу ч. 11247 зложили $79. (Колядники: Василь Солтівський, Іван Полянський, Євген Волуйчик, Лев Гусак). З них: $15: Центтральний Комітет Українських Організацій в Елизабет; по $5: Василь Солтівський, Іван Солтівський, П. Український, Семен Яцків, Осип Козак, Іван Пилат, С. Попадюк; по $3: Василь Біловус, Андрій Тицьо, д-р Микола Шлемкевич, Лев Гусак; по $2: Євген Волуйчик, Д. Коваль, Стефан Пограничний, Пилип Шпирук, Юлія Полянська, Омелян Сушків, Іван Полянський; по $1: Н.Н. (підпис нечіткий), Стефа Ярош, Агафія Полянська, На листу ч. 11248 зложили $137. (Колядники: Михайло Хитра, Павло Гила, Михайло Яблонський, Василь Думич, Василь Савицький, Микола Купчак, Володимир Макара, Степан Богач). З них: по $5: Тома Чечель, Василь Думич, Павло Дочич, Юрій Бабяк, Ярослав Заремба, Теодор Федун, Теодор Юрчак; по $4: Василь Михалик, Богдан Голда; по $3: Василь Палуга, Павло Гила, Михайло Хитра, Василь Савіцький, Ярослав Митрофанюк, Василь Гнатюк; по $2: Микола Бинарчук, Володимир Макара, Стефан Гринда, Михайло Кобрин, Стефан Махмет, Володимир Яворський, Володимир Дучемінський, Михайло Яблонський, Микола Купчак, Теодор Стець, Іван Муха, Корнель Колодій, Михайло Маркович, Юрій Пілат, Павло Боднаренко, Стефан Богач, д-р С. Федун, Параскевія Маґдич, Василь Порояк, Марія Герета, Іван Попінко, М. . . К. . . (підпис нечіткий), Михайло Кобран мол., Петро Кардаш; по $1: Матвій Мандзяк, Йосиф Вальчик, Василь Головінський, Василь Гіль, Франко Яворський, Роман Согор, Артем, Дочич, Т. Олійник, Іван Олійник, Евдокія Галинович, Юлія Стромецька, Мирослав Маркович, Теодор Дедух, Володимир Кравець, Юрій Шевчук, Антін Маркович, Теодор Рабець, Анна Палевець, Лев Бойко, Михайло Стефура, Стефан Циктор, Марія Страут, Микола Монічак, Іван Куцинда, Іван Федоренко, М. Волошинович, Іван Малик, Еміль Мамінчак. На листу ч. 11516 зложили $22. (Колядники: Пінковський Мирон, Михайло Ґинда, Теодор Федаш — Відд. „Самопомочі" в Елизабет). З них зложили: Роман Левицький $5; по $2: Михайло Кравець, Михайло Бек, Василь Каро, Франко Ганімак, Іван Качурак, Марія Ґубік; по $1: Франко Федаш, Дмитро Гавраняк, Майк Напованець, Мартин Делич, Стефан Суддя. На листу ч. 11517 зложили $131. (Колядники: Роман Слободян, Данило Слободян, Іван Левчук, Осип Козак, Микола Кіценюк). З них: $15 Роман Слободян; по $10: Михайло Кройц, Іван Суничний, Володимир Бойчук; по 5: Данило Слободян, Йосиф Бальницький, Андрій Федічка, Матвій Осада, Микита Гульник, Панас Кемпа, Еміль Кемпа, Грогорій Закорчемний, Петро Ізюк, Семен Пілат, Йосиф Снігур; по $3: Стефан Генеґа, Дмитро Щерба, Іван Точак, Василь Кардаш, Микола Полевчак, Стефан Каша, Петро Пілат; по $2: Йосиф Іськів, Наталя Вольська, Агафія Гандович, Тома Шепко, Іван Боднар. На листу ч. 11860 зложили $58.50, (Колядники: Іван Гриб, Осип Майко, Лев Зварич). З них: по $5: Іван Вогатюк, Іван Гриб, Петро Дяк; по $3: Осип Майко, Михайло Федецький; по $2: Петро Вайда, Микола Бойко, Андрій Пирожек, Анна Юрґелевич, Андрій Кунка, Іван Шийка, Стела Захарчук, Іван Свідляр, Андрій Войтович, Іван Голей, Іван Франкевич, Франко Шарий; Михайло Качор $1.50; по $1: Михайло Хомяк, Тарас Когут, Лев Зварич, Н. і В. Довжицькі, Т. Писарський, Т. Манявський, Семен Карпа, Іван Захарасевич, Волтер Висоцький, Марія Шара, Роман Мілянович, Михайло Нагірняк.

* Бронкс: Станислава Гурин переслала $42.25, які зібрано на поминках бл. п. Марії Осадчук. Збірка має спеціяльне призначення.

УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ І ОКОЛИЦІ ПІДГОТОВЛЯЮТЬСЯ ДО УЧАСТИ В ДНІ ЛЬОЯЛЬНОСТИ

Ню Йорк. — Щорічним звичаєм, що став уже традиційним у житті великої громади міста Ню Йорку, Комітет Об'єднаних Американсько-Українських Організацій міста Ню Йорку, як Відділ Українського Конґресового Комітету Америки, при співучасти Українсько-Американських Ветеранів в рямках загального американського комітету підготовляється до відзначення Дня Льояльности, який цього року відбудеться в суботу 28 квітня 1956 р. о годині 2-ій пополудні по 5-ій евені від 95-тої до 63-тої вулиці в Ню Йорку.

Цими щорічними маніфестаціями, та масовою і зорганізованою участю в поході наша громада виявить перед високими американськими репрезентантами нашу подяку новоприбраній Батьківщині Америці, а з другого боку запротестує проти московського комунізму, як гнобителя України, та інших поневолених народів, який своєю новою тактикою співіснування хоче приспати чуйність вільного світу.

Для переведення Паради вибрано на Квартальних Зборах 7 квітня 1956 окремий Комітет під проводом д-ра Василя Вишиваного — організаційного референта Об'єднаного Комітету. Відбуто вже два засідання, вибрано Управу і Маршаліз. Головним маршалом обрано сотника Володимира Бакада, а його асистентом Гната Марчака, який на місці збірки при 96-ій вулиці дасть всі відповідні інформації.

Похід буде очолювати група малих дітей в українських народних строях. Грають три оркестри, в тому сумівська оркестра „Сурма" із Джерзі Сити.

До участи зголосились: Парафіяльна Школа св. Юра, Пласт, СУМА, Відділи Червоного і Золотого Хреста, Ветерани в своїх одностроях, Відділи Союзу Українок в народних строях, та багато інших Організацій з міста Ню Йорку й околиці зі своїми прапорами і транспарентами.

Для придбання фінансів, Організації повинні складати в Комітеті відповідні пожертви на покриття видатків, зв'язаних з урядженням Паради Льояльности.

Порядок всіх груп, складених з організацій, буде поданий в українській пресі.

Докладніші інформації для організацій подано в обіжнику, який розіслано Організаціям.

Ближчих інформацій уділяє канцелярія Об'єднаного Комітету в Українському Народному Домі, 140-142 друга евеня в Ню Йорку кожного дня від години 6-тої до години 8-мої вечором.

„УСІ НА ПАРАДУ ЛЬОЯЛЬНОСТИ"

Цьогорічна Парада Льояльности, під час якої вірні громадяни Америки демонструють свою відданість своїй Батьківщині в протилежності до т. зв. першотравневих збіговиц комуністичних поплентачів, відбудеться цього року в суботу 28 квітня 1956 р. о годині 2-ій пополудні по 5-ій евені від 95-тої до 63-тої вулиці в Ню Йорку. Збірка української групи на 96-ій вулиці коло 5-тої евені. Похід української групи відбудеться в такому порядку:

I.

ЧОЛОВА ГРУПА

1. Маршал української групи.
2. Транспарент „Американські українці".
3. Діти в народних строях.
4. Прапори.
5. Духовенство.
6. Представники Українського Конґресового Комітету Америки.
7. Представники Центральних Організацій.
8. Представники Наукових Установ.
9. Представники Відділів УККА з інших місцевостей.

II.

ВЕТЕРАНИ:

1. Ветерани в одностролх.
2. Ветерани в цивільних убраннях.
3. Відділ Американського Червоного Хреста.
4. Відділи Самостійного Золотого Хреста.

III.

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ:

1. Союз Українок Америки в народних строях.
2. Хор „Боян" в одностроях.
3. Жіночі Організації в цивільних убраннях.

IV.

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ:

1. Шкільна молодь в одностроях.
2. Церковні Організації.
3. Парохіяни.

V.

МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ:

1. Пласт в одностроях.
2. СУМА в одностроях.
3. Молодечі Організації в цивільних убраннях.

VI.

ЗАПОМОГОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ:

1. Відділи Українського Народного Союзу.
2. Відділи Провидіння.
3. Відділи Української Народної Помочі.
4. Відділи Українського Робітничого Союзу.

VII.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА:

1. Шкільна молодь.
2. Церковні Організації.
3. Парохіяни.

VIII.

УКРАЇНСЬКА АВТОКЕФАЛЬНА ЦЕРКВА:

1. Шкільна молодь.
2. Церковні Організації.
3. Парохіяни.

IX.

1. Політичні Організації.
2. Культурно-освітні Організації.
3. Харитативно - допомогові Організації.
4. Професійні Організації.

В часі походу просимо придержуватись вказівок впорядчиків.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Ню Йорк, Н. Й.

Комітет села Дев'ятники жертвував 300 долярів на народні цілі

Поміж двома світовими війнами зав'язався був в Ню Йорку Комітет допомоги будові народнього дому в селі Дев'ятники, Бібрецького повіту. Комітет вислав був до краю ще перед вибухом другої світової війни 500 долярів та провадив дальшу збірку серед односельчан. Дальша збірка дала 300 долярів, які лежали кільканадцять років на щадничій книжечці, бо не було можливости переслати ці гроші згідно з первісним призначенням. Як виявилося, що такої можливости й далі нема, Комітет вирішив, що годі тримати гроші на конті та призначив розділити їх по половині, а то 150 долярів на Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку і 150 долярів на будову парохіяльної школи св. Юра в Ню Йорку. Рішення Комітету виконано в перших днях квітня 1956. Членами Комітету були: Петро Сокальчук, голова, Іван Крочак, секретар, Василь Крочак, касир, Петро Кутніцкий, контрольор.

Д. Ф.

Ню Гейвен, Конн.

Засновано Відділ СУА.

Українська Громада міста Ню Гейвену, Конн., відзначається великою активністю. Доказом цього багато товариств і інституцій, як Рідна Школа, Відд. УККК, Пласт, Студ. Громада, М. І., ОЧУС та інші. Та не було досі чисто жіночої організації.

Тому з великим вдоволенням прийняло наше громадянство вістку про створення в Ню Гейвені Відділу СУА. 4 березня ц. р. відбулися в Нар. Домі основуючі збори Відд. СУА в присутності понад 50 осіб. Збори відкрила М. Гижа молитвою та щиро заохочувала все жіноцтво на терені Ню Гейвену до порозуміння і співпраці. Після вибору Президії в особі п. Данилович (голова), п. Гіни (анг. секр.) і п. Миколаєвич (укр. секр.) слідував реферат п. О. Томоруґ про СУА в ЗДА. Прелеґентка подала Відділу СУА плян праці в Ню Гейвені. В цьому пляні узглянено такі пункти:

1. Опіка над дітьми тут і на скитальщині.
2. Праця в громаді. Наша співпраця з українськими церквами.
3. Праця для визволення України
4. Співпраця з америк. організаціями.

П. Снігурович прочитала Статут СУА і пізніше обрано членів Управи, до якої ввійшли: Н. Микетей — голова, О. Гіна — містоголова, Н. Цибрівська — рекорд. секр., О. Шигол — фін. секр., Е. Добчанська — скарбничка, Р. Ясеницька — організ. референтка, М. Гижа — культ.-освітна, П. Витвицька — народ. мистецтва, З. Данко — суспільної опіки, М. Кравец — господарська, д-р О. Томоруґ — преса. До Управи вибрано ще п. Шумило, М. Маркову і п. Гузар. До Контрольної Комісії ввійшли: М. Данилович — голова, Н. Мартинюкова і М. Рудницька.

Новообрана голова Н. Микетей подякувала присутнім за вибір і довір'я і обіцяла сповняти якнайкраще свої обов'язки. Зазначила також, що Штутґарської школи в Німеччині, яку мала під своєю опікою бувша Жін. Громада, Відділ СУА не опустить і перебере над нею свій патронат.

Спільною молитвою закінчено збори, і майже всі присутні вписалися в члени СУА.

Пресова референтка,
66 Відділу СУА.

Бофало, Н. Й.

Виступ українського хору „Боян"

В рямках імпрез тут. Міжнароднього інституту виступив у понеділок, дня 9-го квітня, в залі Музею Мистецтв мішаний хор „Боян" зі своєю програмою. Цей хор, це найстарший церковний хор, який існує вже 37 років при церкві св. Івана Хрестителя в Бофало - Блек - Рак. Співають у ньому хористи з давньої іміґрації, а радше їх діти, а поповнений тепер новоприбулими. Хор має добрий голосовий матеріял, голоси зрівноважені, співають чисто і певно та ідуть послідовно за рукою диригента. Можна вичути, що хористи ставляться до праці в хорі поважно і люблять співати. Немала в цьому заслуга диригента пана І. Грицковяна, який вже довші роки працює з цим хором і ця праця дає мистецькі осяги.

Хор виконав на цьому виступі чотири церковні пісні: Христос воскрес (дві композиції), Плотію уснув з баритоновим сольом п. М. Ставничого і Слава во вишніх Богу. В другій частині відспівав хор три народні пісні: Уже літ зо двісті, Реве та стогне (з солями пані А. Гузій і п. В. Палюха), та Сивий сокіл. На жаль у друкованих програмках не подано авторів цих пісень, а при народніх піснях композиторів, які їх опрацювали для хору. Хористки були зодягнені в народню ношу, яка давала гарний зоровий ефект. Шкода, що і хористи не мали хоча б вишиваних сорочок, бо тоді цілість хору творила б гармонійну картину.

Короткі інформації про Україну і її народню музику дала заповідачка Інтер. Інституту, вона також пояснювала поодинокі точки програми. Міжнародня публіка, зібрана на цій імпрезі, зацікавлено прислухувалася до продукцій хору.

О. З.

З Українського Музичного Інституту

Новозаснований відділ УМІ в Бофало закінчив перше півріччя іспитами — дня 27 лютого та пописом, що відбувся дня 4-го березня в галі церкви св. Николая при вул. Філлморе.

Іспитами проводив делеґат Централі УМІ, дир. Р. Савицький. По іспитах відбув дир. Савицький коротку конференцію з батьками учнів, при чому звертав увагу батьків на великі користі, які випливають із співпраці батьків із учителями, та створюють дітям дома сприятливі умови для науки музики (заохота до науки, евентуальна поміч в науці, допильнування щоденних вправ дитини). Також запроєктував створення Батьківського Комітету.

Того ж самого дня, в год. 7-ій веч., в галі церкви св. Николая виголосив дир. Савицький незвичайно цікаву доповідь для ширшого кола нашого громадянства. В доповіді на тему музичного виховання молоді в загальному і нашої, української молоді на еміґрації зокрема, прелеґент звернув увагу приявних на благородний вплив музики на душу молодої людини, зокрема в теперішньому часі, коли то всевладно пануючий матеріялізм загрожує душам наших дітей. В дальшому почули приявні про те, яке важливе виховне значення, в національному аспекті має навчання музики в наших українських музичних школах. В першу чергу, наша молодь має змогу запізнатися із одною з найважливіших ділянок нашої культури, — з нашою музикою, а цього не можемо собі легковажити тут, на еміґрації, де наші діти, відірвані від батьківщини, виростають в оточенні тутешньої культури, а своєї майже не знають. Наука музики в українській муз. школі, це ще одна нагода для наших дітей (крім курсів українознавства і науки релігії) годину-дві в тижні перебути в свойому рідному, культурному оточенні і слухати викладу в своїй рідній мові. Прелеґент познайомив приявних із структурою УМІ та з вислідами праці і великими успіхами школи, впродовж такого короткого часу її існування.

На пописі грали учні кляси фортепіяну учителів: проф. В. Безкоровайного, пані Т. Депутат і управительки УМІ Г. Лагодинської - Залеської. Молоді адепти музичного мистецтва виказали солідну підготовку так у техніці гри, як і інтерпретації творів. На половину виконуваної програми складалися твори української фортепіянової музики (Барвінський, Безкоровайний, Беркович, Нижанківський, Соневицький). Коли взяти під увагу, що майже всі з учнів грали по чотири — п'ять творів (виступали по два рази, в першій і в другій частині програми), належиться їм окреме признання за пам'ятеве опанування такого великого репертуару. Легка трема у деяких, оправдана першим публічним виступом, не перешкодила жадному з учнів вив'язатися добре зі свойого завдання. А. Мосійчук, О. Осадца, С. Осадца, Р. Породко і У. Тисовська, мають дані, щоб при наполегливій праці в майбутньому стати добрими піяністами.

Український Музичний Інститут користується приміщенням і фортепіяном Парохіяльної Школи при церкві св. Николая, завдяки Впр. о. Деканові Стеранці, який відступив безплатно для користування УМІ вище згадане приміщення, а церковну галю для музичних пописів.

Г. Л.

БОРОТЬБА ЗА МИР НА СЕРЕДНЬОМУ СХОДІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Націй. В першому випадку — неминуче прийшло б до війни, яка з черги викликала б або військову інтервенцію трьох західніх великодержав на основі тридержавної декларації з 25 травня 1950 року, або військової допомоги тій стороні, яку Захід визнав би за жертву аґресії. У випадку ж совєтського рішення не перетягати струни на Середньому Сході зактуалізувалась би минулорічна пропозиція З'єдинених Держав: довести до мирового договору між Ізраїлем і його арабськими сусідами на базі трьох основних пунктів: 1) визнання державности Ізраїлю, 2) встановлення його остаточних державних кордонів і 3) розв'язання проблеми 900.000 арабських утікачів частинним переселенням чи поселенням і частинним відшкодуванням за втрачений масток на терені нинішнього Ізраїлю. Якщо СССР ішов би льояльно разом із трьома іншими великодержавами в їхньому мировому натиску як на Ізраїль, так і на арабські держави, то цей моральний натиск з можливими далекосяжними практичними наслідками був би такий могутній, що проти нього не могли б встоятися й найсильніші амбіції диктаторів типу Гамаля Абдель Нассера, і мусіло б прийти прохолодження розпаленої демагогії, яка тепер святкує тріюмф на Середньому Сході.

Ясно, що трудно повірити в добру волю і можливість льояльної співпраці Совєтів з іншими державами щодо встановлення дійсного і справедливого миру в будь-якій частині світу. Навіть тоді, коли Москва злякалася б великої війни і хотіла оминути її, вона не відмовиться від того проникання на Схід, що було відоме ще за царських часів як боротьба за опанування Дарданельських проток, вона завжди киринитиме й завжди гратиме подвійну і нельояльну гру, бо її, так би мовити, генеральною політичною лінією є і мусить бути — робити клопіт західнім державам. Це для Москви „закон", коли така справа, як арабсько-ізраїльський конфлікт, ускладнює і внутрішні відносини в усіх трьох західніх державах: шкодить Франції в Північній Африці, шкодить Англії на Кипрі та в африканських посілостях і бере ЗДА у два вогні — сильної на внутрішньому терені жидівської національної групи та сильного на терені ОН мусульманського бльоку. І тому боротьба за мир на Середньому Сході така складна справа. Можна сумніватися, що Даґ Гаммершилд закінчить свою місію на Середньому Сході впродовж найближчих двох тижнів і вернеться до Ню Йорку в першому тижні травня з готовою програмою миру. Невідомо теж, до чого він договориться в Ізраїлі і в Єгипті, поки остаточно виїде звідтіль. Таємна дипломатія, яку він стосує, із оприлюднюванням тільки час від часу фрагментів своєї акції, не дозволяє робити вже тепер висновків про успіх-чи-невдачу його місії. Але можна грубо сумніватись, чи швидко прийде дійсне замирення на терені, що його не вдалося замирити впродовж 7-ми років, так само, як не було досі ні одного оптимістичного голосу в поважній англомовній пресі, що розмови Ідена з Хрущовим і Булганіним в Лондоні на тему Середнього Сходу матимуть дійсну позитивну і тривку вартість.

НОВЕ ВИДАННЯ! ...„В ОДВІЧНІЙ БОРОТЬБІ"

Збірка нарисів і оповідань.

ЦІНА $2.00

Замовляти:

"SVOBODA"

P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співвласниками 17-ти мільйонового майна організації!

Попирайте підприємства, що оголошуються в „Свободі".

ПРИЙМАЄТЬСЯ ОГОЛОШЕННЯ

Святочних побажань в „Свободі"

Адміністрація „Свободи" повідомляє, що йдучи на зустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного великодного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань. Ціна оголошення залишається така сама, як і в попередніх роках: 2 долари за 5 рядків, та більше відповідно до величини оголошення, а саме: 1 цаль через одну шпальту $2.00, 1 цаль через 2 шпальти $3.50, 2 цалі через 2 шпальти $6.00, 3 цалі через 2 шпальти $10.00, 4 цалі через 2 шпальти $15.00, 5 цалів через 2 шпальти $18.00, 6 цалів через 2 шпальти $22.00. Треба сподіватися, що загал нашого громадянства використає цю нагоду, щоби передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям і знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „Свободи" та відповідний зміст збільшеного святочного числа надають таким побажанням окремої вартости і значення. Зголошення святочних побажань, разом з грошевою оплатою, можна надсилати найпізніше до 28-го квітня ц. р.

Спорт

УСТ „ЧЕРНИК" — КОЛІНК РОКЕТ 6:1 (4:0)

Дітройт. — Змагання коп. м'яча за чашу Стейту Мішіген в півфіналі в неділю 8 квітня легко виграв в свою користь „Черник", не зважаючи на те, що виступив в резервовому складі. Цього самого дня прийшлось деяким змагунам „Черника" змагатись в сімковому міжнаціональному турнірі. Ворота здобули: В. Кахній 3, Король 1, Кучабський Ю. 1, Шалаута 1.

УСТ „ЧЕРНИК" — ЛІДЖИН РЕНДЖЕРС 4:3 (1:1)

На закінчення першої рунди сімкового міжнаціонального турніру в закритій залі „Черник" переміг канадійську сімку та зайняв перше місце в табелі перед Баварією - Дітройт. Стрільцем усіх воріт був Р. Кахній, який являється найкращим грачем „Черника". Ці змагання „Черник" заграв дуже жертвенно з певною дозою щастя. На вирізнення за добру гру заслуговують Р. Кахній в нападі, Т. Дудук на обороні і Ст. Кучабський на воротах.

Стан табелі:

	гор	точок	воріт
УСТ „Черник"	5	7:3	21:22
Баварія	5	7:3	20:14
Кабото	5	5:5	26:21
Вайт Ігелс	5	5:5	23:25
Ліджин Ренджерс	5	3:7	19:23
Теутонія	5	3:7	15:18

Склад „Черника": Ст. Кучабський, Л. Присяжнюк, Т. Дудун, Ю. Кучабський, Р. Кахній, І. Чипчар, Кахній В., Сливка, Посмітюх.

В. Д.

„ТРИЗУБ" — ДЖЕРМЕН ҐАНҐЕРІЯНС 1:0

Дня 1 квітня ц. р. на грищі Лайтгавз, футбольна дружина филаделфійського „Тризуба" розіграла змагання за „Палмер Кап" проти „Джермен Ганґеріянс".

У противенстві до попередніх змагань, „Тризуб" у першій півгрі заграв слабо у всіх формаціях.

Щойно у другій півгрі „Тризуб" проводить декілька швидких атак, з яких у 51 хв. Чижович III устійнює вислід змагань. Відсутність д-ра Павлічки в нападі і Марчука в помочі була навіть дуже помітною. Публіки понад 1,000 осіб. Суддя п. Дж. Мал.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ.

УСК „СІЧ" — ПРО ДЖУВЕ 1:1 (1:0)

Елизабет, 22 квітня. — Швидкі і сильні в дефензиві італійці забрали зі собою цінну точку від кращих технічно, але стрілово недиспонованих січовиків у мистецьких змаганнях.

Зустріч при гарній погоді, та сильному вітрі, була все таки ввесь час під знаком переваги „Січі", навіть, коли в другій півгрі вітер дув господарям в очі. Вітер був теж співавтором обидвох добутих воріт, перших для „Січі" з далекого (50 м.) стрілу заложника Панкевича, та других майже ідентичних (40 м.) заложника італійців.

Напад „Січі", маючи сильні оборонні лінії гостей проти себе, не потрапив нав'язати конечної співпраці, крім декількох притомних, але невикінчених акцій.

В 77-ій хвилині Ляцко стріляє карного прямо на воротаря і цим марнує певну нагоду для перемоги. Останні хвилини не приносять бажаних змін, мимо завзятих атак „Січі", що, хоч і в найкращому складі, наглядно не мала „свого дня". Ці тверді змагання однак корисні для наших тим, що були доброю заправою до важкого фіналу чаші стейту, в якому „Січ" вже в наступну неділю зустріне Марітімо на Віллісмс Філд в Елизабеті.

В. С.

КИШЕНЬКОВИЙ РАДІОПРИЙМАЧ

Є вже такий маленький радіоприймач і висилач, що можливо його носити в кишені, що на грудях у сорочці. Важить менше фунта — тільки 15 унцій. Можливо ним чути й розмовляти на віддаль чверть милі. Значить, дуже придатний для вояків на війні. Тому американські військові власті замовили значну кількість таких радіоприймачів і висилачів для вояків, що відбувають полевий вишкіл. Вироблений він фірмою Рейдіо Корпорейшон оф Америка.

Сенатор Джансон відповідає Айзенгаверові

Вашингтон. — Голова демократичної більшости в Сенаті сенатор Линдон Б. Джансон відповідав в радіо і телевізії на промову президента Айзенгавера, в якій він узасаднював, чому не погодився підписати фармерський законопроєкт про збільшення допомоги фармерам. Джансон заявив, що республіканський уряд змагає до того, щоб спричинити третю депресію серед фармерів. Депресія між фармерським населенням, казав сенатор Джансон, матиме вплив і на інші верстви населення, і тому уряд не сміє допустити до того, щоб фармерські прибутки і надалі зменшувалися. Джансон пригадував, що генерал Айзенгавер — республіканський кандидат на президента, говорив до виборців в Кессоні, Міннесота, 14-го вересня 1952 р. Він у своїй промові навіть з рекорду слова Айзенгавера, де промовець сказав: „Справедливий прибуток фармерів — це не тільки 90 відсотків паритету — це 100 відсотків паритету". В іншій промові, в Брукінґсі, Південна Дакота, Айзенгавер сказав в 1952 році, що Республіканська партія не тільки є за 90-відсотковий паритет, але навіть за 100 відсотковий. Республіканці твердять, що ці вийняті з контексту уривки заяв Айзенгавера, мають інше значення, коли їх брати в зв'язку з цілою промовою. Джансон підкреслював, що впродовж трьох років уряду Айзенгавера фармерські прибутки зменшилися з 14.000,-000,000 долярів до 11,000,000,-000 долярів.

ЧАРОДІЙНІ ХЛІБЦІ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

на потилицю капелюхом, скуйовджений, він стис кулачища і люто потрясав ними перед обличчям місс Марти. Перед обличчям місс Марти!

— Dummkopf! — щосили закричав він по-німецькому. Потім — Tausendonner! — чи щось на зразок цього.

Молода людина потягнула його до виходу.

— Я не хочу відходити, — визвірився той, — поки я їй не сказаль вся до кінець.

Під його кулаками прилавок місс Марти перетворився в турецький барабан.

— Ви мені зіпсуваль, — репетував він, блискаючи на неї крізь окуляри блакитними очима. — Я все, все скажу! Ви нахабний старий кицька!

Місс Марта в безсиллі зіперлася спиною об хлібні полиці і поклала руку на свою шовкову блюзку — білу з блакитним горошком. Молодая людина схопила маляра за комір.

— Ідемте. Висказалися — і досить. — Він виволік свого розлюченого приятеля на вулицю і вернувся до місс Марти.

— Вам все таки не зашкодить знати, пані, — сказав він, — через що ввесь скандал зчинився. Це Блюмберґер. Він кресляр. Ми з ним працюємо разом в одному будівельному бюрі. Блюмберґер три місяці, не розгинаючи спини, трудився над проєктом будинку нового муніципалітету. Готував його до конкурсу. Вчора ввечері він кінчив обводити його тушшю. Вам, певно, відомо, що креслярі пляни спочатку роблять олівцем, а потім всі лінії від оливця стирають черствим хлібом. Хліб ліпший від ґумки. Блюмберґер купував хліб у вас. А сьогодні... Знаєте, пані, ваше масло, воно, бачите... Коротше, креслярський плян Блюмберґера тепер можна використати хіба що для загортування сендвічів.

Місс Марта увійшла до кімнати позаду крамниці. Там вона скинула свою шовкову блюзку — білу, в блакитний горошок, і надягла колишню — паперову, брунатного кольору. Потім взяла притирання з насіння і з жиру — засіб для вибілювання шкіри — і вилила його крізь вікно в ящик до сміття...

Переклад з англійської Миколи Понеділка

КУПУЙТЕ В ПІДПРИЄМСТВАХ, ЩО ОГОЛОШУЮТЬСЯ В „СВОБОДІ"

ВЕЛИКОДНІ КАРТКИ

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР РІЗНИХ КАРТОК ТІЛЬКИ в „СВОБОДІ"

Картки з ковертами 12 шт. за .... 1 дол.
Картки українських мистців по .... 10 ц.

Замовляти:

SVOBODA, 83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

ВАЖНЕ ДЛЯ ШКІЛ УКРАЇНОЗНАВСТВА!

НОВА ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

У двох частинах:

I. Проф. І. Крипякевича до 1914 р.
II. Проф. М. Дольницького до останніх часів.

Книжка має 50 ілюстрацій, обкладинка роботи Е. Козака.

ЦІНА: брошурована $2.50
у полотні з золотим надруком $3.50.

Замовляти:

"SVOBODA" 83 Grand Street, Jersey City 3. N. J.

ТАРЗАН, ч. 3658. В очікуванні найгіршого.

— „Коли я пошукував за нею, — звітував Сторб, — у моторі мого літака щось зіпсувалось. Після катастрофічного приземлення ті жебраки мене зловили".

— „Ваша дружина живе!" — запевняв Тарзан. Раптом ритмічне биття в бубон започаткувало дику церемонію надворі.

Тим часом, за кілька миль звідси, Зютаг повідомив своє плем'я про небезпеку, в якій опинився Тарзан. Пані, не можучи зрозуміти їхнього вуркотіння, запідозріла зраду, бо її добродій відійшов.

Ділимося сумною вісткою, що 5-го лютого 1956 прийнявши Найсв. Тайни померла у Львові

ЄВГЕНІЯ з ДМОХОВСЬКИХ ВІНЦКОВСЬКА

дружина композитора Ярославенка.

Вічна Їй Пам'ять!

В глибокім смутку родини Антоневичів, Барановських, Дмоховських, Левицьких.

Посмертні Згадки

ДМИТРО БАЗАР, довголітній член Б-ва св. Василія Вел. Відд. 364 УНСоюзу в Клівленд, О., помер 23-го березня 1956 р. Покійний походив з с. Полонна повіт Сянок, Галичина. Полишив в смутку дружину Марію і близьку родину. Похорон відбувся 26 березня до церкви св. Петра і Павла, а відтак на цвинтар св. Петра і Павла в Парма, Огайо. — В. Й. П.!

В. Владика, секр.

МАРІЯ ГОЦИНЕЦЬ, бувша членка Відд. 133 УНСоюзу в Нюарку, Н. Дж., померла 11. квітня 1956 р., проживши 65 р. Покійна родилась в селі Плав'я, пов. Сколє, Зах. Україна. Полишила в смутку трьох синів, сім дочок і 13 внуків. Похорон відбувся 14 квітня на цвинтар Гейтс оф Гевен, Випані, Н. ДЖ. — В. Їй П.!

І. Андрійчин, секр.

МИХАІЛ ПАШНИК, член Відд. 73 УНСоюзу в Провіденс, Р. Ай., помер 8-го квітня 1956 р. у 65 році життя. Покійний родився 1891 р. в селі Кулачківці, повіт Коломия, Зах. Україна. До УНС вступив 1921 р. Полишив у смутку дружину Анастасію, сина, 3 дочки і 7 внуків. Похорон відбувся 11. квітня при участи Родини, Членів і Приятелів з погреб. заведення на український цвинтар у Валей Фолс. — В. Й. П.!

Д. Лабодяк, секр.